

श्रीः ।

कर्मविवेक

(अर्थात्)

धर्मराजका लेखा ।

कुरुक्षेत्रान्तर्गत कमल ग्रामस्थ विद्वन्मान्य
श्रीगीताराम निर्मित ।

अस्मिन्ग्रन्थे समस्त पापानां प्रायश्चित्तनिरूपितम् ।

श्लोकः

गृहीत्वेदं कुतोवापि स्त्रीपुंसां शतकर्णगम् ।
न करोति द्विजो यावत्तावत्स्यादृणवान्मम ॥ १ ॥

यह ग्रन्थ

श्रीकृष्णदासात्मज

गङ्गाविष्णु और खेमराज

इन्होंने

स्वकीय "श्रीविंकेटेश्वर" छापखानेमें छापकर

प्रसिद्ध किया

(बम्बई.)

संवत् १९४७

संस्कृत-विद्या

[illegible]

पृष्ठ	विषय
२७	सुतसुताविक्रये पारदार्ये
२८	गुरुतल्पे अगम्यागमने योनिक्षतकरणे वर्णादिविषये
२९	तत्तद्र्णस्त्रीगमने स्वैरिणीगमने तिर्यग्यो- निगमने दारव्यतिक्रमे भर्तृव्यतिक्रमे वृष- ल्यांजनितापत्ये चांडालीपुष्कसीनटीच- मौपजीक्निगमने
३०	अभोज्यादिभोजने अप्रतिग्राह्यग्रहणे अ- विज्ञातपापे रहःकृते अंत्यजगर्भेज्ञाते शुद्र- गोब्राह्मणीगमने गमनाद्रर्भेद्विगुणं
३१	व्यभिचारिणी स्त्रीगमने बलात्कारगमने स्त्रीणांवैश्यक्षत्रियादिअबुद्धिपूर्वकेविषये अंत्यावसायिलक्षणं तत्तत्संकरजातिल० शूद्रवैश्यादिप्रायश्चित्तं ब्राह्मणीगमनेस्त्री हत्याप्रायश्चित्तं ज्ञानतोअज्ञानतोवा
३४	गर्भवधेप्रायश्चित्तं आत्रेयीहनने तत्तत्सं- हिंसायांअनुक्तमृगवधे अनुकूलसर्पादिव०
३६	तत्तदौषधीछेदने वृक्षच्छेदने
३७	नीलीधारणे गृहस्थस्यभूरेतस्त्वलने मृषाभिशंसनेभार्यामगम्यात्वमुक्त्वाग- मने मृषाविप्रवधशपथे
३८	उदक्यागमने श्रोत्रीयभार्या गमनेनिमि- त्तभेदेपृथक्
३९	असत्प्रतिग्रहेउत्तममध्यमादिदानेअयाज्य- याजने मूल्येनांशकर्मक०उदालकव्रत- मा० अप्रतिग्राह्यग्रहणे शरणागतत्वागे
४०	वेदविप्रुवे कन्यादूषी आनुलोम्येनक- न्यादूषणे शूद्रादिविषये
४१	मलिभक्षणे तत्तत्पक्षिभक्षणे तत्तन्मांस- भक्षणे वृथाकृसरादिभक्षणे जातिभ्रंश- करणे
४२	संकरीकरणे अपात्रीकरणे मलिनी- करणे निमंत्रितव्यागे कन्याविधने सभे- तिपयकरणे विप्रग्राह्यताकरणे प्रेत-

पृष्ठ	विषय
४३	प्राणायामाभावे स्नानमात्रेण मोचनं गंगास्नानेप्रकाशरहस्यादिपुपापंचजपेवि- शेषः गौणमहापातकी नीतित्यागेमानतु- लात्यागे शूद्रस्यकापिलादुग्ग्वपानेब्राह्मणी- गमने
४४	अतिपातकानि स्वैरिणीबंधकीलक्षणं तद्रमनेचप्राजापत्यं वैश्या गमने गोत्रे- विवाहे
४५	अवकीर्णिव्रते मृगयावृतादिव्यसने भा- र्याया वैश्यात्वकरणे संबंधीववाहे पर्वणि मैथुने वानप्रस्थयसोरेतोत्सर्गे नैष्ठिकस्य पाणिमुखमैथुने गोशकटेमैथुने मृगया वृताद्यष्टादशविधव्यसने तिलेक्षादि- यंत्रप्रवर्तने भार्यावैश्यात्वकरणे स्त्री- धनोपजीवने वश्यौषधीजीवने वडिपा- दिविधाने अधीतवेदत्यागे प्राणिमात्रवधे फलकानृतसाक्षे र० त्रकुलेब्राह्मणपी- डाजनकानृतवचने पत्यादेःस्त्रीसंगे पापपुण्ययोः समद्विगुणादिफ० भूमिक- न्यानृते स्तेनलक्षणं वार्धुषिकलक्ष० म- हापातकेगायत्रीजपप्रमाणं
४६	जलस्थित्यातडागफलं भूमिदानेहरणेच फलं अन्नदानफलं पुरुषसूक्तपावमानीज- पे देशकालन्यायशास्त्रपठनेवैद्यशास्त्रप- ठने फलं विप्रक्षत्रादिषु नैरुज्ये
४७	माघर्व विधाध्ययनेविप्रशुलकधारणेअभ- क्ष्यभक्षणेआश्रमादिषु पृथक्फलं दुर्मि- क्षन्नदानंचतुर्गुणआपयन्नदानेग्रीष्मेजल- दानंपरान्नभोजननिर्णयःमुहूर्तेद्विवाउ- त्सवकरणे आमाम्नगृहीत्वास्वगृहेपाके- फलं द्वितीयादिति त्रिविद्याद्यन्नग्रहणे जीवनादित्यागे अन्नमित्रमित्रेन

This image shows a blank, aged, cream-colored page, likely an endpaper or flyleaf of a book. The paper has a slightly textured appearance with some minor discoloration and faint, illegible markings, possibly from a previous page or a scanning artifact. The left edge of the page shows the binding of the book.

[illegible][illegible]

१४ वाचस्पतिर्वाचस्पतिः
वाचस्पतिः
वाचस्पतिः
वाचस्पतिः
वाचस्पतिः
वाचस्पतिः
वाचस्पतिः

१. ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 २. ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 ३. ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 ४. ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 ५. ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 ६. ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 ७. ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 ८. ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 ९. ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 १०. ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

१	वैद्यनाथहरणम्	१००
२	वैद्यनाथहरणम्	१००
३	वैद्यनाथहरणम्	१००
४	वैद्यनाथहरणम्	१००
५	वैद्यनाथहरणम्	१००
६	वैद्यनाथहरणम्	१००
७	वैद्यनाथहरणम्	१००
८	वैद्यनाथहरणम्	१००
९	वैद्यनाथहरणम्	१००
१०	वैद्यनाथहरणम्	१००

पुस्तकालय
पुस्तकालय
पुस्तकालय

पञ्चमः पादः ।
 त्रयोदशः पादः । पञ्चमः पादः ।
 त्रयोदशः पादः । पञ्चमः पादः ।
 त्रयोदशः पादः । पञ्चमः पादः ।

अथ धर्मराजका लेखा ।

श्रीमते रामानुजायनमः॥करलेखा यमराजका रकम चूकतीसा
थ लेकर चालो यमपुरी तहां न आवै हाथ॥ १॥तहा न आवै हाथ
दूसरा कर्म देतनहि यारी॥ते जगादाधर्मका तुर्त रकमलेसारी॥ २॥
पापपुण्यदोऊरककरि धर्मराजव्यापारी पूगेपापीपापदेखकर तुर्त
नरकमाडारी ॥ ३ ॥ घटी पलककी क्षमानहि है करोलाख अलचा
री विष्णुभक्तके कुलकाहोवै दिनाएकदेठारी ॥ ४ ॥ परलोकीजन
बहुतहै प्रगट गुप्तअघभारी वांचत पाप करत जबलेखा होगीब
हुत खवारी ॥ ५ ॥ यावेलाकों बहुपछितइहो जबपूगोयमके द्वा
री गीतारामकहैकरजोरै ईहांकरोनिर्दारी ॥ ६ ॥ अजितुह्यकरो
निवेडा नाहरहै विखेडा वारवार मैं करूंवीनती वचनमानल्योमे
रा ॥ ७ ॥ संसारी पापकिये संचितघणे पुण्यलेशनहिएक को
ण पुण्य करनाशिएदुःसहपापअनेक ॥ १ ॥ दुःसह पापअनेक
कहो हमकिसविधकरिये साधनसर्वस्वहीन जीव नरकनसैं डरि
ए भर्मत भर्मत जगतमा वीते जन्मअनेक हमसंसारीयुगनके
किसविधि कराविवेक लावनी जैसेंजगमैकाढादिवाला शरण
बडेकि जायबैठे मांगणवाले मांग मांग फिर निरास होयकरघ
रबैठे ॥ ३ ॥ तैसेतुह्यबिनपुण्यलेशके पापनसहित शरणजावो
होय अकिंचन अनन्य चिंतक परमार्थका फलपावो ॥ ४ ॥
सोरठा जगत्कचहड़ी च्यार भ्रमते कुंजर सौचवत् मिलैन सा
गी न्याव बडोकचहड़ी विनगए ॥ ५ ॥ अर्थ राजद्वार शास्त्र

[illegible]

यके दिखायवि दियाहै इतिसर्वजनसुखबोधार्थग्रन्थतात्पर्यज्ञानार्थं च भाषापत्रं निबद्धं ॥ ननु ईश्वरः सर्वभूतानां हृदये शैर्जुनतिष्ठति भ्रामयन् सर्वभूतानीत्यत्र तिष्ठति भ्रामयन् पदाभ्यां ज्ञायते या वत्तिष्ठति तावत्संसारे स्वर्गनरकादिषु भ्रामयति तस्मात् हृदये स्थितिरेवेश्वरस्य कार्या ईश्वरस्तु तत्तत्पापैरशुद्धे हृदि स्थातुं नेच्छति तत्तत्पापप्रायश्चित्तैरपि नाल्पकालसाध्या शुद्धिरस्तीति तस्मात्तच्छरणमतिरेव पराहृदयबुद्धिप्रतिपादका अभिहिता गीतायां अत्र तु संचितपुण्यैरेव हृदयशुद्धिं व्यवस्य तदल्पत्वे शरणागतिरपि प्रतिपाद्यते अंतःप्रविष्टः शास्ता जनानामित्युक्तेः स्थितिरेव परमपुरुषार्थप्रतिपादिका सा चात्रैव कर्तुं शक्यते न लोकांतरे तदुक्तं विष्णुपुराणे उत्तरं यत्समुद्रस्य हिमाद्रेश्चैव दक्षिणं वर्षतद्भारतं नाम भारतीयत्रसंततिः ॥ १ ॥ नवयोजनसाहस्रो विस्तारोऽस्य महामुने ॥ कर्मभूमिरियं स्वर्गमपवर्गं च गच्छतां ॥ २ ॥ इतः स्वर्गश्च मोक्षश्च मध्यश्चांतस्य गम्यते न खल्वन्यत्र मर्त्यानां कर्मभूमौ विधीयते ॥ ३ ॥ अत्रापि भारतं श्रेष्ठं जंबूद्वीपे महामुने ॥ यतो हि कर्मभूरेषा अतो न्याभोगभूमयः ॥ ४ ॥ अत्र जन्मसहस्राणां सहस्रैरपि सत्तमः ॥ कदाचिद्भुज्यते जंतुर्मानुष्यं पुण्यसंचयैः ॥ ५ ॥ इत्युक्ते रत्रकृतकर्मणां नैष्कर्म्यं व्यत्यासं च संकल्पमात्रेण कर्तुं शक्यते लोकांतरे तु यथोक्तमेव फलं पराधीनत्वादर्थान्नाभोगभूमयस्था इति बोध्यं स्वर्गिणोऽप्येतमिच्छन्ति लोकं निरयिणस्तथा साधकं ज्ञानभक्तिभ्यामुभयंतदसाधकं ॥ ६ ॥ युगांतरवदत्र फलं तु कलौ कल्मषमनस्कतयान भवति साधनेष्वर्थवाद इति तु न शक्यं तदुक्तं भारते ॥ स्नानमात्रेण गंगायाः पापं ब्रह्मवधोद्भवदुराधर्षकथं याति चिंतयेद्वावदेदपि ॥ तस्याहं प्रदहेत्पापं ब्रह्मकोटिवधोद्भवं ॥ अतिवादमिमं मत्वा कुंभीपाकेषु जायते ॥ आकल्पं नरकं भु

सं

क्त्वा ततो जायेत गर्हभः ॥ इति भविष्य कौर्म्य भारतेषु ॥ ॥ श्रीमते
 रामचंद्राय नमः सीतारामं मनोरामं स्मृत्वा स्मृत्वा वदाम्यहं ॥ विवे
 कं कर्मणां यत्तत् धर्मशास्त्रानुसारतः ॥ १ ॥ आरभ्य जन्मतो यावत्कृतं
 कर्म शुभाशुभं ॥ तत्सर्वं परिसंख्याय श्रेयोधिक्यं यथा भवेत् ॥ २ ॥
 कर्तव्यं तत्प्रयत्नेन पश्चात्तापो न्यथा भवेत् ॥ मरणानंतरं दुःखमत्य
 सह्यं प्रपद्यते ॥ ३ ॥ संसारे जीवजातं यद्वशेतिष्ठति कर्मणां ॥ विना
 चार्त्ताद्विज्ञानं दुर्लभं तद्विवेचनं ॥ ४ ॥ तद्विवेके समुद्युक्तो निर्ह
 ज्जो मूढधीरलं वाच्यतां यामि विदुषा मन्येषां मुपहास्यतां ॥ ५ ॥
 मूढामूढतरामूढतमाये भारते जनाः तेषामग्नौ भविष्यामि ह्यति
 मूढतमो यतः ॥ ६ ॥ यद्वा कर्मविवेकं ते कृत्वा त्रतत्र संस्थिताः मुन
 यो धर्मसदसि ज्ञात्वेदं निर्भरोऽस्म्यहं ॥ ७ ॥ किंच श्रीराम पदयो
 र्मया स्वात्मा समर्पितः तेनैव प्रेरितो वच्मि पुण्यपापविवेचनं ॥ ८ ॥
 श्रीमद्भागवते पंचमस्कंधे नरकान् श्रुत्वा करुणार्द्रचित्तो राजा
 पप्रच्छ अधुनेह महाभाग यथैव नरकान्नरः नानो ग्रयात नान्नेयात्त
 न्मे व्याख्यातुमर्हसि ॥ ९ ॥ श्रीशुक उवाच न चैदिहैवापचितिं य
 थाहंसः कृतस्य कुर्यान्मन उक्तिपाणिभिः ध्रुवं सवैप्रेत्य नरकानुपैति
 ये कीर्तिता मे भवितस्ति गमयातना ॥ १० ॥ तस्मात्पुरैवास्विह पाप
 निष्कृतौ यतेत मृत्योरविपद्यतात्मना दोषस्य दृष्ट्वा गुरुलाघवं य
 था भिषक् चिकित्सेत रुजां निदानवित् एतत्विद्वान् पुरामृत्योर
 भवाय यतेत सः अप्रमत्त इमं ज्ञात्वा मर्त्यमप्यर्थसिद्धिदं ॥ ११ ॥ नृदे
 हमाद्यं सुलभं सुदुर्लभमित्यादि अन्यथानृगराजवत् भुनक्तिः शर
 ठादियोनिभिरिति ॥ ११ ॥ स्कंदपुराणे ज्ञाताज्ञातेषु पापेषु क्षुद्रे
 षु च महत्सु च षट्सु षट्सु च मासेषु प्रायश्चित्तमुपश्चरेत् ॥ १२ ॥
 निष्कल्मषो नरो वैश्यः कृतांतं न पश्यति याज्ञवल्क्यः प्रायश्चित्तम
 कुवाणाः पापेषु निरतानराः अपश्चात्तापिनः कष्टान्नरकान्यांति

दारुणान् ॥ १३ ॥ विहितस्यानुष्ठात्रिंदितस्यचसेवनात् अनि
ग्रहाच्चेंदियाणां नरः पतनमिच्छति ॥ १४ ॥ तस्मात्तेनेहकर्तव्यं
प्रायश्चित्तंविशुद्धये एवमस्यांतरात्माच लोकश्चैवप्रसीदति ॥ १५
अंगिराः यत्पुण्यमुद्धृतेविप्रे घ्नियमाणेजलादिषु तत्पुण्यंतारिते
पापा प्रायश्चित्तैस्तुमानवैः ॥ १६ ॥ अथमुख्यत्वेन तत्प्रत्याम्नायत्वे
नच प्रायश्चित्तमाह वाराहे प्राजापत्यंमयाप्रोक्तं प्रायश्चित्तादिक
र्मसु तदलक्षणं मनुः ॥ १७ ॥ अथहंप्रातर्हंसायंयहमद्यादयाचितं ॥ १८ ॥
परंचनाशनीया त्प्राजापत्यंचरं द्विजः ॥ १९ ॥ पराशरः सायंद्वाविं
शतिग्रासा प्रातः षड्विंशतिः स्मृताः अयाचिते चतुर्विंशः परंचा
नशनंस्मृतं ॥ २० ॥ तत्र प्राजापत्यंमुख्यं तदशक्तौ प्रत्याम्नाय
श्रोक्ताः मार्कण्डेयः प्राजापत्यक्रियाशक्तौ धेनुंदद्याद्विचक्षणः धे
नोरभावेदातव्यं तुल्यंमूल्यंनसंशयः ॥ २१ ॥ कृच्छ्रंदेव्ययुक्तंचैव
प्राणायामशतद्वयं विप्राद्वादशवैभोज्या युक्कारेष्टिस्तथैवच ॥ २२ ॥
उपोष्यश्रद्धयायुक्तो तिलपात्राणिधर्मतः द्वादशब्रह्मवादिभ्यः प्रा
जापत्येनतत्समं ॥ २३ ॥ स्वयंवात्सेस्थितोमूर्ध्ना तृणभारानुपो
षितः दद्याद्गोमंडलेकृच्छ्रे द्वादशैवनसंशयः ॥ २४ ॥ प्राणायामश
तंकृत्वा द्वात्रिंशोत्तरमात्रिषु अहोरात्रोषितस्तिष्ठेत्प्राङ्मुखःकृच्छ्र
उच्यते ॥ २५ ॥ नमस्कारसहस्राणि द्वादशैवदृढव्रतः गोविप्रपितृ
देवेषुकुर्यात्कृच्छ्रत्रयंभवेत् ॥ २६ ॥ प्रत्येकमिदं वसिष्ठः अथचेत्वर
तेकर्तुं दिवसंमारुताशनः रात्रौस्थित्वाजपव्युष्टः प्राजापत्येनतत्स
मं ॥ २७ ॥ गोमूत्रेणसमायुक्तं पावकंचोपयोजयेत् कृच्छ्रमेकाहिकं
प्रोक्तं दृष्टमंगिरसास्वयं ॥ २८ ॥ निश्वासीनोदिवातिष्ठेत् त्रिरात्रंमा
रुताशनः प्राजापत्यंविजानीयात्कुष्मांडैर्जुहुयाद्धृतं २९ कृच्छ्रोयु
तंचगायत्र्या उद्वासस्तथैवच धेनुप्रदानंविप्रायसममेतच्चतुष्टयं
॥ ३० ॥ एतच्चतुष्टयंसमं प्राजापत्येनेत्यर्थः विप्राद्वादशवैभोज्या पा

वकेष्टिस्तथैवच अन्यावापावनीकाचि त्समान्याद्गर्भनीषिणाः ॥
 ॥२९॥ गवांशृंगोदकस्नानं महानद्याश्चसंगमे समुद्रस्पर्शनेतुल्यं
 यद्देवादेवहेडनं ॥ ३० ॥ चातुर्मास्ये माघे वैशाखेवा तीर्थेचतु
 र्वारं वारुणस्नानं ॥२३॥ अयुतंसाष्टांगप्राणायामः ॥२४॥ वेदसं
 हितापारायणं ॥२५॥ शतद्वयं प्राणायामाः ॥२६॥ योजनंतीर्थयात्रा
 २७॥ अयुतंप्रदक्षिणाज्ञेयायास्याद्विंशतिहस्तका ॥२८॥ कर्षप्रमाणं
 सुवर्णं निर्धनेपात्रे द्विजेऽर्पणं ॥२९॥ पावकेष्टीः ॥ ३० ॥ पावमा
 नीवेति ॥ ३१ ॥ घृताक्त पंचायुतवर्तीनां देवालये तीर्थेवाज्वालनं
 ॥ ३२ ॥ तैलाक्तानांलक्षं ॥ ३३ ॥ भुक्तानांद्विलक्षं ॥३४॥ तिला
 ज्येन गायत्र्याव्याहृतिभिर्वा सहस्रंहोमः ॥३५॥ यावत्केषशोषणं
 विरम्य तीर्थे द्वादशस्नानानि ॥ ३६ ॥ षडुपवासाः फलादिभिः ॥
 ॥ ३७ ॥ रंगवल्या पंचविंशति सहस्रे प्राजापत्यं ॥ ३८ ॥ शतप
 त्र जाति मालिका मालती यूथिका पुष्पैः पंचविंशति सहस्रै रर्चनं
 ॥ ३९ ॥ चंपकस्यायुतपूजनेच ॥ ४० ॥ तुलस्याः सार्द्धद्विसह
 स्रैर्दलैः पत्रैर्वा विष्ण्वर्चनं ॥ ४१ ॥ तुलसीकाष्ठसमिद्रूपेभौगाय
 त्र्या व्याहृतिभिर्वा अष्टोत्तरशतघृताक्त तिलहोमेचैवं ॥ ४२ ॥ तुल
 सीकाष्ठमालयाऽष्टोत्तरशतं जपोगायत्र्याविष्णुमंत्रस्यविशेषश्च ॥
 ॥ ४३ ॥ अन्याहततुलसीदलैः पंचसहस्रै रर्चनेप्राजापत्यं ॥ ४४ ॥
 क्रोतेनायुतसंख्याकार्चनेनवा ॥ ४५ ॥ एकभुक्त नक्ता याचितो
 पवासा क्रमेणत्रिरावृताः ॥ ४६ ॥ एकोपवासपूर्वकं द्वादशतिलपा
 त्रदानं ॥ ४७ ॥ गायत्र्या द्वादशाधिक सहस्रसंख्याक समिद् घृत
 हविर्धान्याना मन्यतमस्य होमोवा ॥ ४८ ॥ मूर्खषष्टि विप्रभोज
 नं ॥ ४९ ॥ संहितापाठतो द्विगुणपदपाठः ॥ ५० ॥ त्रिगुणंक्रम
 पाठः ॥ ५१ ॥ षट्गुणंजटापाठः ॥ ५२ ॥ महाभारतपाठे षट्पंचा
 शत् ॥ ५६ ॥ कृच्छ्रा ॥ ५३ ॥ श्रवणेतदर्थं ॥ ५४ ॥ अर्थतोद

शगुणः ॥ ५५ ॥ भागवत् पाठे पंचविंशति कृच्छ्राः ॥ ५७ ॥ व्या
ख्यातु सप्ताहमध्येशतगुणं ॥ २५०० ॥ सार्धद्विसहस्रकृच्छ्राः
॥ ५८ ॥ श्रोतॄणां नियमपूर्वके ऽर्धपुरुषसुक्तस्यैक चत्वारिंश दुत्त
रशतत्रय पाठेकृच्छ्रः अथज्ञानेचतुर्गुणं ॥ ५९ ॥ गीतायादशसं
ख्याकपाठेकृच्छ्रः ॥ ६० ॥ अर्थज्ञानेचत्वारः कृच्छ्राः ६१ विष्णोः
सहस्रनाम्नांषष्ठौ संख्याकपाठे कृच्छ्रः ॥ ६२ ॥ अर्थज्ञाने पंचदश
पाठैः ॥ ६३ ॥ नामावली द्वादशपाठेकृच्छ्रः ॥ ६४ ॥ पुराणांतरपा
ठेऽर्धं ॥ ६५ ॥ अर्थतः पाठे चतुर्गुणं ॥ ६६ ॥ वाचनेद्विगुणं ॥ ६७
संहितापाठेकृच्छ्रं ॥ ६८ ॥ तत्समगणितपाठेकृच्छ्रं ॥ ६९ ॥ व्या
करणपाठेपि ॥ ७० ॥ अर्थतोध्ययनेचतुर्गुणं ॥ ७१ ॥ विद्यादाने
सहस्रगुणं ॥ ७२ ॥ अंगानांयोगैचतुर्गुणं ॥ ७३ ॥ कुटुंबिनोब्रा
ह्मणस्य गृहव्ययपर्याप्तान्नप्रदभूमिदाने ॥ १८० ॥ कृच्छ्राः
॥ ७४ ॥ हरणेदशगुणंपापं ॥ १८०० ॥ पंचरात्र्यागमपाठे
गायत्रीसमं ॥ ७५ ॥ उपनिषत्पाठे गायत्रीसमं ॥ ७६ ॥
अर्थज्ञाने चतुर्गुणं ॥ ७७ ॥ अथव्रतांतरं चांद्रायणेत्रयः
कृच्छ्राः त्रिंशत्साहस्रिकोजपः पराके कृच्छ्रद्वयं तथाचांद्रायणप
राकाभ्यां निष्कृतिंयोनतत्कुर्यात् सकुर्यादात्मशुद्ध्यर्थं प्राजापत्य
चतुष्टयं ॥ २ ॥ धेनुद्वयंतप्तकृच्छ्रे पराकेतुसुवर्णस्याद्वेमशृंगीतथेदवे
पराकेसुवर्णधेनुद्वयस्य मूल्यंसमं तिलहोमायुतंचैव पराकद्वयमे
वच गायत्र्यालक्षमेकंतु समान्याहवृहस्पतिः गोमूत्रपाचितस्य
पावकस्य मासंपाने द्वादशसंख्याक प्राजापत्यानि त्रिंशन्नक्तैर्द
शोपवासा स्तत्रकृच्छ्रचतुष्टयं तत्कृच्छ्रद्वयेन चांद्रायणंतुल्यं चां
द्रायणोसार्धं सप्तधेनवः पराकः पंचधेनुसमः पंचप्राजापत्यतुल्य
त्वात् तत्पकृच्छ्रं पादोनधेनुचतुष्टपदानसमं शंखः बृहंप्रात बृहं
सायं बृहम ध्यादयाचितं बृहंपरंचनाश्रीया त्पादोनः कृच्छ्रउ

च्यते ॥ १ ॥ आपस्तम्बः सायंप्रात स्तथैवैकं दिनद्वय मयाचितं
 दिनद्वयंचनाश्रीया त्कच्छांर्द्धैवमुच्यते ॥ २ ॥ पादमाह याज्ञ
 वल्क्यः एकभुक्तेनायाचितेनोपवासेन त्रिरात्रं अथनक्तादि दिनं
 विलंघ्य रात्रौ सार्द्धयामाभ्यन्तर मितभोजने नक्तव्रतं तदशक्तौ
 गुंजाद्वयपरिमितरूप्यमाषदानं तदभावे तन्मूल्यं दिवारात्र
 मभोजनमुपवासः तदशक्तौ गुंजाषट्परिमितरूप्यं मासत्रयदानं
 तदभावे तन्मूल्यं एकविप्रभोजनं सहस्रगायत्रीजपोवा द्वादशप्रा
 णायामोवा ॥ ॥ अथशक्तिज्ञानार्थं दरिद्रधनिकादिल
 क्षणं वाराहे वर्षमध्ये तुल्याऽयव्ययो नृणी चेत् मध्यमः ॥ १ ॥
 धनं वर्द्धयित्वा वार्षिकं ग्रासमर्जयेत्सधन्यः ॥ २ ॥ द्विवार्षिकमर्ज
 येत्सधन्यतरः ॥ ३ ॥ त्रिवार्षिकमर्जयेत्सधन्यतमः ४ अथ धनं
 विनैव वार्षिक ग्रासार्जको वीरः मध्यमसमः १ द्विवार्षिकार्जको वी
 रतरः २ त्रिवार्षिकार्जको वीरतमः ३ एतेपि मध्यमादित्रय पर्या
 याः धनस्य पावतो वृद्ध्या निर्वाहो वार्षिको भवेत् तद्धि मूलधनं ज्ञे
 यमन्नद्वन्यमितीरीतं १ यस्यमूलधना दन्यद्विधते द्विगुणधनं
 धन्य धन्यतरौ तत्रमध्यमौ परिकीर्तितौ २ मध्यमौ मध्यम धन्यत
 मशब्दयो रंतरालगतौ पूर्वोक्तौ वेदितव्यौ यस्तु धन्यतमः प्रोक्तः
 स भवेद्दैनिको नरः वीरोपि मध्यमः प्रोक्तः धनिका द्विगुणोधनी ३
 भर्ता शतकुटुंबानां वीरोपि स्या न्महाधनी सहस्रकुटुंबभर्ता नृपः
 सामंतसमः तद्वशगुणो राजा तद्वशगुणो महाराजा तद्वशगुणो रा
 जाधिराजः तद्वशगुणो चक्रवर्ती तथा मध्यमादर्द्धौ दरिद्रः तदर्द्धौ
 महादरिद्रः तदर्द्धौ अकिंचनः अथैतेषां स्पष्टतया व्याख्यानं य
 थाशक्तिश्च विशदीक्रीयते ॥ १ ॥ अकिंचनतो वर्षभोज्ये सार्द्ध मा
 सपर्याप्त भोज्यं अर्जयति ॥ २ ॥ महादरिद्रो वर्षमध्ये मासत्रयप
 र्याप्तभोज्यं अर्जयति ॥ ३ ॥ दरिद्रो वर्षमध्ये षण्मासपर्यंतं भो

ज्यं अर्जयति अन्यनृणां ७ मध्यमः ४ धन्यः ५ धन्यतर
 ६ धन्यतमः ७ एतेव्याख्याताः ८ धनीवर्षमध्ये षड्वर्षपर्यंतं
 भोज्यमर्जयति ९ महाधनी शतकुटुंबभर्ता १० नृपसामं
 तः सहस्र १००० कुटुंब भर्ता ११ राजा अयुतकुटुंबभर्ता
 १०००० ११२ महाराजा लक्षकुटुंबभर्ता प्रत्यहं ॥ १३ ॥ राजाधि
 राजः प्रयुतकुटुंबभर्ताप्रत्यहं ॥ १४ ॥ चक्रवर्ती कोटिकुटुंबभर्ता
 प्रत्यहं ॥ अथैतेषां चतुर्दशानां यथा शक्ति गोदानं परहस्तेन
 धर्मानुष्ठाने दक्षिणादानं चाभिधीयते धनिक इति धन्यतमप
 र्यायः अकिंचनस्य तुल्यं गोमूल्यं दशगुंजापरिमाणं सुवर्णं
 १ महादरिद्रस्य सार्द्धमासद्वयं विंशतिगुंजापरिमाणं सुवर्णं २
 दरिद्रस्य माषपंचकं हिरण्यं मूल्यं वा गोदानं ३ मध्यमस्य क
 र्षमूल्या ४ धन्यस्य द्वादशमाषमिता ५ धन्यतरस्य चतुर्द
 श ६ धन्यतमस्य षोडशमाषहिरण्यमिता धेनुः ७ धनी संज्ञ
 कस्याष्टादशमाषकं हेम ८ महाधनिनो विंशतिमाषमूल्या ९
 नृपसामंतस्य कर्षत्रयसुवर्णमूल्या धेनुः १० राज्ञो गोदानं चतुः
 कर्षहिरण्यमूल्यसमं ११ महाराज्ञस्तु पंचकर्षहिरण्यमूलसमं
 गोदानं १२ राजाधिराजसंज्ञकस्य षष्टिमाषकं षट्कर्षमितं गो
 दानं १३ चक्रवर्तिनः सप्ततिमाषकं सप्तकर्षमिति हिरण्यमूल्य
 समं गोदानं सर्वत्राष्टगुंजोमाषः इतियथाशक्ति प्रमाणं हीने २
 वित्तशाव्यंभवति प्रायश्चित्तेष्विदमेव मुख्यं शोधकं अथप्रतिग्रहे
 ब्राह्मणस्य अकिंचनो द्वात्रिंशांशं दानस्य दद्यात् तथाजपहोमादि
 पुलब्धाच्च ॥ १ ॥ महादरिद्रः षोडशांशं दद्यात् प्रतिग्रहजपा
 दिलब्धाच्च २ दरिद्रोष्टमांशं दद्यात्प्रतिग्रहात् जपहोमादिलब्धा
 द्वा ॥ ३ ॥ मध्यमस्तुर्यांशं दद्यात् प्रतिग्रहाजपहोमादिलब्धाद्वा
 ४ धन्यरुयंशं दद्यात् पूर्वलब्धात् ५ धन्यतरः सार्द्धद्वयंशं दद्यात्

६ धन्यतमो अर्द्ध ७ धनिकोर्द्ध षट्पादं दद्यात् ८ महाधनी पा
 दोनं दानप्रतिग्रहादिषु लब्धधनात् ९ अग्रेष्वेवंकल्प्यं १०
 ११ १२ १३ १४ एवंदत्तेशेषं वित्तं शुद्धं देवपित्र्यादिषु यथा
 ह्ये विनियोज्यं च तथा पूर्वयुगादिवद्देन मूल्यार्द्धं च भवति अन्य
 थानेति निष्कर्षः अतएव द्रव्यशुद्धिः कलौ नास्तीति संगच्छते
 परहस्तेन धर्मानुष्ठाने दक्षिणा मध्यमो द्विजहस्तेन सहस्रसंख्या
 कसाष्टांगे द्वादशयवमितं हिरण्यं दद्यात् सहस्रव्याहृतिहोमे
 धनिको यवमात्रं सुवर्णं दद्यात् लक्षहोमेशतं यवाः महाधनो द्वि
 गुणं दद्यात् दरिद्रोऽर्द्धं नवार्द्धं अतिदरिद्रो यवचतुर्थांशं अकिंचनो
 अष्टमांशं यवस्येति सर्वत्र योग्यदक्षिणादाने त्रिभागं फलं दा
 तुर्भवति चतुर्थांशं कर्तुर्भवति इति ज्ञेयं ॥ अथ जपस्य दक्षिणा
 गायत्र्या सहस्रजपे यवमात्रं सुवर्णं दक्षिणा महाधनो द्विगुणं
 दद्यात् दरिद्रो यवार्द्धं अतिदरिद्रो यवचतुर्थांशं अकिंचनो
 यवाष्टमांशं दक्षिणा सर्वत्र योग्यदक्षिणादाने दातुः त्रिभागं
 फलं भवति तुर्यांशं कर्तुर्भवति इत्येवं सर्वत्रोह्यं षट्त्रिंशन्मते अ
 थ भोजनदक्षिणा मध्यमो दाता चेत् द्विगुणं भोजनानुत्तमा तद
 र्द्धमध्यमा तदर्द्धाकनिष्ठा धनिको द्विगुणं दद्यात् दरिद्रो भोजनमू
 ल्यादर्द्धं दद्यात् धेनुः पंचभिदाढ्यानां मध्यानां त्रिपुराणिका कार्षा
 पणैकमूल्या हि दरिद्राणां प्रकीर्तिता ॥ १ ॥ पंचभिरिति कार्षाप
 णैरिति शेषः आढ्यो महाधनः कार्षापणः षोडशपणः पुराणं का
 र्षापणं कात्यायनः द्वात्रिंशत्पणिका गावो वत्सः पौराणको भवे
 त्तेन वत्समूल्यं पुराणं एकं गोमूल्यं कार्षापणद्वयमिति मिलि
 त्वा धेनुमूल्यं पुराणत्रयं सवत्सगोरेव धेनुत्वात् इत्युक्तं अन्यत्र
 च गवामभावे निष्कं स्यात्तदर्द्धं पादमेव चेति निष्कंतु निष्कं सु
 वर्णाश्चत्वार इत्युक्ते सुवर्णचतुष्टयसमतोलितं रूप्यं भवति सर्व

मेतद्युगांतरविषयं द्रव्यशुद्धिः कलौ नास्ति संस्कारः स्मार्तएव
चेति मनुः असत्प्रतिगृहीताच्च तथैवायाज्ययाजकः नक्षत्रै
जीवितेयश्च सौंधकारंप्रपद्यते ॥ २ ॥ अधर्मोपार्जितैर्द्रव्यैः यः क
रोत्यौर्ध्वदैहिकं नसतस्य फलप्रेतो भुंक्तेऽर्थस्यदुरागमात् यमः
कर्मणागार्हितेनैव यद्विजैः समुपार्जितं द्रव्यत्यागेन शुध्यति धर्म
स्यान्वेषणेनवा ॥ ३ ॥ अप्सुप्राप्स्यतु तद्द्रव्यमन्यायेन यदाग
तं प्रतिग्रहानुशिष्टाय देयं वा ब्रह्मचारिणे ॥ ४ ॥ इत्यादिवचो
भिः द्रव्यशुद्धिः कुत्रापि नास्ति शुद्धद्रव्याणां युगांतरोद्भवानां
कार्षापणत्रयेण पयस्विनीज्ञेया नैवास्मिन्युगे इति निर्णयः वाराहे
कलिधर्माणां विशेषतो निरूपणं ब्रह्माएव यथाशक्ति गोदानादि
निरूपणंकृतं तदेवग्राह्यं युगांतरोक्त कार्षापणत्रयमितं पयस्वि
नी धेनुमूल्यं तथैक कार्षापणं सामान्यधेनु मूल्यंच गृह्यते चेद
व्यवस्थास्यात्तत्तुल्यभ्रमाभावात् अथतीर्थस्नानेकृच्छ्राः स्मृत्य
र्थसारे शालिग्राम शंभलग्रामे संनिहत्यादि सप्तगोदावरी भीमे
श्वर हरीहरक्षेत्र सेतुरामेश्वर पद्मनाभ श्रीरंग पुरुषोत्तम कुरुक्षेत्र
नैमिष बदर्याश्रम पुण्यारण्य केदार श्रीशैल महालय रुद्रकोटि
पुष्कर कुब्जाम्ब कभ्रमाष कोकामुख पंचनद गोकर्ण मथुरा ऽयो
ध्या गया गंगा कांचीत्यादिषु योजनागतस्य कृच्छ्रत्रयं नर्मदा ता
पी पयोष्णी कृष्णा वेणी कृतमाला पयस्विनी तुंगभद्रा भीमरथी
त्यादिषु योजनादागतस्य पद्भ्यां कृच्छ्रं वंजरासंगमे कुब्जिकासं
गमे योजनादागतस्य कृच्छ्रद्वयं नर्मदा दृषद्वती शतद्रुवियाशा
वितस्ति द्वावती मरुद्वद्वा ऽसिक्री मधुमती पयस्विनीषु योजना
गतस्य कृच्छ्रद्वयं यमुनासरस्वत्योः योजने सार्द्धकृच्छ्रं प्रयागे गं
गाद्वारे गंगासागरे काश्यांच योजने षट्कृच्छ्राः चंद्रभागा वेत्र
वती सरयू गोमती देविका कौशिकी मंदाकिनी पुनःपुना पूर्णा

पुण्या बाहूदा वारुणी गंडक्यादि देवनदीषु त्रियोजनागतस्य कृच्छ्रचतुष्टयं आसांसंगमे परस्परं द्विगुणं अन्यासु समुद्रगासु नदीषु योजने ऽर्द्धकृच्छ्रं महानदेषु पादकृच्छ्रं योजनागतस्य शोणनदे सार्द्धकृच्छ्रं शुक्लतीर्थे कृच्छ्रचतुष्टयं गोदावर्यां योजने सार्द्धकृच्छ्रं त्रिभिः सारस्वतं तीर्थं सप्ताहेन तु यामुनं सद्यः पुनाति गांगेयं दर्शनादेवनर्मदा इति स्कांदोक्तेः सर्वत्र संगमे द्विगुणं अनुक्तस्थले योजने कृच्छ्रः नदेषु नद्यर्द्धं महानदेषु महानद्यर्द्धं सोणभद्रे गंगार्द्धं ककुद्गतीसंगमे सार्द्धकृच्छ्रं कन्यास्थे गुरौ कृष्णावेणी गंगार्द्धा सार्द्धकृच्छ्रफलं तुंगभद्रायां तुलास्थे कर्कस्थे च रवी सार्द्धकृच्छ्रं गंगार्द्धा इत्यर्थः मल्लिकार्जुनसमीपे पाताल गंगायां षडब्दसमं पंचदशकृच्छ्रोब्दः ततः पूर्वं षष्टिकृच्छ्रसमं लिङ्गालये द्विगुणं समुद्रसंगमे चैवं कावेर्यां सार्द्धकृच्छ्रं सह्याद्रिपादोद्भवानद्यो योजनमविच्छिन्नं प्रवाहरूपाश्च दैर्घ्यानुसारेण योजनागतस्यैकं द्वि त्रिकृच्छ्रफलदाः अल्पनद्यः कृच्छ्रफलदाः नद्यो द्विकृच्छ्रफलदाः महानद्यः कृच्छ्रत्रयफलदाः अथैषां लक्षणं एकयोजनगादिषड्यो जनगाः स्रवंतिकुल्याः ततोद्वादशयोजनगाः अल्पनद्यः ततश्चतुर्विंशति योजनगानद्यः तदधिकयोजनगा महानद्यः समुद्रगाश्च पुराणादिप्रोक्ता महानदीव्यपदिष्टाश्च महानद्यः तत्र महानदी स्नानं उपवासयुक्तं चेत् योजनादवर्गापि कृच्छ्रसमं समुद्रस्नानं सदादर्शकार्यं योजनात्कृच्छ्रफलं सरोनदीसंगमे देवतापार्श्वे च सर्वदा समुद्रस्नानं कार्यं द्विकृच्छ्रफलदं प्रसिद्धदेवतासमीपे स्नात्वा देवतादर्शने त्रिगुणं विंध्यदेशीयानां रामेश्वरे जान्हव्या त्रिगुणं रामेश्वरदेशीयानां जान्हव्या षड्गुणं गंगादेशीयानां सेतुरामेश्वरे षड्गुणं स्कंददर्शने विंशतिकृच्छ्रसमं इति तीर्थस्नाने कृच्छ्रविचारः पैठीनसिः अर्द्धतीर्थफलं तस्य यः प्रसंगेन गच्छति षोडशांशं स

लभते यः परार्थेन गच्छति ॥ १ ॥ परार्थेन उद्देश्यतां तीर्थप्रसंगेनेत्यर्थः परार्थेन वेतनंगृहीत्वा प्रभासखण्डे परान्नेनेति पाठः प्रभासखण्डे यश्चान्यंकारयेच्छक्त्या तीर्थयात्रांतरेश्वरः स्वकीयद्रव्ययानाभ्यां तस्य पुण्यंचतुर्गुणं ॥ २ ॥ गोयाने गोवधस्तुल्यो हययानेतु निष्फलं नरयानेतदर्द्धस्यापद्रयांतच्चतुर्गुणं पुनरपितत्रैव तीर्थानुगमनं पद्रया तपः परमिहोच्यते तदेवकृत्वापानेन स्नानमात्रफलं लभेत् ॥ ४ ॥ द्विर्भोजनं तृतीयांशं हरेतीर्थफलस्य च पानमर्द्धंचतुर्थींशं छत्रोपानहमेव च ॥ ५ ॥ तथान्यत्र पानमर्द्धफलं हन्ति तदर्द्धं क्षत्रपादुके वाणिज्यं त्रीन् तथाभागान् सर्वहन्ति प्रतिग्रहः ॥ ६ ॥ गोभिलः गोभिर्युक्तेनयानेन तीर्थयात्रां करोति यः ॥ स याति नरकं घोरं यावद्गोरोमसं ख्यया ॥ ७ ॥ एतत्सकलमार्गयाने ज्ञेयं किंचिद्दूरं यानगमने तु योजनादि गणनया फलमूह्यं गोभिलः असमर्थस्तु यानेन तीर्थयात्रां समाचरन् तदुक्तं फलमाप्नोति स्वशक्त्या धर्ममाचरन् कूर्मपुराणे तीर्थयात्रास्वशक्तानां यानंदोषकरं न हि योजनप्रमाणं तिर्यक् यवो दराण्यष्ट मूर्ध्ना वा ब्रीहयस्त्रयः प्रमाणमंगुलस्योक्तं वितस्तिर्द्वादशांगुलः ॥ १ ॥ हस्तो वितस्तिर्द्वितयं दंडो हस्तचतुष्टयं तत्सहस्रद्वयं क्रोशो योजनंतच्चतुष्टयं इति योजनादिप्रमाणं ॥ २ ॥ काशीखण्डे नृणां पापकृतां तीर्थात्पापप्रशमनं भवेत् देवलः प्रायश्चित्तीव्रजे तीर्थं पत्नीविरहितोऽपि वा ॥ ३ ॥ अनुसंगेन तीर्थं प्राप्य स्नानमेव फलं सपत्नीकस्य पूर्णं फलं एकस्यार्द्धं विरक्तस्य पूर्णं वसिष्ठः न तीर्थं प्रतिगृह्णीयात् प्राणैः कंठगतैरपि अपि कामातुरो जंतुरेकांक्षतिमातरं ॥ ४ ॥ तीर्थं प्रतिग्रहो यस्तु तीर्थविक्रय एव सः विक्रीतायां तु गंगायां विक्रीतः स्याज्जनार्दनः जनार्दने तु विक्रीते विक्रीतं भुवनत्रयं यस्तु लौल्यास्थितः क्षेत्रे प्रतिग्रह रुचिर्भवेत् ६ नैव तस्य परो लोको नायं लोको दुरात्म

नः महादानानियेविप्रा गृह्णन्तिज्ञानदुर्बलाः ॥ ७ ॥ वृक्षास्तेद्विज
रूपेण जायन्तेब्रह्मराक्षसाः नवेद बलमाश्रित्य प्रतिग्रहरुचिर्भ
वेत् ॥ ८ ॥ भारते चांद्रायणसहस्रंतु यश्चरेत्कायशोधनं पिबेद्य
श्चापिगंगांभः समौस्यातांनवासमौ ॥ ९ ॥ भवन्तिनिर्विषाःसर्पा य
थातार्क्षस्यदर्शनात् गंगायाः दर्शनादेव सर्वपापैः प्रमुच्यते १०
पापानांपापहन्त्रीत्वं स्वर्गमोक्षैकहेतुना स्वभावएषगंगायाः शै
त्यंशीतरुचेर्यथा ॥ ११ ॥ नगंगासदृशंतीर्थं नदेवः केशवात्परः
ब्राह्मणेभ्यः परंनास्तीत्येवमाहपितामहः ॥ १२ ॥ सर्वकृतयुगे
तीर्थं त्रेतायांपुष्करंतथा द्वापारेतुकुरुक्षेत्रं कलौगंगेवकेवलं १३
येनाकार्यशतं कृत्वा कृतंगंगाभिषेचनं ॥ १४ ॥ तत्सर्वतस्थगंगा
या दहत्यग्निरिवेधनं ॥ १४ ॥ पराशरः उपवासमहोरात्रं ब्र
ह्मकूर्चंविनिर्दिशेत् पंचगव्येचवर्णेभ्यो विहितंदिव्यचक्षुषा १५
पवित्रंत्रिषुलोकेषु देवताभिरनुष्ठितं मध्यमेनपलाशस्य पद्मपत्रे
णवापिबेत् ॥ १ ॥ यत्त्वगस्थिगतंपापं देहेतिष्ठतिमानवे ब्र
ह्मकूर्चंदहेत्सर्वं शुष्कमग्निरिवेधनं ॥ १७ ॥ प्रकारः पूर्वमुक्तः॥अथ
भागकल्पना समर्थस्य सर्वपरहस्तेन विधिवदक्षिणा दानेतुल्य
फले तुर्यांशहानिः तत्तुर्यांशं कर्तुर्गच्छति असमर्थस्य षोडशां
शहानिः अनधिकारिणां स्त्रीशूद्रादीनांतु यथोक्तं दक्षिणादाने
तुल्यंफलं जपहोमादिषु स्त्रीपत्याज्ञया सौभाग्यवतीगृहीयात्
मातासुतार्थंगृहीयात्तत्रार्द्धफलं पादं पादं मातुः कर्तुश्चभवति
कर्तुः कारयितुश्चे त्युक्तत्वात् द्विजस्यकर्तुः पादंमध्यस्थस्य पि
तुर्मातुर्वा पादंभवति अवशिष्टमर्द्धवालस्येतिभावः सर्वत्रभक्त्या
कर्तुः फलंपूर्णमहेलयानिष्फलं यजमानस्यतु पूर्णं यथोक्तदक्षि
णादानेभवति विप्रस्यदोषभाक्त्वं ऋणीचभवति आभिचारिक
होमेपि आचार्यस्यार्द्धं ऋत्विजश्चतुर्थींशं सकामस्यार्द्धफलंहोतुः

केवलं दक्षिणाकामस्य विप्रस्य तुर्यांशं आचार्यस्यत्वर्द्धं यजमानस्यपूर्णं पुरापकर्तुर्विप्रस्य निर्वाहकर्तुर्द्धंफलं वेदपाठादेर्भवति यजमानस्याभिगम्यदानेपूर्णं आहूयदानेऽर्द्धं अयाचितेतुर्यांशं भागभवति विशेषतोयाचने षोडशांशंभवति अध्येतुरपि ब्रह्म मीमांसोदरर्द्धफलंवसिष्ठः सर्ववेदपवित्राणि वक्ष्याम्यहमतःपरं ये षांजपश्चहोमश्चहूयन्तेनात्रसंशयः । १ । अघमर्षणं वेदकृतं शुद्धवन्य स्तरतमाकूष्मांडा पावमान्योपि विराजं मृत्युलांगलं । २ । भद्राव्या हतयोदुर्गा महादोषविनाशनी ऋतंचसत्यंचेत्यघमर्षणं त्रिरात्रं जलेपठेत्सर्वमस्मात्पापात्प्रमुच्यते हारीतः हत्वा लोकानपिसमां त्रिःपठेदघमर्षणं यथाश्वमेधावभृथस्तथायमंत्रमब्रवीत् रुद्रैकादशभिर्जप्त्वा तदन्हैवविशुध्यति घृतंतिलात्समिधोवाजुहुयात् अप्सुवानियतोजप्त्वा तदन्हैवविशुध्यति अथशारीरपवित्रं यदन्हा रात्र्यावा पद्भ्यां पापमकार्षं विष्णुर्मातस्मादेनसो विद्वान्मुंचत्वःहसः यदन्हा रात्र्यावा उपस्थे पापमकार्षं प्रजापतिर्मा तस्मादेनसो स्मान्मुंचत्वःहसः ॥ २ ॥ यदन्हा रात्र्यावा पायुना पापमकार्षं मित्रो मातस्मादेनसो विश्वस्मान्मुंचत्वःहसः ॥ ३ ॥ यदन्हा रात्र्यावा पाणिभ्यां पापमकार्षं मिद्रोमा तस्मादेनसोमुंचत्वःहसः ॥ ४ ॥ यदन्हा रात्र्यावा वाचापापमकार्षं मग्निर्मा तस्मादेनसो विश्वान्मुंचत्वःहसः ॥ ५ ॥ यदन्हा रात्र्यावा जिह्वया पापमकार्षं मापोवा तस्मादेनसो विश्वान्मुंचत्वःहसः ॥ ६ ॥ यदन्हा रात्र्यावा प्राणेन पापमकार्षं पृथिवी मातस्मादेनसो विश्वान्मुंचत्वःहसः ॥ ७ ॥ यदन्हा रात्र्यावा चक्षुषापापमकार्षं सूर्यो मातस्मादेनसो विश्वान्मुंचत्वःहसः ॥ ८ ॥ यदन्हा रात्र्यावा श्रोत्राभ्यां पापमकार्षं पर्जन्योवा तस्मादेनसो विश्वान्मुंचत्वःहसः ॥ ९ ॥ यदन्हा रात्र्यावा त्वचा पापमकार्षं वायुर्मात

भ्रूयात् ॥ २ ॥ अस्यार्थः सर्पव्याघ्रादिना हन्यमानस्य ब्राह्मणस्य प
 रिरक्षणाद्ब्रह्महत्यातः मुक्तिमाप्नोति ॥ प्रक्रांतव्रतकार्याभावात्तदेवद्र
 प्यं अथवा गवांद्वादशकस्य वधपरित्राणाच्च शुध्यति तदपि क्रां
 तद्वादशाब्दिकस्यैव चतुर्विंशतिमते कृत्वार्वाक् ब्रह्महत्यायाः ष
 ड्बदं कृच्छ्रमाचरेत् प्रत्याम्नायोगवांदेयः साशीतिर्धनिनाशतं ॥ ३ ॥
 तथाष्टादश लक्षाणां गायत्रीं वा जपेद्बुधः गायत्र्यास्तु जपेत्कोटिं
 ब्रह्महत्यां व्यपोहति ॥ ४ ॥ अंगिराः गते तु द्वादशे वर्षे ब्रह्महापूय
 तेनरः षड्भिर्वर्षैः कृच्छ्रचारी ब्रह्महत्यां व्यपोहति ॥ ५ ॥ मासिमा
 सि पराकेण त्रिभिर्वर्षैर्व्यपोहति अर्धमासेन भुंजानो द्विवर्षाभ्यां
 विमुच्यते ॥ ६ ॥ संवत्सरेण मासाशी पूयते नात्र संशयः ॥ ७ ॥ म
 नुः हविष्यभुग्वानुसरेत्प्रतियोजाः सरस्वतीतः सुमंतुनोक्तमथवा
 प्रायश्चित्तं निबोधमे ॥ ८ ॥ जातिमात्र ब्राह्मणवधे ऽज्ञानपूर्वके
 ब्राह्मणस्य प्रभासात् विंदुसरः पुष्कर प्रयाग कुरुक्षेत्र मार्गेण
 लक्षं प्रतिगच्छेत् यत्रोत्पत्तिः सरस्वत्या भविष्यत्पुराणे हत्वा तु क्ष
 त्रियो विप्रं गुणाढ्यां मपि कामतः प्रायश्चित्तं चरेद्दीरो विधिवदात्म
 शुद्धये ॥ ९ ॥ लक्षं शस्त्रभृतां वा स्यात् विदुषामिच्छयात्मनः ॥ प्रास्ये
 दात्मानमग्नौ वा समिद्धे त्रिरवाक्शिराः ॥ १० ॥ यजेत वा श्वमेधेन
 क्षत्रियो विप्रघातकः प्रायश्चित्तत्रयं ह्येतत्क्षत्रियस्य प्रकीर्तितं ॥
 ॥ ११ ॥ विप्रस्य तु कामतो द्विगुणं विहितं यदकामानां कामात्तु
 द्विगुणं भवेत् इति देवलस्मरणात् ॥ १२ ॥ विदुषामुपदेशकर्तृणां
 तदभावे आत्मेच्छया मनुः सर्वस्वं वेदविदुषे ब्राह्मणा योपपादयेत्
 धनं वा जीवनोपायं गृहं वा सपरिच्छदं ॥ १३ ॥ एतच्चाज्ञानतो
 जातिमात्र ब्राह्मणवधे पराशरः विंध्यादुत्तरतो यस्य निवासः प
 रिकीर्तितः पराशरमतंतस्य सेतुबंधस्य दर्शनं ॥ १४ ॥ हत्वा ग
 र्भमविज्ञातमेतदेव व्रतं चरेत् राजन्यवैश्यौ चेजाना वा त्रेयीमेव च

स्त्रियं ॥ १५ ॥ उक्ताचैवानृतं साक्ष्ये प्रतिरुध्य गुरुन्तथा अप
 हत्यचनिक्षेपं कृत्वाचस्त्रीसुहृद्वधं ॥ १६ ॥ इयंविशुद्धिरुदिता प्रमा
 य्याकामतोद्विजं कामतो ब्राह्मणवधे निष्कृतिर्नविधीयते ॥ १७
 प्रकृतत्वात् ब्राह्मणगर्भविषयं अविज्ञातं स्त्रीपुंनपुंसकत्वेनाविज्ञा
 तं ॥ आत्रेयीच ब्राह्मणी रजस्वला ऋतुस्नाता स्त्री १६ षोडश दिन
 साक्ष्यहिरण्यभूम्यादियुक्तसाक्ष्ये गुरोश्च मिथ्याभिशापे निक्षे-
 पंच हिरण्यमृते ब्राह्मणस्य क्षत्रियस्य हिरण्यमयि मित्रंचाब्रा
 ह्मणमेव अनात्रेयीहननंक्षत्रियवत् शूद्रां हत्वा संवत्सरं ॥ जमदग्निः
 यद्वा वाराणसीं गच्छेत्सेतुं श्रीपर्वतादिवा अन्यान्यपि च ती
 र्थानि गायत्रीं वा जपेत्तथा ॥ १८ ॥ अत्रिः ब्रह्महाब्दत्रयं
 विप्रोगायत्रीमभ्यसेत्तदा प्राणायामशतंकुर्यात्प्रत्यहं नियतः शु
 चिः ॥ १९ ॥ एतदेव व्रतं स्तेनः पादन्यूनं समाचरेत् गत्वै
 तदेव कुर्वीत गुरुतल्पमकामतः ॥ २० ॥ ब्रह्महत्या समेष्वे
 तत्प्रयोजककर्तृषु वा अल्पत्वात् ॥ अथ सुरापानप्रायश्चित्तं जातू
 कर्ण्यः अनुपेतस्तु यो बालो मद्यं मोहात्पिबेद्यदि तस्य कृच्छ्रत्रयं कु
 र्यान्माताभ्राता तथा पिता ॥ २१ ॥ सुरापाने षट्कृच्छ्राः कल्प्या
 मद्यपानात्सुरापानस्य द्वैगुण्यदर्शनात् विष्णुः अशीतिर्यस्य व
 र्षाणि बालो वाप्यून षोडशः प्रायश्चित्तार्द्धमर्हति स्त्रियो वृद्धा तु रण
 वचेति ॥ २२ ॥ अंगिराः ऊनैकादशवर्षस्य पंचवर्षात्परस्य च
 चरेद्गुरुः सुहृद्वापि प्रायश्चित्तं विशुद्धये ॥ २३ ॥ बृहद्विष्णुः माध्वी
 कं मैक्षवं मैरं तालखार्जूरपानसं मधूत्थंचैव माद्वीकं मैरेयं नारिके
 लजं ॥ २४ ॥ अमेध्यानि दशैतानि मद्यानि ब्राह्मणस्य च अग
 स्त्यः पुनरेकादशविधमाह पानसंप्राज्ञमाधूकं खार्जूरं तालमैक्षवं
 मधूत्थं मैरमादिष्टं मैरेयं नारिकेलजं ॥ २५ ॥ समानानि विजा
 नीयान्मद्यान्येकादशैव तु द्वादशान्तु सुरामद्यं सर्वेषामधमं स्मृतं ॥

॥२६॥ विप्रस्याज्ञानतः सुरागंधघ्राणेकायं ज्ञानतः सांतपनं कृच्छ्रं क्षत्रियवैश्ययोः पादपादहानिः गौडी माध्वी गौणी पैष्ठी मुख्या तस्याएव प्रायश्चित्तं मुख्यं तयोरभ्यासेतुल्यं मत्याच तयोरभ्यासेतुल्यं मत्याच तयोरकामतः सकृत्पाने कृच्छ्रातिकृच्छ्रौचां द्रं च पुनःसंस्कारो घृतप्राशनं च तयोर्मत्यासकृत्पाने छर्दने च वा पिकं कणभक्षणं कामतो द्विस्त्रिरभ्यासे छर्दने च षडब्दं एकादशविधमद्यपाने विप्रस्याज्ञानतः सकृत्पाने तप्तकृच्छ्रं पुनःसंस्कारश्च ज्ञानतः सकृत्पाने कृच्छ्रातिकृच्छ्रं समुद्रगायां नद्यां चांद्रवा कृत्वा घृतप्राशनं मुखमात्रप्रवेशे षट्प्रात्रं पद्मोदुंबरबिल्वपलाशकुशोदकपानं गौडी माध्योर्द्विगुणं कामतः सर्वत्र द्विगुणं अभ्यासे आवृत्तिः सर्वत्र अनन्यौषधसाध्यव्याध्युपशमनार्थं सुरापाने ज्ञानकृते त्रैमासिकं अब्दपादं चांद्रायणं वा कृत्वा पुनरुपनयनं एवं वृद्धातुरस्त्रीणामर्द्धं उभयत्रापि बालविषये पित्रादिभिः कार्यः एवं मद्यपाने तु तप्तकृच्छ्रं पुनःसंस्कारः ज्ञानकृते मद्यपाने तप्तकृच्छ्रद्वयं पुनः संस्कारः सुरापांतु तप्तकृच्छ्र पराक चांद्राणि सुरां बुधृतगोमूत्र पयसामग्नि संनिभं सुरापोन्यतमं पीत्वा मरणाच्छुद्धिमाप्नुयात् । यमः सुरां पीत्वा द्विजो मोहादग्निवर्णां सुरां पिबेत् ते नास्यकाये निर्दग्धे मुच्यते किल्बिषात्ततः ॥ २८ ॥ गोमूत्रमग्निवर्णं वा पिबेदुदकमेव वा पयोघृतं सुवर्णं वा गोशकृद्रसमेव वा ॥ २९ ॥ असकृज्ज्ञानतः पीत्वा वारुणीं पतति द्विजः मरणं पूर्वनिर्दिष्टं प्रायश्चित्तं विधीयते ॥ ३० ॥ अंगिराः बृहस्पतिसर्वेनेष्ट्य सुरापो ब्राह्मणः पुनः समत्वं ब्राह्मणो गच्छेदित्येषा वैदिकी श्रुतिः ३१ भूमिप्रदानं यः कुर्यात्सुरां पीत्वा द्विजोत्तमः पुनर्न च पिबेज्जातु संस्कृतः स विशुध्यति ॥ ३२ ॥ संस्कृत उपनीतः सकृत्कृते एतत् ॥ बृहस्पतिः गौडी पैष्ठीं तथामाध्वीं पीत्वा विप्रः समाचरेत् ॥ ३३ ॥ तप्तकृच्छ्रं परा

कंचचांद्रायणमनुक्रमात् ॥ ३४ ॥ व्रतांतरासमर्थस्यैतत् किंच अज्ञा
नाद्वारुणीं पीत्वा रेतोविड्मूत्रमेव वा पुनः संस्कारमर्हति त्रयोवर्णा
द्विजातयः ॥ ३५ ॥ एतदपि प्रायश्चित्तपूर्वकमेव सर्वेषामेव पापानां
संकरे समुपस्थिते शतं सहस्रशोभ्यस्ता गायत्रीपावनीमहत् ३६ ॥
अथ सुरापानसमानि वेदनिंदा व्यसनासक्त्याधीतवेदविस्मर
णं १ कूटसाक्ष्यं अविप्रमित्रवधः मत्याभ्यासेन पलांडादि गर्हित
भक्षणं रजस्वलामुखचुंबनं वाङ्मनःकर्मणा मतार्जवरूपं जैह्वयं
जात्योत्कर्षार्थं राजकुलादौ चतुर्वेदीति अनृतभाषणं सर्वमिदं
पूर्वोक्तार्द्धप्रायश्चित्तं अथ सुवर्णस्तेयप्रायश्चित्तं सुवर्णस्तेयी मा
संगायाष्टशतमाज्याहुतीर्जुहुयात् प्रत्यहं त्रिरात्रमुपवासी
तत्तकृच्छ्रेण च पूतो भवति अश्वमेधावभृथेन वा षट्त्रिंशन्मते सु
वर्णकृष्णलं लेह्यकमपहत्यनराधमः कुर्याच्चांद्रायणकृच्छ्रं योयस्या
पहते च तत् ॥ ३७ ॥ एवंभावमात्रहरणे गोमूत्रयावकाहारी मास
त्रयंचरेत् सुवर्णादल्पहरणे वत्सरः परिकीर्तितः ॥ ३८ ॥ क्षत्रिय
वैश्य स्वामिके तूपपातकं मनसापहारं संकल्प्योपरतस्य द्वाद
शरात्रं लघुविष्णुः स्तेये ब्रह्मस्वभूते तु सुवर्णहरणे कृते तस्मात्ते
नैव दातव्यं तस्माद्ध्येकादशाधिकं ॥ ३९ ॥ ऋणसंशुद्धिभावाय त
तश्चांद्रायणत्रयम् संवत्सरेण कर्तव्यं निपुणां शुद्धिमिच्छता ४०
अभावे कांचनस्य स्याद्रतमेतच्चतुर्गुणं चरेद्यतात्मानिः संगः पूर्वं
वर्षचतुष्टयं ॥ ४१ ॥ समाप्ते कांचनंगाश्च रजतंचापिशक्तिः देय
मन्नं द्विजाद्येभ्यः शुभं पापपनुत्तये ॥ ४२ ॥ चांद्रायणत्रयंचैव
यवमध्यपिपीलिका मध्यपतिचांद्रायणरूपं अत्रिः षडब्दं वाचरे
त्कृच्छ्रं यजेद्वाक्रतुना द्विजः तीर्थानि वाचरेद्विद्वान् ततस्तेया द्वि
मुच्यते ॥ ४३ ॥ सुमंतुः सुवर्णस्तेयी द्वादशरात्रं वायुमक्ष्यो भव
ति स्त्रीबालवृद्धानामर्द्धम् चतुर्विंशतिमते हत्वादशगुणंदत्वा

प्रायश्चित्तं समाचरेत् रूप्यं हत्वा द्विजो मोहाच्चरेच्चांद्रायणव्रतं ॥
 ४४ ॥ हत्वा तु दशकादूर्ध्वं मासात् द्विगुणं भवेत् आसहस्रात् तु
 द्विगुणं ऊर्ध्वं हेमविधिः स्मृतः ॥ ४५ ॥ अथ गुरुतल्पप्रायश्चित्तं
 प्राजापत्यं चरेत् कृच्छ्रं समं वा गुरुतल्पगः चांद्रायणं वा त्रीन मासा
 नभ्यसेद्वेदसंहितां ॥ ४६ ॥ ज्ञानतो मरणांतिकं सवर्णेषु वीर्यपा
 तांतं कृत्वेति गुरुतल्पानुवृत्तौ प्रायश्चित्ते हारीतः एवमेव पितृव्य
 स्त्रीगमे कन्यासगोत्रजा स्वसृजा गमने चांद्रायणं वसिष्ठः आचा
 र्यपुत्रशिष्यभार्यासुचैव क्रतुः रेतःसेकः स्वयोन्यासु कुमारीष्वंत्य
 जासु च सख्युः पुत्रस्य च स्त्रीषु गोषु शिष्यांगनासु च सखिभार्या
 सु तत्स्त्रीषु गमनाद्गुरुतल्पगः ॥ ४७ ॥ अथ तत्संसर्गिणां प्रायश्चि
 त्तमाह देवलः पतितेन सहोषित्वा जानन्संवत्सरं नरः मिश्रित
 स्तेन सोढ्वांते स्वयंच पतितो भवेत् ॥ ४८ ॥ संसर्गहेतूनाह बृह
 स्पतिः एकशय्यासनपंक्तिर्भांडपकान्नमिश्रणं यजनाध्ययनेया
 नं तथा च सहभोजनं ॥ ४९ ॥ नवधा संकरः प्रोक्तो न कर्तव्योऽध
 मैः सह पराशरः संसर्गमाचरन्विप्रो पतितादिष्वकामतः ॥ ५० ॥
 पंचाहं वा दशाहं वा द्वादशाहमथापि वा अब्दार्द्धमब्दमेकं वा भवेदूर्
 ध्वं तु तत्समः ॥ ५१ ॥ त्रिरात्रं प्रथमे पक्षे द्वितीये कृच्छ्रमाचरेत् च
 रेत्सांतपनं कृच्छ्रे तृतीये पक्षे एव तु चतुर्थे दशरात्रं स्यात्पराकः
 पंचमेमतः षष्ठं चांद्रायणं कुर्यात् सप्तमे चैव वैद्वयं ॥ ५३ ॥ अष्टमे
 तु तथा पक्षे षण्मासान् कृच्छ्रमाचरेत् ॥ ५४ ॥ मतिपूर्वे स्मृत्यं
 तरे पंचाहे तु चरेत्कृच्छ्रं दशाहे तत्कृच्छ्रकं पराकस्त्वर्द्धमासे
 स्यान्मासे चांद्रायणं चरेत् ॥ ५५ ॥ मासत्रये तु कुर्वीत कृच्छ्रं
 चांद्रायणं तथा संसर्गे त्वाब्दि के कुर्यादब्दं चांद्रायणं नरः ॥ ५६ ॥ सं
 सर्गी संसर्गे न वाब्दं तृतीयपक्षे तृतीयसंसर्गे चतुर्थस्य षडब्दं पंचम
 स्य त्रैवार्षिकं मुख्यसंसर्गिणो द्वितीयस्यैव पातित्यं श्रौतस्मार्ता

दिकर्महानिः तृतीयादेस्तुनपातित्यं किंतु प्रायश्चित्तमात्रमेव इति
 मिताक्षरा प्रांचस्तु तृतीये व्रताद्विचतुर्थेन किंचिदित्याहुः एवम
 तिपातकादिषुकामतः पादोनं आकामतोऽर्द्धं उपपातकादिषु तु
 ल्यं त्रैमासिकादिषु त्रैमासिकं शंखः कन्यासमुद्रहेदेषां सोपवासा
 मकिंचनां नोदतां स्वयमुपनतां परिणयेत् ॥ ५७ ॥ हारीतः पति
 तस्यतु कुमारीं विवस्त्रामहोरात्रमुपोषितां प्रातः शुक्लेनवाससा
 हतेनाच्छाद्य नाहमेतेषांनममैते इतित्रिरुच्चैरभिधानां तीर्थसंकट
 हेतोरुद्रहेत् इतिसंकीर्णप्रायश्चित्तं ॥ अथ गोवधप्रायश्चित्तं जाबा
 लः प्राजापत्यं चरेन्मासं गोहत्याचेदकामतः गोहितो गोनुगामी
 च गोप्रदानेन शुध्यति ॥ ५८ ॥ एतत्साहचर्यात्पंचगव्यं पिबेन्मा
 समित्याद्यपि याज्ञवल्क्यवाक्यानि अकामवधविषयाणि सर्वत्र
 गोस्वामिनो द्रव्येणपरितुष्टिः कार्या शातातपः पंचगव्येन गोघा
 ती मासेनैकेने शुध्यति गोमतीं च जपेद्विद्यां गवांगोष्ठे च संविशेत्
 ॥ ५९ ॥ वृद्धमनुः गोगर्भहनने पादमुत्पन्नमात्रे तु द्वौ पादौ गात्रसं
 मिते पादोनं कृच्छ्रमाचष्टे हत्वा गर्भसचेतनं ॥ ६० ॥ वृद्धप्रचेताः
 एकवर्षं गविहते कृच्छ्रपादो विधीयते अबुद्धिपूर्वपुंसः स्याद्विपाद
 स्तुद्विहायने ॥ ६१ ॥ त्रिहायने त्रिपादः स्यात्प्राजापत्यमतः
 परं बहुभिरेकाहताचेत्पादं पादं कामतस्तु संपूर्णं द्विगुणं सर्वत्र
 गोभिलः मुष्कमोषकरो विप्रो गोवधव्रतमाचरेत् प्रयोजकस्तु कु
 र्वीत व्रतस्यार्द्धं विशुद्धये ॥ ६३ ॥ मुष्कमोषकरो बीजकोशनाश
 करः गोघ्नस्त्रीन् कृच्छ्रान् प्राजापत्यान् कुर्यात् गोमतीं च जपे
 द्विद्यां हंता चेन्निर्गुणो भवेत् ॥ ६४ ॥ पराशरः रोधने तु चरेत्पा
 दं बंधने चार्धमेव च योजने पादहीनं स्यात्प्राजापत्यं निपातने
 ६५ ॥ शीतानलमृताचैव उद्वंधनमृतापि वा शून्यागाराद्युपेक्षा
 यां प्राजापत्यं विनिर्दिशेत् ॥ ६६ ॥ अपालनात्प्रणश्येत्तु गौश्च

रंतीकथंचन जलपल्वलमग्नावा मेघविद्युद्गतापिवा ॥ ६७ ॥ श्व
 भेवापतिताकस्माच्छ्रुवापदेनापिभक्षिता प्राजापत्यंचरेत्कृच्छ्रं
 गोस्वामीव्रतमुत्तमं ॥ ६८ ॥ बृहस्पतिः अनागतस्यचानेता आ
 गतस्यच रक्षिता रात्रावपिपदाचान्यस्तदास्वामीनदोषभाक् ॥
 ६९ गौतमः विक्रयैर्गाविनिमयैर्दत्त्वागोमांसखादके चांद्रायणव्र
 तंकुर्याद्द्वधेसाक्षाद्विधीभवेत् ॥ ७० ॥ विनियमः स्वीयांदत्त्वा प
 रकीयाग्रहणं गोभिलः हलैर्वाशकटैर्वापि बाहूपेद्योवृषंस्वेयं प्राजा
 पत्यद्वयं कुर्याद्विगुण्यंयोषितंगवामिति चाकामतः ॥ ७१ ॥
 कामतो द्विगुणं तथा वृषभंवात्समुत्सृष्टं कपिलां वापिकामतः यो
 जपित्वाहलेकुर्याद्रतंचांद्रायणद्वयं ॥ ७२ ॥ समुत्सृष्टं श्राद्धो
 त्सृष्टं कपिलादोहनेपि अंगिराः अंगुष्ठमात्रं स्थौल्येन बाहुमात्रप्र
 माणतः आर्द्रश्चैवपलाशश्चदंडइत्यभिधीयते ॥ ७३ ॥ अस्मादूर्ध्व
 प्रमाणेन यदिगांविनिपातयेत् द्विगुणंतु चरेत्तत्र प्रायश्चित्तमि
 तिस्थितिः ॥ ७४ ॥ संवर्तः एकाचेद्बहुभिः काश्चिद्देवाध्वापादि
 ताभवेत्पादंपादंतु हत्यायाः चरेयुस्ते पृथक्पृथक् ॥ ७५ ॥ मति
 पूर्वतुसंपूर्णं चरेयुस्तेपृथक्पृथक् च्यवनः गोघ्नः सौम्यत्रयंकुर्यात्
 कृच्छ्रंवानवमासिकं गोमूत्रपावकाशीर्वा त्रिभिर्मासैर्विशुद्ध्यति
 ॥ ७६ ॥ सौम्यकृच्छ्रं पूर्वोक्तं संवर्तः गर्भिणींकपिलां दोग्ध्रीं हो
 मधेनुंच सुव्रतां रोधदिनाघातयित्वा द्विगुणं व्रतमाचरेत् ॥ ७७ ॥
 मनुःउपपातकसंयुक्तो गोघ्नो मासं यवान्पिबेत् गोमतीविद्या
 जपश्च विश्वामित्रः कृच्छ्रांस्तुचतुरः कुर्याद्गोदधेबुद्धिपूर्वके अमत्या
 तुद्वयंकार्यं तदद्वैद्वद्वबालयोः ॥ ७८ ॥ स्त्रीशूद्रयोरेवमेव तद्वधेच
 नसंशयः चांद्रायणंवासर्वेषु निमित्तेषुविधीयते ॥ ७९ ॥ अथ
 क्षत्रियवैश्यशूद्रादिवधे संवर्तः प्रमाप्यक्षत्रियत्वेवं त्रिभिः कृच्छ्रै
 र्विशुद्ध्यति कुर्याच्चैवानुपूर्वेण त्रीन्कृच्छ्रात् सुसमाहितः ॥ ८० ॥

वैश्यहत्यांतुसंप्राप्य कथंचित्काममोहितः कृच्छ्रातिकृच्छ्रौकुर्वीत
 कामतोवैश्यघातकः ॥ ८१ ॥ कुर्याच्छूद्रवधं प्राप्य तसकृच्छ्रं स
 माहितः । आनुपूर्व्येतु कृच्छ्रातिकृच्छ्रतसकृच्छ्रइति ॥ ८२ ॥ अ
 थ स्तेयाः मनुः धान्यान्नधनचौर्याणिकृत्वाकामाद्विजोत्तमः स्व
 जातीयगृहाण्येव कृच्छ्रादेवविशुद्ध्यति ॥ ८३ ॥ मनुष्या
 णांतुहरणे स्त्रीणांक्षेत्रेगृहस्यच कूपवापीजलानांच शुद्धिश्चां
 द्रायणंस्मृतं ॥ ८४ ॥ द्रव्याणामल्पसाराणां स्तेयंकृत्वान्य
 वेश्मतः ॥ चरेत्सांतपनंकृच्छ्रं तंनिर्यात्यात्मशुद्धये ॥ ८५ ॥
 भक्ष्यभोज्यापहरणे पानशय्यासनस्यच पुष्पमूलफलानांच
 पंचगव्यंविशोधनम् ॥ ८६ ॥ अस्यार्थः धनशब्देन सुवर्णव्य
 तिरिक्तं धनं सारद्रव्यं धान्यंचदशकुंभपरिमितं कुंभश्च पंचस
 हस्रपलपरिमाणं अथतल्लक्षणं अष्टमुष्टिर्भवेत्किंचिर्किंचिदष्टौ
 चपुष्कल पुष्कलानिचचत्वारि आढकः परिकीर्तितः ॥ ८७ ॥
 आढकानिच चत्वारि द्रोणइत्यभिधीयते दशद्रोणा भवेत्स्वारी
 कुंभोपिद्रोणविंशतिः ॥ ८८ ॥ इतिस्मृत्यर्थसारे एवंक्षत्रियवैश्या
 दयोपि स्वजातीयसंबन्धि धान्यापहरणे पादोनार्द्धपादपरिमि
 त नवषट् त्रिमासपरिमित कृच्छ्राचर्य्यायोग्या कूपवापीभ्यां ज
 लविशेषेण घटादिजल व्यावृत्त्यर्थं तेनसंकल कूपवापीना मपहा
 रे द्रष्टव्यं निक्षेपस्यापहरणं नरा श्वरजतस्य च भूमि वज्र मणी
 नांच रुक्म स्तेयसमंस्मृतं ॥ ८९ ॥ पैठीनसिः भक्ष्यभोज्यान्न
 स्योदरपूरणमात्रहरणे त्रिरात्रमेकरात्रंवा पंचगव्यार्हताहरणी
 यद्रव्यस्याल्पत्व बहुत्वापेक्षयाज्ञेयं पुरुषाहारत्रयपरिमित मूल्य
 लभ्य तृणकाष्ठवृक्षशुष्कान्नस्यच तंडुलादिर्गुरुवस्त्र चर्म मांसा
 नां मध्ये एकस्यहरणे त्रिरात्रम् मनुः मणिमुक्ताप्रवालानां ताश्च
 स्य रजतस्यच अयःकांस्योपलानांच द्वादशाहंकणान्नता ॥ ९०

द्वादशाहं तंडुलकणभक्षणंकार्यं सर्वत्रसकृत् अभ्यास देशकालद्रव्य स्वामि गुणा दौर्गत्यापेक्षया उत्कृष्टाय कृष्टद्रव्या पहारविषयसमीकरणं समाधेयं कार्पासकीटजीर्णानां द्विशफैकशफस्यच पक्षिगंधौषधीनांच रज्वाश्चैवत्र्यहंपयः ॥ ९१ ॥ कार्पास कृमिकोशजीर्णानां वस्त्राणां द्विशफैक शफस्यच गवाश्वादेः पक्षिणां शुकादिनां गंधानां चंदनप्रभृतीनारज्ज्याहरणे प्रत्येकं क्षीराहारःजावालः अश्व गो भूमिकन्यांश्च हत्वाचांद्रायणंचरेत् क्षुद्रान्पशूंश्चापहत्य प्राजापत्यंसमाचरेत् ॥ ९२ ॥ गुडकार्पासधान्यानि सर्पिलवणमेव च पक्वान्नमौषधंतैलं शय्यांवासउपानहौ ॥ ९३ ॥ कांस्यायस्ताम्रसीसंवा अज्वंकृच्छ्राद्धमाचरेत् अज्वं शंखशुक्तयादि उदकंफलमूल्येषु पुष्पपर्णसुगंधिषु मृद्गांडमधुमांसेषुकृच्छ्रपादोविधीयते ॥ ९४ ॥ शंखः यस्ययस्यतु वर्णस्य वृत्तिच्छेदंसमाचरेत् तस्यतस्यवधेप्रोक्तं प्रायश्चित्तंसमाचरेत् ॥ ९५ ॥ अपहत्यतुवर्णानां भूमिंविप्रोप्रमादतः प्रायश्चित्तंवधप्रोक्तं ब्राह्मणानुमतेचरेत् ॥ ९६ ॥ गजाश्वस्यापहरणं मणीनां रजतस्यच धनापहरणंचैव कुर्यात्संवत्सरःव्रतं ॥ ९७ ॥ तिलधान्यान्नवस्त्राणां शय्यानामामिषस्यचसंवत्सराद्धकुर्वीत व्रतमेतत्समाहितः ॥ ९८ ॥ तृणेषु काष्ठ तंत्राणां रसानामपहारकः मासमेकं व्रतंकुर्याद्गुग्धानां सार्पिषांतथा ॥ ९९ ॥ लवणानां गुडानांच मूलानांकुंकमस्यच मासाद्धतुव्रतंकुर्यादेतदेवसमाहितः ॥ १०० ॥ सर्वत्रशंखवाक्ये व्रतशब्दो गोमूत्र श्यावकाहारपरः हारीतः रजतस्तेये चांद्रायणं अतिकृच्छ्रं ताम्रे कांस्ययसेप्राजापत्यं सर्वमेव स्तेय प्रायश्चित्तं अपहत्य तत्स्वामिने प्रदायैवकार्यमित्याह विष्णुः दत्तैवापहतं द्रव्यं धनिकस्याभ्युपायतः प्रायश्चित्तंततः कुर्यात्कल्मषस्यापनुत्तये ॥ १०१ ॥ हारीतः तिल पुष्प मूल फल पक्वान्न विक्रये सोमापानं लाक्षा लवण मधु सांस तैल

क्षीर दधि घृत तक्र चंदन सुवाससा मेकतम विक्रये चांद्रायणं
तथोर्णिकेशिके सरिभूधेन्व नडु द्वेश्म शस्त्र विक्रयेच भक्ष्य मां
स स्नाय्वस्थि शृंग नख शुक्ति विक्रये तप्तकृच्छ्रः हिंगु गुग्गुलु स
र्जरस हरिताल मनःशिलांजन गैरिक लाक्षा लवणमणिमौक्ति
क प्रवाल दंतशंखवेत्रवैणवमृन्मय विक्रयेषु च आराम तडाग उ
दपान पुष्करिणी पूर्वस्वकृत विक्रयेषुच त्रिषवणं स्नाय्या धःशा
यी चतुर्थकालभुक्तसंवत्सरेण पूतोभवति हीनमानो न्ततमापने
प्रस्थादि तन्माने तुलादि तैर्धान्यादि संकीर्ण मिश्रितं शंखलि
खितौ शस्त्र बंधन भूम्येक शफ विक्रये प्राजापत्यं चरेत् गृहप्रति
प्रपोद्यानाराम सभा तडाग पूज्य सेतु विक्रयं कृत्वा तप्तकृच्छ्र
माचरेत् बंधननिगडादि आगमेतिपाठे आगमेवेदः नविक्रया
णि तिलतैल दधि क्षौद्र लवण द्राक्षा मद्य मांस कृतान्न स्त्रीपुरु
ष हस्त्यश्व गो वृषभगंध रसे क्षौम कृष्णाजिन सोमोदक नी
ली विक्रयात्सद्यः पतति ब्राह्मण संवत्सरं तप्तकृच्छ्र माचरेत् अ
न्यथापतितां व्यष्टै रसंभाष्यः शूद्रधर्मा काष्ठ मौनी हस्तसंज्ञाभि
रपि वाक्कार्येन कुर्यात् शंखः धारयित्वा तुलां वक्रां विषसंस्कारयन्
वणिक् सुरालवणमद्यानां कृत्वा क्षीरस्य विक्रयं लाक्षायाश्चैव मांस
स्य कुर्यादर्थं महाव्रतं विक्रेता प्राणिनामब्दं तिलस्यच तथाचरे
त् भूयोभ्यास विषयमेतत् महाव्रतं द्वादशाब्दं सुत सुताविक्रये
चांद्रायणं त्रैमासिकंवा आपदि तप्तकृच्छ्रं अत्यंतापदि सांतपनं
पुत्र विक्रये द्विगुणं सर्वत्र एकपुत्रस्यानापदिकार्यं सुत विक्रये त्रि
कालस्नायी अधः शायी चतुर्थकालाशी वत्सरेण शुद्ध्यति कन्या
विक्रयेण तदर्थं कामतो ऽनापदि अनेकपुत्रस्य सुतविक्रये चांद्रं
आपद्येकपुत्रस्य कामतः सुतविक्रये चांद्रं अथपारदार्यं संवर्तः
मातृस्वस्त्रेयीं भगिनीं स्वस्त्रीयां पितुरेव च मातुलस्य सुतागत्वाचरे

चांद्रायणव्रतं ॥ १०४ ॥ मातुलानीं सनाभिच स्नुषां मातुस्स
 नाभिकां एता गत्वास्त्रियो मोहात्पराकेणविशुद्ध्यति ॥ १०५ ॥
 एतदेवमतिपूर्वं वीर्योत्सेकात्प्राग्निवर्तो अल्पत्वात् सनाभिभ
 गिनी ज्ञानविषये गुरुतल्पसमं मनुः गुरुतल्पव्रतं कुर्याद्वितः सि
 त्कास्वयोनिषु सस्युः पुत्रस्यचस्त्रीषु कुमारीष्वंत्यजासुच
 ॥ १०६ ॥ स्वयोनिषुसोदर्य भगिनीषु यमः स्नुषापितृस्वसा
 माता सखीमातृस्वसा सुता मातुलानी सुताश्चश्रूगत्वासंधायते
 द्विजः ॥ १०७ ॥ वशिष्टः आचार्यपुत्र शिष्यभार्यासु स्वयोनिषु
 कुमारीषु पतितासु कृच्छ्राब्दपादंचरेत् ॥ १०८ ॥ संवर्तः गुरो
 र्दुहितरंगत्वा चांद्रायणम् वशिष्टः ब्राह्मणश्चेद्ब्राह्मणीं परदारां
 गच्छेद्दब्दकृच्छ्रंचरेत् ॥ १०९ ॥ संवर्तः श्यालिकागमऽहोरात्रो
 पित ऊर्ध्वतप्तकृच्छ्रंचरेत्पितुर्भार्यामातृवर्जं मातुर्भगिनीं सपत्नी
 जां भगिनींगत्वा तप्तकृच्छ्रं कुमारिगमनेच सुमंतुः समानगोत्रप्र
 वरे गत्वा कूष्मांडैर्होमं त्रिरात्रंमुपवासश्च पितृव्यभार्या मातु
 र्भगिनीं श्वश्रूं धात्रीं गत्वा तप्तकृच्छ्रद्वयं कनिष्ठभ्रातुर्भार्यां काम
 तो गत्वा सांतपनं कृच्छ्रं चांद्रायणमथवा चांद्रायणं वृषलीविष
 यमेतत् तथा मातुः स्वस्त्रीयां पितृव्यतनयांच तप्तकृच्छ्रं गुरोर्दु
 हितरं गत्वा पराकः भागिनेर्यां गत्वा चांद्रायणं गुरुरत्राचार्यः हा
 रीतः चांडाली पुष्कसीं व्याधीं स्नुषां तद्भगिनीं सखीं मातुः पि
 तुः स्वसारंच विक्षिप्तां शरणागतां ॥ ११० ॥ मातुलानीं स्वसारं
 च सगोत्रा मप्यनिच्छतीं शिष्यभार्यां गुरोर्भार्यांगत्वाचांद्रायणं
 चरेत् ॥ ११ ॥ कन्यादूषी प्राजापत्यं चरेत् द्विविधोदूषकः यो
 निक्षतकरणं मिथ्या तद्दोषरूपापनंच सवर्णेचांद्रं त्रैमासिकंवा
 आनुलोम्येना सवर्णेमासं पयःपानं कायंवा प्रातिलोम्येतु क्षत्रि
 यवैश्ययोः कृच्छ्राब्द ग्रीष्म वर्ष हैमंतेषु क्रमेणातया भ्रावका ज

लाशयपूर्वकं मास गोमूत्र पावकपानं शूद्रस्यतु विप्रादि कन्या
दुषणेवध एव अत्यन्ताभ्यासे सवर्णस्यापि कृच्छ्राब्दं संवर्तः शूद्रां
तु ब्राह्मणोगत्वा मासं मासाद्वैमेववा गोमूत्रयावकाहारो तिष्ठेत्
त्पापमोक्षकः ॥ १२ ॥ मतिपूर्वके मासं अमतिपूर्वके मासाद्वै त
थाक्षत्रिया वैश्यागमने मासं मासाद्वै तप्तकृच्छ्रं चरेत् अश्व जनाग
मने प्राजापत्यं मातृ पितृ पक्षासंबद्धां गोगमने कृच्छ्रं चांद्रायणं
विष्णुः ब्राह्मणस्य क्षत्रियागमने सानुबन्धेऽ निच्छंत्या गोघ्नं प्रा
यश्चित्तं त्रैमासिकं वैश्यागमने चांद्रायणं शूद्रागमने सांतपनं यमः
स्वैरिणीगमने ब्राह्मणो ब्राह्मणीगत्वा द्विजेदद्यान्मृगाजिनं
क्षत्रियायांधनुर्दद्यात् वैश्यायामायसीं शिलां ॥ २३ ॥ शूद्रांगते
नविप्रेणतंडूलकुंभाः प्रदीयते त्रिरात्रोपोषितः स्नात्वा दद्यात्समा
जर्नीतथा ॥ १४ ॥ इदमत्यंतानिपतानां ब्राह्मण्यादीनांगम
ने शंखः तिर्यग्योनिषु गोवर्जं सचैलं स्नात्वौषधिभारं दद्याद्गो
भ्यः प्रायश्चित्तांतरासमर्थविषयमेतत् दारव्यतिक्रमी खराजिनं
बर्हिर्लौमकं परिधाय दारव्यतिक्रमिणे भिक्षादेहीति सप्ता
गाराणिचरेत् साब्दं त्रिःषण्मासन् स्त्रियास्तु भर्तृव्यतिक्रमे
कृच्छ्रं द्वादशरात्राभ्यासस्तावतंकालं निरंतरे आपस्तंबोक्तं
चरेत् चतुर्विंशतिमते वृषल्यांजनितापत्यः त्रीणिवर्षाणिचतु
र्थे समये नक्तंचरेत् चांडालींतु द्विजो गच्छेत्कथंचित्काममो
हितः त्रिभिः कृच्छ्रैर्विसुध्येत् प्राजापत्यानु पूर्वकैः ॥ १५ ॥
पुष्कसीगमनेचैव कामतो ऽकामतोपिवा कृच्छ्रं चांद्रायणंचैव प्र
कुर्यात्पापमोचनं ॥ १६ ॥ काम कृच्छ्रं कामत श्चांद्रायणं कृ
च्छ्रातिकृच्छ्रं चांद्रायणानुवृत्तौ बोधायनः एतेनचांडाली व्यवायो
व्याख्यातः अबुद्धिपूर्वको ऽभ्यास विषयमेतत् संवर्तः नटीं शैलु
षिकींचैवरजकीं वेणुजीविनीं गत्वाचांद्रायणं कुर्यात्तथाचर्मोप

जीविनीं ॥ १७ ॥ अकामतो ऽभ्यास विषयमेतत् रजक व्याघ्रशै
लूषवेणुचर्मोपजीविनीं कामे तस्तु यदा गच्छेत्कुर्याच्चान्द्रायणद्वयं अ
त्रिः नट नर्तक गायक गांधर्व गांधिक सूत मृतक वैणविक कुश
लव आंध्र द्रविडशक कांबोज वारवाल्हीक खसौंगगेनर्दीनामभो
ज्यान्नानामप्रतिग्राहिणां भुक्त्वा प्रतिगृह्य च स्त्रीगमने रहस्ये रह
स्यं प्रकाशे प्रकाशं चरेत् रहस्ये तप्तकृच्छ्रं तु चरेद्विप्रः समाहितः
प्रकाशे चैदं कुर्यात्सकृत्कृत्वा द्विजोत्तमः रहः पापेत्वविज्ञाते चरे
त्सांतपनं नरः विज्ञाते तप्तकृच्छ्रं वा एष एव विधिः सदा ॥ २० ॥
उशनाः गर्भकृत्वां त्यजातानां चरेच्चान्द्रायणव्रतं अज्ञानेदं ज्ञा
नतस्तु चांडाल्यां गर्भमारोप्य गुरुतल्पव्रतं चरेत् ॥ २१ ॥ यमः
रजकश्चर्मकारश्च नटो बुरुड एव च कैवर्तभेदभिस्त्राश्च सप्तैते
अंत्यजाः स्मृताः ॥ २२ ॥ एषां भुक्त्वा स्त्रियोगत्वा पीत्वा च प्रतिगृ
ह्य च ज्ञानात्कृच्छ्राब्दमुद्दिष्ट मज्ञानादेंदवद्वयं ॥ २३ ॥ संवत्स
रात्प्राग त्यंताभ्यासे एतत् आपस्तंबः म्लेच्छी नटी चर्मकर्त्री रज
की बुरुडी तथा एतासांगमनं कृत्वा चरेच्चान्द्रायणव्रतं ॥ २४ ॥ का
मतो ऽभ्यासे एतत् हारीतः कैवर्ती ध्वजिनी चैव याश्चान्या अंत्यसं
भवाः कामतस्तु वसन्विप्र एतान्येव समाचरेत् ॥ २५ ॥ द्वौ मासौ
भक्ष्य भक्ष्येण द्वौ मासौ यवपावकैः द्वौ मासौ पंचगव्येन षण्मा
सांश्चरितव्रतः ॥ २६ ॥ एवं शुद्धिं मवाप्नोति प्रायश्चित्ती नरोत्तमः
संवत्सरात् प्राग त्यंताभ्यासे एतत् ऊर्ध्वतुमरणांतिकं आपस्तंबः
चांडाल श्वपच कपालव्रतिनां स्त्रियोगत्वा पाराकव्रतं अकामतः
कामतस्तु प्रसूनौ वातत्समः कामतो ब्राह्मणीं शूद्रसमतांगच्छ
तां त्रैवार्षिकं कृच्छ्रं भूयोभ्यासे गमने चैतत् हीनवर्णगां ब्राह्मणीं
गच्छन् विप्रः कृच्छ्राब्दं कुर्यात् सकामतोभ्यासे उशनाः गमने तु
व्रतं यत्स्थार्हुमतद्विगुणं चरेत् एवं स्त्रीणामपि इच्छया व्यभिचारे अ

निच्छया अर्द्धतच्चकृच्छं पराकंवा समानविषये एतत् बुद्धिपूर्वके
 गर्भपर्यंते क्षत्रियवैश्यगमने त्याज्या आपस्तंबः स्त्रियाभर्तुर्व्यतिक्र
 मे कृच्छं द्वादशरात्र्यभ्यासः तावन्तं कालं कामतो ऽत्यन्ताभ्यास
 विषये एतत् उशनाः व्यभिचारिणी पत्याज्ञया चांद्रायणं
 प्राजा पत्यंवाचरेत् कामकारे अनिच्छयाचप्रष्टव्यं मनूक्त कृ
 च्छसहित चांद्रायणे सामर्थ्यं चांद्रायणे बलात्कार उपभुक्ता
 विषयः प्राजापत्यः संवर्तः बलात्प्रमथ्य भुक्ताचेदह्यमानेन
 चेतसा प्राजापत्येन शुद्धिः स्या तत्तस्याः पावनं स्मृतं ॥ २७ ॥ अ
 त्रासामर्थ्यं ऋष्यशृंगआह बलेन कामिता नारी सवर्णेन कथंचन
 प्रायश्चित्तं त्रिरात्रं स्यात्तस्याः शुद्धिसमादिशेत् ॥ २८ ॥ यदितु
 ब्राह्मणीं गच्छेत् क्षत्रियो वैश्यएववा गोमूत्र यावकै मासात्तद्
 द्वाञ्चविशुद्ध्यति ॥ २९ ॥ वैश्यगमने मासः क्षत्रियगमने पक्षः वै
 श्यगमने मासात् क्षत्रियाच विशुद्ध्यति क्षत्रियगमने मासाद्वात्तु
 ब्राह्मण्याः शूद्रसंपर्के कथंचित्समुपागते चांद्रायणेन शुद्धिः स्या त
 दस्याः पावनं स्मृतं ॥ ३० ॥ बलात्कारविषये वृद्धप्रचेताः विप्रा शूद्रे
 णंसगम्य वसेत्तस्मात्प्रसूयते प्रायश्चित्तं स्मृतं तस्याः कृच्छं चां
 द्रायणत्रयं ॥ ३१ ॥ चांद्रायणे द्वेकृच्छंच विप्रायां वैश्यसंगमे कृ
 च्छंचांद्रायणंचैव विप्रायाः क्षत्रिसंगमे ॥ ३२ ॥ शूद्रंगत्वा क्षत्रिया
 तु कृच्छंचांद्रायणद्वयं चांद्रायणं सकृच्छंचचरैद्वैश्येन संगमे ॥ ३३
 शूद्रंगत्वा चरैद्वैश्या कृच्छंचांद्रायणद्वयं आनुलोम्येन विहितं
 कृच्छं पादावरोपितं पादह्रासः अधमवर्णेन उत्तमवर्णस्य स्त्रीग-
 मने अनुलोमेन प्रायश्चित्तमिदं ततश्च क्षात्रियायां विप्रगमने
 कृच्छः वैश्यायां पादद्वयं शूद्रायां विप्रगमने पादः क्षत्रियस्य वै
 श्यागमने कृच्छः शूद्रायां पादद्वयं चांद्रायणं सजातीयैः पौनः
 पुण्ये सकृच्छकं अंगुष्ठगमने कल्पंतथैवाज्ञान संगमे पौनः पुन्ये

अभ्यासः तत्र बुद्धिपूर्वके कृच्छ्रं अंगुष्ठाभिचारिणां प्रति अबुद्धि पूर्व
 कगमने च कल्पं परिषदा प्रायश्चित्तमित्यर्थः ऋष्यशृंगः कामिता
 स्यादथांग्यैर्यासकृच्छ्राब्दं समाचरेत् अंतर्वत्नीतु युवतिः कामिता
 सांत्ययोनिना प्रायश्चित्तं न वै कुर्याद्वावद्गर्भो न निसृतः न प्रचारं
 गृहे कुर्यान्न चांगादिप्रसाधनं न शयीत समं भर्त्रा नवाभुंजीत वां
 धवैः प्रायश्चित्तं मृते गर्भे विधिकच्छ्रादिकं चरेत् हिरण्यमथवाधेनुं
 दद्याद्विप्रायदक्षिणां ॥ ३८ ॥ अंत्यावसायिनस्तु चांडालाः श्वप
 चः क्षत्ता सूतो वैदेहिकस्नुषा सागंधायी गवोचेति सर्वे ते त्प्राकु
 सामिनः ॥ ३९ ॥ अथक्रमः ब्राह्मण्यां शूद्राजातश्चांडालः क्षतु
 रुग्रायां जातः श्वपचः उग्राच शूद्रायां क्षत्रियाजाता । शूद्रा क्षत्रि
 ययोरुग्राः इत्यमरकोशात् क्षत्रियाशूद्रकन्यायां क्रूराचारविहार
 वान् क्षत्रशूद्रवपुर्जंतुरुग्रो नाम प्रजायते इति मनुराह ॥ ४० ॥ क्ष
 त्रियायां शूद्राजातः क्षत्ता ब्राह्मण्यां क्षत्रियाजातः सूतवैः श्या
 जातो वैदेहिकः क्षत्रियायां वैश्याजतो मागधः वैश्यायां शूद्राजा
 तो अयोगवः कौमारदारत्यागी शूद्रयाजको गुरोः प्रतिहता सुरा
 भिन्न मद्यपो ब्राह्मणवृत्तिघ्नः कुटव्यवहारी मित्रध्रुक शरणाग
 तघाती प्रतिरूपवृत्तिश्चैते ऽमत्याप्रवृत्ता त्रैमासिकं कुर्युः मत्या
 षाण्मासिकं अभ्यासे कृच्छ्राब्दं वशिष्टः शूद्रश्चेद्ब्राह्मणी मभि
 गच्छे द्वीरणैर्वेष्टयित्वा शूद्रमग्नौ प्रास्येत् ब्राह्मण्याश्च सिरसि
 वपनं कारयित्वा सर्पिषाभ्यज्य नग्नां खरमारोप्य महापथ
 मनु संव्राजयेत् पूता भवतीति विज्ञायते एवं वैश्यं लौहि
 तवस्त्रैर्वेष्टयित्वा क्षत्रियंतु शरपत्रैर्वेष्टयित्वा ब्राह्मणींतु पूर्ववत् वै
 श्यं गौरखरे क्षत्रियविषये कृष्णखरे आरोप्य पूर्ववत् सर्पिषा अ
 भ्यज्य नग्नां महापथं संव्राजयेत् एवं वैश्यो राजन्यायां शूद्रश्च वै
 श्यायां पूता प्रायश्चित्तयोग्या भवति मनसा भर्तुरभिचारी त्रिरात्रं

यावकं क्षीरोदनं वा अधः शयीत ऊर्ध्वं त्रिरात्रादप्सु निमग्नायाः
सावित्र्यष्टसहस्रेण शिरोभिर्जुहुयात् पूता भवति वाक्संबंधे चैतदे
व मासंचरित्वोर्ध्वं मासादप्सु निमग्नायाः सावित्र्यष्टसहस्रेण शि
रोभिर्जुहुयात् व्यपायेतु संवत्सरं धृतपट्टंधारयेत् गोमययुते कुश
प्रस्तरे वा भुञ्जानो धः शयीत ऊर्ध्वं संवत्सरादप्सु निमग्नायाः सा
वित्र्यष्टसहस्रेण शिरोभिर्जुहुयात् पूता भवतीति विज्ञायते संवर
णः चांडालं पुष्कलं म्लेच्छं श्वपाकं पतितं तथा एतान् गत्वा स्त्रि
यो श्रेष्ठा कुर्युश्चांद्रायणत्रयं ॥ ४१ ॥ श्रेष्ठाः श्रेष्ठावर्णस्त्रियः चतु
र्विंशतिमतात् कृच्छ्राच्च ब्राह्मणी कुर्यात् विप्रस्य गमने सति क्षत्रि
यस्य चरेत्कृच्छ्रं विशः सांतपनंचरेत् ॥ ४३ ॥ शूद्रस्य गमने चैव
पराकंच समाचरेत् वीर्यक्षेपात्प्राप्तिवृत्तौ सत्यामिदं तथा विप्रग
र्भे पराकः स्यात्क्षत्रियस्य तथैव च विशस्तदेव कर्तव्यं पराकेण सम
न्वितं ॥ ४४ ॥ शूद्रगर्भे भवेत्प्राग स्तत्रश्चांडालदर्शनात् इदा
नीं स्त्रीवधप्रायश्चित्तं याज्ञवल्क्यः दुर्वृत्तां ब्रह्म नृप विट् शूद्र यो
षां प्रमाद्यतु दृतिर्धेनु वस्त मविः क्रमाद्देयाद्विशुद्धये ॥ ४५ ॥
दुर्वृत्ता स्वैरिणी ब्राह्मणादिपोषितो हत्वा यथावर्णक्रमेण हत्यादि
कं ब्राह्मणाय दद्यात् दृतिश्चर्ममयं जलभाण्डं धेनुः प्रसिद्धा वस्तः
छागः अविर्मेघः इत्यादिर्दंडदक्षिणात्वेन सुवर्णमपि दद्यात् तत्परि
माणं चानुबन्धापेक्षया कल्प्यं अप्रदुष्टां स्त्रियंहत्वा शूद्रहत्याव्रतंचरेत्
न प्रदुष्टा अप्रदुष्टाईषदुष्टेति यावत्सवर्णे सकृद्यवचरितां तां ब्राह्म
णादि स्त्रियंहत्वा शूद्रहत्याव्रतं षण्मासिकंचरेत् दशधेनुर्वादद्यात्
शातातपः षण्मासान् स्त्रीघाती प्राजापत्यं चरेद् मतिपूर्वतु
लारोपणं व्यासः अकामतः स्त्रियंहत्वा ब्राह्मणीं वैश्यवच्चरेत् का
मतो द्विगुणं प्रोक्तं प्रदुष्टायां न किंचन ॥ ४६ ॥ पुण्यालोकान्न वा
प्नोति शूद्रघ्नां यस्तु घातयेत् पतिघ्नी मथ गर्भघ्नीं याहिसंकरकारि

का ॥ ४७ ॥ प्रचेताः अनर्तुमतीं ब्राह्मणींहत्वा कृच्छ्राब्दं षण्मा
संवा क्षत्रियांहत्वा षण्मासत्रयंवा वैश्यांहत्वा मासत्रयं सार्द्धमा
संवा शूद्रांहत्वा मासं पादोनंवा ज्ञाताज्ञातविषयं अन्यत्रच ब्राह्म
णीवधे नवतिधेनवः क्षत्रियवधे पंचचत्वारिंशद्धेनवः वैश्यवधे सा
र्द्धद्वाविंशतिधेनवः शूद्रावधे सपादैकादशधेनवः अज्ञानकृतेऽर्द्धअ
ज्ञानतो यद्वर्णवधे प्रायश्चित्तं ज्ञानतोगर्भवधे तद्वर्णे तदेव तद्वर्णा
त्रेयीवधेच तेन ज्ञानतो ब्राह्मणीगर्भवधे षड्वार्षिकं क्षत्रियागर्भव
धे त्रैवार्षिकं वैश्यागर्भवधे सार्द्धवार्षिकं शूद्रागर्भवधे नवमासिकं
कृच्छ्रं याज्ञवल्क्यः गर्भहाच यथावर्णं तथात्रेयीनिषूदनः ॥ ४८ ॥
यत्तुविशिष्टेनोक्तं अनात्रेयीं ब्राह्मणीं राजन्यहिंसायां राजन्यां वै
श्याहिंसायां वैश्यां शूद्रहिंसायां शूद्रां संवत्सरमिति तत्सहचारिणी
वधविषयं अत्रच शूद्रां हत्वा संवत्सरमित्यस्य भूणहत्या प्रायश्चि
त्तमिति विशेषः मनुः अस्थिमतांतु सत्वानां सहस्रस्य प्रमापणं
पूर्णेर्चनस्य नश्यंतु शूद्रहत्याव्रतं चरेत् ॥ ४९ ॥ शूद्रहत्याव्रतं ष
ण्मासिकं ब्रह्महत्याव्रतं दशधेनुदानंवा यमः कृमिकीटपतंगपि
पीलिका भ्रमर दंशभशक मक्षिकाणां सहस्रंहत्वा शूद्रवधं प्रा
यश्चित्तं कोकिल शुक कपोत कर्पिजल कुकुट टिट्ठिभ खर्जूर
खंजरीटकाकादीनां पुरुषभारवधे शूद्रवधप्रायश्चित्तं वशिष्टः मा
र्जार गोधा नकुल मंडूकाश्चपतत्रिणः हत्वाऽन्यहं पिबेत्क्षीरं कृ
च्छ्रंवापादिकं चरेत् ॥ ५० ॥ प्रत्येकमिदममतिपूर्वकंचेत् मनुः
मार्जारनकुलौ हत्वा चाष्टमंडूकमेवच श्वगोधो लूक काकांश्च
शूद्रहत्याव्रतं चरेत् ॥ ५१ ॥ यमः स्वानुऽकूल सर्प मार्जार मं
डूक कलविक किकीदिवि गोधा गृध्रो लूक वायस मयूर ग्राम च
कोर शृगाल मूषकान् हत्वा एकैकस्यवधात् शूद्रवधः पैठोनसिः
काको लूक कृकलाश कंकवृक खर शृगाल शश बर्हिश्च मूषक च

क्रवाक हंस प्रवेणी क नकुल मंडूक विडाल गोधा एतेषामेकैक
स्मिन् शूद्रवधाद्विहितः कल्प्यः पयःपिवेत्रिरात्रं वा योजनं वा ध्व
नोत्रजेत् उपस्पृशेत्सुवंत्यां वा सूक्तं वा वदेत् जपेत् ॥ ५२ ॥ अस्या
र्थः अबुद्धिपूर्वकमार्जारदीनां वधे त्रिरात्रं क्षीरं पिवेत् असमर्थत
रोतरं विष्णुः मार्जार सर्प नकुल श्व शृगाल मृगेषु च प्रमादाद्धन
ने कार्यः कृच्छ्रपादो विशुद्धये ॥ ५३ ॥ हारीतः मर्कटश्च भास मा
र्जार जालपाद बर्हिणां एकतमवधे गां ब्राह्मणाय दद्यात् ॥ ५४ ॥
कश्यपः उष्ट्रं च स्त्रीवधे ब्राह्मणाय निवेद्य षड्रात्रोपितः चीर्णांतेति
लान्दद्यात् लघुविष्णुः हरिच्छा गोविक्रोष्टेषु गर्दभेषु च मारणा
त् प्राजापत्यर्द्धमेवेह प्रायश्चित्तं विधीयते ॥ ५५ ॥ सकृदमति
पूर्वकहनने एतत् गज नीलवृषः पंचशुके वत्सो द्विहायनः खरा
जमेपेषु वृषोदेयः कौंचे त्रिहायनः ॥ ५६ ॥ शकटस्य वोढा किं
च हंस श्येन कपि क्रव्याजलस्थलशिखंडिनः भासं च हत्वा द
द्याद्भासं क्रव्यादे तु वत्सिकां ॥ ५७ ॥ हंसादीन् हत्वा गां विप्राय
दद्यात् क्रव्यं अपक्वं मांसं योत्तिस क्रव्यात् व्याघ्रशृगालादिः ज
लस्थलशब्दाभ्यामंतश्चारिणः पक्षिणो लक्ष्यंते शिखंडी मयूरः
मनुः अश्वं हत्वा वस्त्रं दद्यात् चतुर्विंशतिमतात् सिंह व्याघ्र वृका
श्वांश्च ऊष्ट्रान् हत्वा च दंष्ट्रिणः हत्वा सरीसृपादींश्च दिनमेक
मभोजनं ॥ ५८ ॥ मत्स्यं च कृकलासं च हत्वा मंडूकमेव च
उपोष्य सप्तरात्रं च गव्येन शुद्धिं मर्हति ॥ ५९ ॥ हंसं बकं
बलाकां च शारिकां शुकतित्तिरिं सारसं चापि भासादि हत्वा कृ
च्छ्रं समाचरेत् ॥ ६० ॥ कपोत बक काकानां गृध्राणां च हते द्विजः
सर्वेषां पक्षिणां चैव दिनमेकमभोजनं ॥ ६१ ॥ उरगेष्वायसोदंडः
षंडके त्रपुशीषकं वराहे तु हते दद्यात् घृतपूर्णघटस्तथा ॥ ६२ ॥
उष्ट्रे हते तु गुंजा परिमाणं सुवर्णं देयं हयवधे कौशेयं वस्त्रं देयं पला

ल भारकंखंड सैसकं चैकमासिकं तित्तिरीं तिलद्रोणं शुके द्विहाय
 नंवत्सं कृच्छ्रशब्दः प्राजापत्येरूढः दानाशक्तौ प्राजापत्याभ्यास
 युक्तः तपःसंवर्तः सर्वासामेवजातीनां मृगाणां वनचारिणां
 अहोरात्रोषितस्तिष्ठेत् जपेच्चजातवेदसं ॥ ६३ ॥ जाबालः ह
 स्तिनं तुरगंहत्वा हिरण्यंगां तथैवच ॥ महा सांतपनंकुर्याद्भोभूक
 न्यातथैवच ॥ ६४ ॥ पराशरः हंससारस क्रौंचानां बककुटयो
 स्तथा ॥ मयूरमेषयोर्घाते एकभुक्तेन शुद्ध्यति ॥ ६५ ॥ मद्रूनां टि
 ढिभानां च शुकपारावतस्य च आर्द्धिबकस्य घातेन शुद्ध्येद्वै नक्त
 भोजनात् ॥ ६६ ॥ चाषकाककपोतानां सारी तित्तिरघातकः अं
 तर्जलेउभे संध्ये प्राणायामेन शुद्ध्यति ॥ ६७ ॥ गृध्रश्येन विहं
 गानामुलूकानां च घातने ॥ अपक्वाशीदिनं तिष्ठेद्विकालं मारुता
 शनः ॥ ६८ ॥ द्विकालः सायं भोजनकालः हारीतः वाजि रासभ
 वधे कृच्छ्रं चांद्रायणं वृथापशुवधे प्राजापत्यं विष्णुः अनुक्तमृ
 गवधे त्रिरात्रमुपवसेत् सुमंतुः यूक मशक मक्षिका मत्कुण पूरि
 कीट मातृवाह करालो गंडूपदाना मन्येषांस्तथा वानस्थिमतां
 च वधे प्राणायामः अस्थिमतां पणोदेयः वृक्षादीनां च्छेदने ज
 प्यमृक्शतम् गुल्माः कुंदादयः लताः अतिपुष्पादयस्तथा फ
 लादीनांतु वृक्षाणां छेदने जप्यमृक्शतं गुल्मवल्लीलतानां च पु
 ष्पितानां च वीरुधां ॥ ६९ ॥ फलदा आम्रादयः वल्लीनां गुडूच्यादी
 नां वृक्षशाखा सक्तानां पुष्पितानां च वीरुधांकुष्मांडादीनां प्रत्ये
 कं छेदने पापप्रमोचनार्थं सावित्र्यादिऋक्शतं जपेत् सकृद् बु
 द्विपूर्वकविषयं वेदितव्यं अन्नादिषु जातानां गुडादिरसजातानां
 उदुंबरादि फलाजातानां मधुकादि पुष्पोद्भवानां च वधे घृतप्राश
 नं पापशोधनं कर्षणपूर्वकजातानां औषधीनां षष्टिकादीनां वने
 च स्वयमुत्पन्नानां निवारणादीनां निष्प्रयोजनछेदने क्षीरी हार एक

महो गोरनुगमनं कुर्यात् यमः वृक्षलता गुल्मच्छेदने पादकृच्छ्रः
 फलवतां प्राजापत्यं नीलीवस्त्रं परीधाय भुक्तास्नानार्थमेवच त्रि
 रात्रंतुव्रतंकुर्यात् चिच्छत्वावृक्षफलप्रदं ॥ ७० ॥ यमः गृहस्थः का
 मतः कुर्या द्रेतसःस्खलनंभुवि सहस्रंतुजपेद्देव्याः प्राणायामैः त्रि
 भिः सह ॥ ७१ ॥ वशिष्ठः नास्तिकः कृच्छ्रद्वादशरात्रं कृत्वा विर
 मेन्नास्तिक्यात् तथानास्तिकः व्रतेत्वतिकृच्छ्रः स्वल्पकालेन
 नास्तिक्येतद्वर्तनेचैतत् चिरकालीनेतु शंखः नास्तिकं ना
 स्तिकवृत्तिं कृतघ्नः कूटव्यवहारी मिथ्याभिशंसी त्येते पंच
 ब्राह्मणगृहे भैक्ष्यंचरेयुः वर्षयावत् हारीतः पंचतयोऽध्वावका
 श जलशयनान्यनुतिष्ठेयुः ग्रीष्म वर्षाहेमंतसंवर्तः महापापीय
 साभ्यां योभिशंसेन्मृषापरं अब्भक्ष्योमासमासीत् सजापीनि
 यतेंद्रियः ॥ ७२ ॥ महापापाभिशंसने सत्कृत्वेचे उपपातक
 शंसने चासंकृत्वेप्रायश्चित्तमिदं मिथ्याभिशस्तस्यापीदमेवप्राय
 श्चित्तं एतदेव वर्णाना मानुलोम्ये प्रातिलोम्ये पादोन द्विगुण त्रि
 गुणादयः कल्प्याः यमः क्रोधादुक्तात्वगम्यात्वं भार्यायांतुनरः क
 चित् प्रायश्चित्तंचरे त्कृच्छ्रं तस्यपापस्यशुद्धये ॥ ७३ ॥ प्राजा
 पत्यंचरेद्विप्रः क्षत्रियोदिवसान्नव षड्रात्रंतुचरेद्वैश्यस्त्रिरात्रशूद्र
 एवच ॥ ७४ ॥ सुवर्चलाधिकारे हारीतः अन्तताभिशंसनाक्रो
 शे गुरुणांमैथुनेषुच एकविंशति रात्रंतु पिवतामेवयत्नतः ॥ ७५ ॥
 विष्णुः विप्रस्यवधेसंयुक्तं कृत्वातुशपथं मृषा ब्राह्मणो यावकान्ने
 न तीव्रंचांद्रायणंचरेत् ॥ ७६ ॥ क्षत्रियस्य पराकंस्या त्प्राजाप
 त्यंतथाविशः वृषलस्य त्रिरात्रंतु व्रतंशूद्रहणंचरेत् ॥ ७७ ॥ शं
 खः अभिशस्तो मृषाकृच्छ्रं चरेदाग्नेयमेवच निर्वपेत्तु पुरोडाशं वा
 यव्यंचरुमेववा ॥ ७८ ॥ मिथ्याभिशस्तः प्राजापत्यंचरेत् आग्ने
 यं वायव्यं वा चरुं पुरोडाशं निर्वपेत् एतेपक्षाः पापस्य गौरव

लाघवतया व्यवस्थाप्याः बोधायनः त्रिरात्राति घृतप्राश्य गत्वो
दक्यां विशुद्ध्यति एतच्च स्वभार्याया मतिपूर्वकगमने सकृद्रम
नेज्ञेयं कामतः सप्तरात्रं अभ्यासेकामतः कृच्छ्रः कामतोऽवत्यंता
नवच्छिन्नाभ्यासे नवमाब्दिकं कामतोऽभ्यासमात्रे सचैलस्नानं
व्याहतिहोमः तथा प्रथमेन्हि पराकं द्वितीयेसांतपनं तृतीयेप्रा
जापत्यं षण्मासोत्तरं गर्भिणीगमनेष्वेवं शातातपः अनुदकं मू
त्रपुरीषकरणे सचैलस्नानं महाव्याहतिभिर्होमश्च रजस्वलाभि
गमने चैतदेवामानुषीषुगोवर्जं वशिष्टः रजस्वलाव्यपाये कृष्ण
वृषभंदद्याच्छुक्कलिंगं व्यपायोमैथुनं लिंगे लांछनं सकृद्रमने इ
दं अमतिपूर्वके संवर्तः गोयोनिगमनंकृत्वा कृच्छ्रं चांद्रायणं स्मृतं
॥ ७९ ॥ मनुः अमानुषीषु पुरुष उदक्यां पापयोनिषु रेतः सिक्त्वा
जलेचैव कृच्छ्रं सांतपनंचरेत् ॥ ८० ॥ एतन्मतिपूर्वके साभ्यासे
च परस्त्रीगमने एतस्मिन्नेवविषयेऽनिच्छंतीं गच्छंतं संवर्तः रज
स्वलांतुयोगच्छेद्गर्भिणीपतितांतथा तस्य पापविशुद्ध्यर्थं यतिकृ
च्छ्रं विशोधनं ॥ ८१ ॥ शंखलिखितौ रजस्वलावधूता वंधुकी
गमने त्रिरात्रमुपवासो घृतप्राशनंच शंखः श्रोत्रियभार्यायां का
मतो अत्यंताभ्यासे गर्भपर्यंतं गमने उदक्या गमने तथा शूद्रह
त्यायांच त्रैवार्षिकं व्रतंचरेत् बृहस्पतिः अकामात्पुष्कसीं गत्वा
कामाद्गत्वारजस्वलां शिष्यभार्यां नरोगत्वा पराकेण विशुद्ध्यति ८२
शातातपः रजस्वलागमने सप्तरात्रं मानवेन सप्तरात्रं विषयं अत्र
सर्वत्र निमित्तभेदात् पारादार्य्यनिमित्तरजस्वलागमनं दिवागम
नं पर्वगमनं निमित्तंच पृथक् पृथक् कार्यं ब्रह्महत्यांच कुर्वतः शा
स्त्रोद्यमनादिनिमित्तंच अन्योन्य निरपेक्षनिमित्तभेदात् यत्रत्व
निमितांतरा विनाभावि गुरुतल्पगमनं तत्र पारपार्य्यनास्ति रज
स्वलागमनं पृथक् ॥ ८२ ॥ निमित्तं अविनाभावविरहात् याज्ञ

वल्क्यः गोष्ठे वसनब्रह्मचारी मासमेकं पयोव्रतं गायत्रीजप्य
निरतो मुच्यतेऽसत्प्रतिगृहात् ॥ ८३ ॥ ब्रह्मचारीजितेन्द्रियः
मनुःजपित्वात्रीणि सावित्र्या सहस्राणिसमाहितः मासंगोष्ठीपयः
पीत्वा मुच्यतेऽसत्प्रतिगृहात् ॥ ८४ ॥ इदं प्रतिगृहीतधनं त्य
क्तैव प्रायश्चित्तं कार्यं भिक्षामात्रे गृहीते तु पुण्यं सत्यमुदाहरेत् प्र
तिग्रहेषु सर्वेषु षष्ठांशमुपकल्पयेत् ॥ ८५ ॥ देव्यालक्षजपेनैव मु
च्यतेऽसां प्रतिहात् ॥ ८६ ॥ देवीगायत्री उशनाः पतिता इव्य
मादत्ते भुंक्ते वा ब्राह्मणो यदि कृत्वा तस्य समुत्सर्गमतिकृच्छ्रं चरेद्दि
जः ॥ ८७ ॥ अत्र देवलः नवोत्तमानि चत्वारि मध्यमानि विधान
तः अधमानातिशेषाणि त्रिविधत्वमिदं विदुः ॥ ८८ ॥ अन्नं दधि
मधु त्राणं गो भूरुक्माश्च हस्तिनः दानादुत्तमदानानि उत्तमद्र
व्यदानतः ॥ ८९ ॥ विद्याचाच्छादनावास परिभोगौषधानि च
दानानि मध्यमानीति मध्यमद्रव्यदानतः ॥ ९० ॥ उपानत्रे
खपानानि छत्रपात्रासनानि च दीपिकाष्ट फलादीनि वरसंबहुवा
र्षिकं ॥ ९१ ॥ बहुत्वादर्थजातानां संख्याशेषस्तु नेष्यते अध
मान्यवशिष्टानि सर्वदानान्यतो विदुः ॥ ९२ ॥ अतिदानं इच्छां
योग्ये विहितं त्रीण्याहुरतिदानानि गावः पृथ्वीसरस्वती अत्रगाव
इति बहुत्वमविवक्षितं राज्ञः प्रतिग्रहं कृत्वा मासमप्सु सदावसेत्
षष्ठकाले सदाश्रंस्तु पूर्णमासे प्रमुच्यते ॥ ९३ ॥ सुमंतुः शूद्रया
जकः सर्वद्रव्यपरित्यागात् पूतो भवति बोधायनः अप्रतिग्राह्य
स्य प्रतिगृह्य अयाज्यं वा याजयित्वा अनाद्यस्य वा अन्नमशि
त्वा तरत्समं धीजपेत् किंच त्रीन्कृच्छ्रानाचरेद्वा त्ययाजकोतिचर
न्नपि वेदश्लावीयवाशब्दं त्यक्त्वा च शरणागतं ॥ ९४ ॥ क्षत्रि
यादीनां मूल्येनांत्यं कर्म कुर्वन् शतातपः पतितसावित्रीकान्नोप
नयेत् नाध्यापयेत् सचोद्दालकव्रतं चरित्वा पूतो भवति यः करोति

यमः एषांप्रत्यापत्ति मार्गतां भैक्षान्नमपिभुञ्जानो द्विजश्चांद्रायणं
चरेत् वशिष्ठः एतेनैवगर्हिताध्यापका व्याख्याता दक्षिणाध्या
पकाश्च अक्षारलवणां रूक्षांपीत्वा ब्रह्मसुवर्चलां तस्योपनयनं
कृत्वा व्यवहार्यस्तदाभवेत् फलं नागह्रदेतोये स्नावयेदविचारितं
अर्थोत्सर्गेण यत्नांतेतस्मात्पापात्प्रमुच्यते ॥ ९६ ॥ फलंशू
द्रादवाप्तोर्थः फलंप्रायश्चित्तं वेदस्नावी वेदस्नावकः प्रतिषिद्धे देश
कालेवा स्वयमशुचिश्चयोधीते यश्चप्रतिषिद्धमध्यापयति यश्च
प्रतिषिद्धादधीतेचे त्येवमादिवेदविस्नावकः यश्च शरणा गतं
प्राणरक्षार्थमागतं समर्थः सन् त्यजति उभौसंवत्सरं यवाहा
रौ स्यातां मनुः शरणागतंपरित्यज्य वेदंविस्नाव्यचद्विजः संव
त्सरंयवाहारस्तत्पापमपकर्षति ॥ ९७ ॥ हारीतः अनाश्रमी
संवत्सरं प्राजापत्यंचरित्वा आश्रममुपेयात् द्वितीयेवर्षेऽ तिकृ
च्छं तृतीये कृच्छ्रातिकृच्छ्रं अत ऊर्ध्वं चांद्रायणं आपद्विषयमेतत्
अनापदितु त्रैमासिकं कन्यादूषी वृषलीपतिः कौमारदारत्यागी
शूद्रयाजको गुरोरप्रतिकर्ता नास्तिको नास्तिकवृत्तिः कृतघ्नः कू
टव्यवहारी मित्रघ्नश्च एतेपंचतयोभ्रावकाशजलशयनान्यनुष्ठे
युः ग्रीष्म वर्षा हेमन्तेषु मासंगोमूत्र यावक मश्रूयुरिति अत्रक
न्यादूषीशब्देन कन्यादूषकमात्रे विवक्षिते किंतु प्रातिलोम्येन
यः कन्यादूषकः स एवप्रायश्चित्तभूयस्त्वात् तत्रैव तद्वंडायत्वं स्म
रति सकामस्त्वाऽनुलोम्येतु नदोषस्त्वन्यथावधः तत्रसवर्णं क
न्यादूषणे त्रैमासिकं चांद्रायणंवा दोषानुसारेण कल्प्यं आनुलो
म्ये दूषणे तु मासं कृच्छ्राति कृच्छ्रेचर्या पंचगव्यासनमित्यादि
कल्प्यं शंखेन कन्यादूषी कृच्छ्रं अब्दंचरेत् तदपि प्रातिलोम्ये
कन्यादूषणविषयं शूद्रस्यतु प्रातिलोम्ये वधएव दूषणमात्रे कर
छेद उत्तमायां वध स्तथेति दंडदर्शनात् आपस्तंबः नीलीभक्ष

णे चाद्रायणं शंखलिखितौ वक बलाका हंस उवग खंजनक का
रंडव चक्रवाक कटधार गृहकपोत चरक पारावत पांडुशुक सा
रिका सारस टिट्ठिभो लुक काकोल रक्तपाद जलपाद वाग्गुरु
चाष भाष वायस कोकिल शाडूलि कुकुटहारीत भक्षणेदशरा
त्र मनाहारः गोमूत्रयावकं पिबेत् काकोलश्वेनः एषामन्यतम
स्यात्यंत भक्षणाभ्यासे प्रत्येकं भक्षण समुदयैवैतत् शंखः म
त्स्यादंच तथामत्स्यात् मांडुकं भुजगंतथा मासमेकं व्रतं कुर्यात् भू
यश्चनचभक्षयेत् ॥ ९८ ॥ मनुः क्रव्याद भूकरोष्ठाणां कुकुटानां
च भक्षणे नरकाकखराणां च तप्तकृच्छ्रं विशोधनं ॥ ९९ ॥ शुष्का
णि भुक्तामांसानि भौमानि कवकानि च अज्ञातंचैव सूणास्थं एत
देव व्रतं चरेत् ॥ १०० ॥ भूमिजं वृक्षजं वापि छत्राकं भक्षयंतिये
ब्रह्मघ्नान्स्तां न्विजानीया दिति यमेन वृक्षजस्यापि निषेधात्
॥ १०१ ॥ सूणास्थं हिंसास्थानस्थं भुक्ता चाद्रायणं चरेत् परा
शरः अगम्यागमनेचैव मद्यगोमांसभक्षणे शुद्धयै चाद्रायणं कुर्या
न्नदीं गत्वासमुद्रगां ॥ १०२ ॥ चाद्रायणे ततश्चीर्णे कुर्याद्ब्राह्मणभो
जनं अनुदुत्सहितांगां च दद्याद्विप्रेषु दक्षिणां ॥ १०३ ॥ संवर्तः
वृथा कृसर संयावपायसापूपशङ्कुलीं भुक्ता त्रिरात्रं कुर्वीत व्रतमेत
त्समाहितः ॥ १०४ ॥ भरद्वाजः पक्षे वा यदि वामासेन यस्याश्नाति वै
द्विजः भुक्ता दुरात्मनस्तस्य द्विजश्चाद्रायणं चरेत् ॥ १०५ ॥ मनुः
ब्राह्मणस्य रुतं कृत्वा घ्रातिरग्रेयमद्ययोः जैन्हंच मैथुनं पुंसि जाति
भंशकरं स्मृतं ॥ १०६ ॥ मनुः जातिभंशकरं कर्म कृत्वान्यतममिच्छ
या चरेत्सांतपनं कृच्छ्रं प्राजापत्यमनिच्छया ॥ १०७ ॥ सप्ताहसाध्य
मिदं खराश्वोष्ट्र मृगेभाना मजाविकवधस्तथा संकरीकरणं ज्ञेयं
मीनाहिमहिषस्य च ॥ १०८ ॥ निर्दितेभ्यो धनादानं वाणिज्यं शू
द्रसेवनं अपात्रीकरणं ज्ञेयं असत्यस्य च भाषणं ॥ ९ ॥ किमिकी

टवयोहत्या मद्यानुगतभोजन फलैः कुसुमस्तेयं मधैर्यचमला
 वहं ॥ १० ॥ एतान्येनांसिसर्वाणि यथोक्तानि पृथक् पृथक् यैर्य
 व्रतैरपोह्यन्ते तानिसम्यङ्निबोधत ॥ ११ ॥ यमः मलिनीकरणी
 येषु मासमश्रीतयावकं कृच्छातिकृच्छ्रमथवा प्राजापत्यमथापि
 वा ॥ १२ ॥ अपात्रीकरणं कृत्वा तप्तकृच्छ्रेण शुद्ध्यति शीतकृच्छ्रे
 णवाशुद्धिर्महासांतपनेनवा ॥ १३ ॥ मालिनीकरणीयेषु तप्त
 कृच्छ्रं विशोधनं अभ्यासानुबंध तारतम्या पेक्षया सकृदमत्या
 प्रत्येककरणे अत्रिः ऋतौ न गच्छेद्भार्यायो सोपिकृच्छ्रं समाचरेत्
 ॥ १४ ॥ यमः केतनं कारयित्वा तु योनिपातयते द्विजः ब्रह्महत्याम
 वाप्नोति शूद्रयो नौ च जायते ॥ १५ ॥ केतनं निमंत्रणं निपातनं
 अतिक्रमः अतिचांद्रायणं कृत्वा तस्मात्पापात्प्रमुच्यते ॥ १६ ॥
 नदीसंगमहर्तुश्च कन्याविघ्नकरस्य च समे विषमकर्तुश्च निष्कृति
 र्नापपद्यते ॥ १७ ॥ त्रयाणामपि चैतेषां प्रत्यापतिं तु मार्गतां भै
 क्ष्येण च व्रतं मासं शुद्धयै चांद्रायणं स्मृतं ॥ १८ ॥ बृहस्पतिः अ
 निवर्त्य महायज्ञान्यो भुंक्ते प्रत्यहं गृही अनातुरः सति धने स तु कृ
 च्छार्द्धमर्हति ॥ १९ ॥ शंखः प्रेतस्य प्रेतकार्याणि अकृत्वा धन
 हारकः वर्णानां यद्वधे प्रोक्तं तद्व्रतं प्रयतश्चरेत् ॥ १२० ॥ आपस्तं
 बः चित्तिभ्रष्टा प्राजापत्यं चरेत् देशकालं वयः शक्तिं पापंचावेक्ष्य
 यत्नतः प्रायश्चित्तं प्रकल्प्यं स्याद्यत्र न कापि निष्कृतिः ॥ २१ ॥ हा
 रीतः यथावयो यथाकालं यथाप्राणं च ब्राह्मणैः प्रायश्चित्तं प्रदा
 तव्यं वृद्धानां रोगिणां तथा ॥ २२ ॥ न तेन शुद्धिमाप्नोति येन प्रा
 णैर्वियुज्यते आर्तिवामहर्तीयाति न वै तद्व्रतमादिशेत् ॥ २३ ॥ त
 स्मात्कृच्छ्रं तथाप्यर्द्धं पादं चापि विधानतः ज्ञात्वा बलाबलं कालं
 प्रायश्चित्तं विधीयते ॥ २४ ॥ भविष्ये हिंसात्मकानां सर्वेषां की
 र्तितानां मनीषिभिः ॥ प्रायश्चित्तकदंबानां दानं प्रथममिष्यते ॥ २५

तदसमर्थो व्रतादीनाचरेत् अंगिराः दह्यमानोनुतापेन कृत्वापा
 पानिमानवः शोचमानोह्यहोरात्रं प्राणायामैस्तुपूयते ॥ २६ ॥
 ध्यानेन सदृशं नास्ति शोधनं पापकर्मणः श्वपाकेष्वपि भुञ्जानो ध्या
 नी नैव तु लिप्यते ॥ २७ ॥ मनुः कृत्वापापानि संतप्य तस्मात्पा
 पात्प्रमुच्यते नैव कुर्यात् पुनरिति निवृत्त्या पूयते नरः ॥ २८ ॥
 योगियाज्ञवल्क्यः अगम्यागमनास्तेया त्पापे भ्यश्च प्रतिग्र
 हात् रहस्याचरितात्पापान्मुच्यते स्नानमाचरन् ॥ २९ ॥
 गौतमः हिरण्यं गौर्वासोश्चो भूमितिलाघृतमन्न मिति देयानि
 एतान्येवानादेशे विकल्प्येन क्रियेरन् महाभारते यद्यकार्यशतं
 कृत्वा कृतंगंगाभिषेचनं सर्वदहति गंगां भस्तूलराशिमिवानलः
 ॥ ३० ॥ कृत्वापापान्यविज्ञाना द्रूणहत्यादितत्पुनः निरस्यति
 महायज्ञैरथवातीर्थचर्यया ॥ ३१ ॥ देवलः प्रकाशो यत्कृ
 तं किञ्चि द्विंशभागोरहस्यके त्रिंशद्भागः षष्टिभागः कल्प्योजा
 त्याद्यपेक्षया ॥ ३२ ॥ विश्वामित्रः प्रकाशो यत्किञ्चिद्विंशोभा
 गोरहस्यके त्रिंशद्भागः षष्टिभागः कल्प्योजात्याद्यपेक्षया ॥ ३३ ॥
 मनुः विधियज्ञाजपयज्ञो विशिष्टो दशभिर्गुणैः उपांशुः स्याच्छ
 तगुणः साहस्रो मानसः स्मृतः ॥ ३४ ॥ किञ्च वत्सालोकं प्रवर्ति
 त पयः श्रवो गवा मवमृथतुल्यः तेन शालिग्रामं संस्नाप्य तत्पा
 नेऽवभृथफलं च्यवनः गौणमहापातकादीनि यथा अदंढ्येदं
 ङः युधिपलायनं अदंढ्यदंढे राज्ञस्त्रिरात्रं पुरोहितस्य कृच्छ्रं तथा
 दंढ्योत्सर्गं राज्ञेकरात्रं पुरोहितस्य त्रिरात्रं व्रतं कुर्यात् युद्धेष्टदं
 द्वा संवत्सरव्रतं कुर्यात् फलप्रदं वृक्षच्छेदे चैवं तथा वैश्यस्य मा
 नतुलानृतत्वं मांसविक्रयश्च तथा शूद्रस्य सुरापानस्थाने कपि
 लाक्षीरपानं ब्राह्मणीगमनं गुरुतल्पसमं यद्यपि गुरुशब्देन पितै
 व गृह्यते तथापि शूद्रस्य ब्राह्मणीं मोहाद्गच्छतः शुद्धिमिच्छतः पूर्ण

मेव व्रतंदेयं मातायस्माद्वितस्यसेति प्रचेतोवचने मातृत्वातिदे
 शात् सपत्नीमातेव ब्राह्मणी शूद्रस्य च्यवनः उभयमुखीं दत्वा
 पूतोभवति महापातकात् बृहस्पतिः पतितानांगृहेगत्वा भुक्त्वा
 चप्रतिगृह्यच मासोपवासंकुर्वीत चांद्रायणमथापिवा ॥ १३५ ॥
 मासोपवासो ज्ञानाभ्यासे चांद्रायणमज्ञानाभ्यासे गत्वैत्यनेन
 संवत्सरेणेति अतिपातकान्याह मनुः अनृतंच समुत्कर्षे राजगा
 मीचपैशुनं गुरोश्वालीकनिर्बंधः समानिब्रह्महत्यया ॥ १३६ ॥
 ब्रह्मोह्यता वेदनिंदा कौटसाक्ष्यंसुहृद्रधः गर्हितानाद्ययोर्जग्धि सु
 रापानसमानिषट् निक्षेपस्यापहरणं नराश्वरजतस्यच भूमिव
 ज्रभणीनांच रुक्मस्तेयसमंस्मृतं ॥ ३७ ॥ रेतसेके स्वयोन्यासु
 कुमारीष्वंत्यजासुच सख्युः पुत्रस्यचस्त्रीषु गुरुतल्पसमंविदुः
 ॥ ३८ ॥ स्वैरणी पतिमृते चतुः पुरुषगामिनी पंचगाबंधकी प्रकी
 र्णा येनकेनचिद्वरूढा तादृशीगमने पूर्वमुक्तं याज्ञवल्क्यः नी
 चाभिगमनं गर्भपातनं भर्तृहिंसनंविशेष पतनीयानि स्त्रीणा मे
 तान्यपिध्रुवं ॥ ३९ ॥ प्रचेताः बंधकीगमने उपस्पृश्य प्राणायामं
 कुर्यात् ब्राह्मणबंधकीं गत्वा कमंडलुंदद्यात् क्षत्रियां आयुधं वै
 श्या प्रतोदं शुद्रबंधकी विषये स्नानं प्राणायामः एतत्सवर्णां नुलो
 म प्रतिलोमसाधारणम् विशेषाश्रवणात् अत्यन्ताभ्यस्त बंधकी
 गमने प्राजापत्यं उशनाः यत्रोक्तं यत्रवानोक्तमिहपातकनाशनं
 प्राजापत्येन कृच्छ्रेण शुध्यते नात्रसंशयः ॥ ४० ॥ वेश्यागमने
 प्रायश्चित्तमाह संवर्तः पशुवेद्याभिगमने प्राजापत्यंविधी
 यते तदशक्तौघेनुरेकादेया एतत्सकृद्गमने अभ्यासे चांद्रायणे
 न चैकेन सर्वपापक्षयोभवेत् इत्यापस्तंबवचनात् चांद्रायणं आ
 जन्मांतोभ्यासे गुरुतल्पवत् पितृस्वसृसुता परिणयन प्राय
 श्चित्तमाहसुमंतुः पितृस्वसृ मातृस्वसृ सुतां मातुलसुतां मातृस

गोत्रां समानार्थिणीं विवाह्य चांद्रायणं चरेत् परित्यज्यैनां विभृया
 त् मातृसगोत्रां मातामहस्य सप्तमपुरुषात् यावत् शातातपः परि
 णीयसगोत्रांतु समानप्रवरांतथा कृत्वा तस्या समुत्सर्गं मतिकृच्छ्रं
 समाचरेत् पर्वणि मैथुने स्नात्वा वारुणीभिप्रमार्जयेत् वानप्रस्थ
 पात्योः कामतोतोरेत्सर्गे चांद्रायणं स्वप्ने तु अघमर्षणत्रयं ब्रह्मचा
 रिणः स्वप्नेरेतस्खलने स्नात्वा कर्कसं पूज्य त्रिः पुनर्मांसेत्युचं जपेत्
 कामतः संवत्सरव्रतं चरेत् नैष्टिकस्य द्विगुणं भार्यामुखमैथुने कृच्छ्रं
 गोयुक्तरथयानस्थमैथुने तद्वै मृगयाद्युतादि अष्टादशव्यसने
 तिलेक्ष्वादि यंत्रप्रवर्तने भार्याया वेद्या त्वकरणेन जीवने स्त्री
 धनोपजीवने वश्योषधिभिर्जीवने वडिपादि विधानरूपे जीवने
 चांद्रादिष्वेकं त्रैमासिकं वा अत्यन्ताभ्यासे द्यूते मृगयायां पंचवा
 र्षिकं वेदानाम प्रामाण्याभिधाने विप्रभिन्न मित्रवधे अधीतवे
 दस्य बौद्धादिशास्त्रावष्टंभेन नाशं प्राणिमात्र वध फलकानृत सा
 क्ष्यं गुणवत्परीक्षायां अनृतवचनं राजकुले ब्राह्मण पीडाजनक
 पैशुन्यं एतेषु षड्वदं ब्रह्महव्रतं मत्यादे स्त्रीसंगे पुनर्गार्हस्थ्यकरणे
 च पुनः प्रायश्चित्ताभाव एव विष्णुः आरूढं नैष्टिकं धर्मं ब्रह्मप्रच्य
 वते पुनः प्रायश्चित्तं न पश्यामि येन शुद्धयेत्स आत्महा ॥ १४२ ॥
 नैष्टिकानां वनस्थानां यतीनां चावकीर्णिनां शुद्धानामपिलोकेस्मि
 न्प्रत्यापत्तिर्न विद्यते गौतमः समद्विगुणसाहस्रं प्रमालक्ष्यथाक्र
 मं दाने फलविशेषः स्याद्विंसायांतु तथैव हीति ॥ १४३ ॥ दक्षः भू
 मिकन्यान्वृते प्रोक्तं मासंगो मूत्रयावकं अनग्नयश्च ये विप्रा मृतनि
 र्यातकाश्च ये ये वापेताः स्वकर्मभ्यस्तेनास्ते परिकीर्तिताः ॥ १४४ ॥
 वार्धुषिकः समर्घं धान्यमादाय महर्घं यः प्रयच्छति स वै वार्धु
 षिको नाम हव्यकव्यवहिष्कृतः ॥ ४५ ॥ चतुर्विंशतिमते गायत्र्या
 स्तुजपेत्कोटिं ब्रह्महत्यां व्यपोहति लक्षाशीर्तिजपेद्यस्तु सुरापा

नाद्विमुच्यते ॥ ४६ ॥ पुनातिहेमहतरांगायत्र्यालक्षसप्ततिः
 गायत्र्याषष्टिभिर्लक्ष्यैर्मुच्येतगुरुतल्पगः भारते वर्षाकाले तडागे
 तु सलिलं यस्य तिष्ठति अग्निहोत्रफलं तस्य फलमाहुर्मनीषिणः
 ॥ ४८ ॥ एवं शरत्काले सलिले गोसहस्रफलं हेमन्ते सलिले बहु
 सुवर्णस्य फलं शिशिरे जले अग्निष्टोमफलं वसन्ते सजले अतिरा
 त्रपक्षफलं निदाघे सजले वाजिमेधफलं गावः पिबन्ति सलिलं सा
 धवश्च नराः सदा मृगपक्षिमनुष्याश्च सोश्वमेधफलं लभेत् ॥
 १४९ ॥ भूमिदाने हरणे च बृहस्पतिः भारते इन्द्रं प्रति दशदातानु
 गृह्णाति दशहन्ति तथा क्षिपन् पूर्वदत्तां हरं भूमिं नरकायोपगच्छति
 १५० ॥ नददाति प्रतिश्रुत्य दत्वा पितुः हरेत्तु यः सबद्धो वारुणैः पाशैः स्त
 प्यते मृत्युशासनात् ॥ ५१ ॥ ब्राह्मणेष्वनृणीभूतः पार्थिवः स्या
 त्पुनरुदरः इतरेषां तु वर्णानां तारयेत्कृशदुर्बलान् नोच्छ्रियात्कर्शि
 तां भूमिं परेण त्रिदशाधिपः ब्राह्मणस्य सुरश्रेष्ठ कृषिवृत्तेः कदा
 चन ॥ ५३ ॥ यथाप्सु पतितः शुक्र तैलबिन्दुर्विसर्पति तथा भू
 मि कृतं दानं सस्ये सस्ये विवर्द्धते ॥ ५४ ॥ नास्ति भूमिसमं दानं ना
 स्ति मातृसमो गुरुः नास्ति सत्यसमो धर्मो नास्ति दानसमो नि
 धिः ॥ ५५ ॥ कृत्वा तिपातकं कर्म यो दद्यादन्नमर्थिने ब्राह्मणाय वि
 शेषेण न स पापेन लिप्यते ॥ ५६ ॥ पुरुषशुक्तं मासेन षोडशकृ
 त्वा जपन् गुरुतल्पादे रपिशुध्येत् एवं पवमान जपाद्यमर्षण ज
 पादयो बोध्याः आहार विशेषानुक्तौ पयः प्रभृतयो बोध्याः पुण्य
 देशाः क्षेत्राः कालो माघादयश्च उपनिषदामर्थं ज्ञानाय न्याय
 शास्त्रं पठन् वेदार्थं ज्ञानतुल्यं फलं केवलं जीविकार्थं पठने हेतुवा
 द रतो योऽपि शृगालीयोनिं पठिताक्षरवर्षसंख्यया प्राप्नोति ऋ
 ग्वेदस्यो पवेदो वैद्यशास्त्रं ब्राह्मणं रोगिणं उपचारेण जीवयितु
 ब्रह्महृत्योद्भव पाप नाशः चतुःशत कृच्छ्रफलपुण्यं क्षत्रिये

त्रिशतकृच्छ्रफलं वैश्येद्विशतकृच्छ्रफलं शूद्रे एकशतकृच्छ्रफलं
 पूर्वकृततद्वत्यानाशोवा यत्नेकृतेपि नजीवति चेद्वर्द्धफलं जीवि
 कार्थकृते इहलोकफलं परलोकेन किं चन किंचिन्नास्ति गांधर्व
 भक्तियुक्तो विष्णोः पुरोगाने गन्धर्वलोकः जीविकार्थं इहैवफलं पर
 लोकेन किं चन विप्रशुल्कं सतिसंभवे नदद्यात् विष्टायां कृमिर्भव
 ति सुवर्णयव संख्यया दिव्यवर्षाणि ज्ञानाद्वा ध्ययनाद्वापि पु
 ण्यमन्यविधीयते अभक्ष्यभक्षणे स्त्रीसंगे गृहस्थे यद्विशोधनं
 ततोदशगुणं प्रोक्तं नैष्ठिकब्रह्मचारिणः ततोदशगुणं वनाश्र
 मे ततोदशगुणं संन्यासिनः प्रायश्चित्तं दुर्भिक्षे आपद्य ब्रदाता
 चतुर्गुणफलं प्राप्नोति उक्तंचदुर्भिक्षे ग्रासमात्रान्नं ग्रीष्मे बिंदुस
 मंजलं नतुल्यं क्रतुलक्षणे द्वयमेतत्ततोधिकमिति ब्राह्मणस्य तु
 दुर्भिक्षे प्राणसंकटे तद्वर्महानिः दाता जीवनफलं लभते अनाप
 दि भोक्तुं धर्महानिं द्रव्यलोभतः अथवा बांधवानां सौहार्द्या द्यो
 निसंबंधाद्वा भोजनेन दोषः उक्तंच वाराहे पितुर्भ्रातुः पितृव्या
 देः सपिंडस्य गुरोरपि दौहित्रश्वशुरादीनां स्वस्त्रोसंबंधिना
 मपि मातामहस्य तत्सूनो मातृस्वस्त्रादिकस्य च यद्याप्रीत्या
 न्नमश्नाति परान्नं दोषकृन्नहि स्वकीयान्सुहृदो हित्वा योग्यानु
 त्सवमाचरेत् दैविकं पैत्रिकंचापि तस्य पुण्यक्षयो भवेत् आमानं
 गृहीत्वा स्वगृहे पक्तुः पादं द्वितीये हि अष्टमांशं तृतीये हि
 षोडशांशं चतुर्थे द्वात्रिंशांशं प्रतिग्रह विप्रान्ने एतत् क्षत्रियान्ने
 द्विगुणं वैश्यान्ने त्रिगुणं शूद्रान्ने चतुर्गुणं संकराद्ब्रह्मणे यावत्स्व
 कीयंदत्वा शुद्धिः महापद्यपि जीवितुं गृह्णाति तदप्यधर्दत्वा वि
 प्राय शेषेणात्मपोषणं यथावृत्त्या जीवनं ब्राह्मणस्य दाने प्रतिगृ
 हेच साजातिः अमायां विप्रभोजने शतविप्रभोजनफलं प्रे
 तपक्षीयदर्शेतु द्वादशगुणं पुण्यं प्रायश्चित्तंच भोक्तुः प्रवासिनो

ऽर्द्धं नवश्राद्धे पाथेयेनप्रच्छादने ऽस्थिसंचयने पराकत्रयं
 आमश्राद्धे चांद्रायणं मासिके प्राजापत्यत्रयं सर्पिंडीकरणे
 प्राजापत्यचतुष्टयं पार्वणे मासिके प्राजापत्यं प्रथमाब्दिकेभुक्त्वा
 उपवासत्रयं प्रत्याब्दिके एकोपवासः गायत्र्यासहस्रजपोवा मासं
 परान्नाशिना प्राजापत्यमिष्टं भक्त्यादत्तंचेत् राहूपरागे भुंक्ते प
 राकः प्रायश्चित्तं अवटश्राद्धेपि वैधृतिव्यतिपात षडशीतिमुखे
 विष्णुपदेभुंक्ते एकाहमुपवासः मन्वादौ युगादौ प्रेतपक्षे नैमित्ति
 के श्राद्धे गायत्र्याद्विशतंजपेत् अयने विषुवे भुंजानस्य गायत्र्या
 अयुतंजपः अथवाउपवासद्वयं चातुर्मास्ये दशगुणं पुण्येवापाप
 एववा पलांडुं श्वेतलशुनं श्वेतवृंताकं छत्राकं गृंजनं मतिपूर्वम
 शित्वा द्विजोपुनः संस्कारमर्हति महापापंविना सर्वकामतो वा
 प्यकामतः कृतंपापंविनश्येत् पश्चात्तापादिनासखे आरामरोपणा
 त्सर्वं निष्कामेनयदाकृतं ॥ १ ॥ ब्रह्महामद्यपस्तेनो गुरुद्वेष्टास
 दानृती मुच्यतेपातकैः सर्वे द्वादशीयै रुपोषिता ॥ २ ॥ कुलानां
 चशतंसाग्रं अनाचाररतंसदा आत्मनासहसन्नीतं वासुदेवस्यमं
 दिरं ॥ ३ ॥ यथोक्तंसुकृतंयस्तु विधिवत्कुरुतेनरः ॥ स्वल्पंमुनि
 वरश्रेष्ठ मेरुतुल्यंभवेत्फलं ॥ ४ ॥ विधिहीनंतुयः कुर्यात्सुकृतंमेरु
 मात्रकं अणुमात्रंनचाप्नोति फलंधर्मस्यनारदः ॥ ५ ॥ ब्रह्मवैवर्ते
 संध्याहीने व्रतभ्रष्टे नास्तिके हैतुकेशठे नैतेषां तिष्ठतेदेहे धर्मशा
 स्त्रविदूषके परदाररते मूर्खे कृतघ्नेवंचकेतथा धर्मोनतिष्ठतेदेहे ए
 तेषामपिदेहिनां ॥ ७ ॥ आचार भ्रष्टदेहानां वृषलीगामिनांसु
 त यत्नेनसेव्यमानोपि धर्मस्तेषांपरांमुखः ॥ ८ ॥ येषांयेषांतुपा
 पानां प्रायश्चित्तंनविद्यते तानितानिविनश्यंति गंगाविंदोस्तुरुप
 शतः ॥ ९ ॥ पापिनां धर्मिणांवासु संसर्गादशमासिकं भोजनादेक
 पंक्तौच विंशांशः पुण्यपापयोः यः कर्माणिपरित्यज्य भक्तिमात्रेण

जीवति नतस्यतुष्यते विष्णुराचारात्तुष्यतेयतः तस्मात्कुर्याच्च-
 रौभक्तिंस्वधर्मस्याविरोधिनीं सदाचारविहीनानां धर्मार्थेनसु-
 खप्रदौ ॥ १२ ॥ यथाचारपरित्यागी प्रायश्चित्तीभवेद्भुवं वर्णा-
 श्रमाचाररताः सर्वपापविमोचिताः नारायणपरायांति तद्विष्णोः
 परमंपदं वक्तापुरुषवाक्यानां मंतव्योनरकागतः संदेहोन विशां
 श्रेष्ठ पुनर्यास्यतिदुर्गतिं व्रतंदानं तपोयज्ञा पवित्राणांतराणिच
 गंगाविंद्वभिषेकस्य नसमानीतिविश्रुतं दिवसेदिवसेवैश्य प्राणा-
 यामास्तुषोडश अपिभ्रूणहतांपुंसां पुनंत्यहरहः कृताः ॥ १६ ॥ गं-
 गांभोपि कुशाग्रेण मासमेकंतुयः पिबेत् संवत्सरंशतंसाग्रं प्राणा-
 यामस्तुतत्समः ॥ १७ ॥ पातकंतु महद्यच्च तथाक्षुद्रोपपातकंप्राणा-
 यामैः क्षणात्सर्वं भस्मसाच्चविशांवर दानमयूखे चण्डालोजायतेय-
 ज्ञकरणाच्छूद्राभिक्षितात् यज्ञार्थलब्धमपिद्राघः काकोपिवाभवेत्
 ॥ १९ ॥ पात्रे उग्रंकृतं चेदानंत्यं यथाहेमकांतो राजामृगयावृत्तिः
 त्रितंमूर्छितं आतपक्वांतं दृष्ट्वा पलाशपत्रैः छत्रंकृत्वा शिरसिच-
 कार अलाबुस्थं जलंददौ मुनिर्लब्धसंज्ञोग्रामं आगत्य आप्याय-
 तेंद्रियः तेनपुण्येन नृपस्यब्रह्महत्या शतत्रयंनाशः पुण्यंपापंवा भुं-
 जन्मध्येतदेवपुनः प्रतिरूपंकुर्याच्चैतस्य सर्वस्यनाशः यथापापं
 भुंजन् मध्येउग्रे पुण्येकृते जातेवासर्वस्यपापस्यनाशो भुज्यमान-
 स्यापि प्रारब्धस्यापिनाशः एवं पुण्यंभुंजन् मध्ये तत्पुण्योपक-
 रणैरेव पापंकृतंचेत्तत्तत्पुण्यस्य सर्वस्य प्रारब्धस्यनाशः उग्रे
 पापे पुण्येचकृते सति वज्रलेपं पुण्यं तु अपरमपि फलंददाति
 शुभं एवंपापमपि धर्मानुष्ठातुरपिमध्ये विशेषधर्मानादरेतत्काले
 मृते नरकः धर्मान्परित्यज्य विशेषधर्मादरेतत्काले मृतेमोक्षः अ-
 न्यथा कालांतरे तत्फलमुदेति निवृत्तिमार्गे रतिर्भवति महदप्य-
 त्पफलदं कर्मह्यल्पापिभूरिदं कर्मणोभूरिहेतुत्वेन हेतू महदल्पके

किंतुकर्मस्वरूपं च गहनाकर्मणोगतिः विशेषधर्मानुष्ठाने यमलि
 पिमार्जनं च भवति उग्रकर्म आकुलं फलं ददाति पुण्यं वा पापं वा
 संबंधयावत्फलं ददाति त्रिःसप्तकुलं फलं ददाति यज्ञदान स्तपः
 स्तीर्थ व्रतादिभ्यो उग्रस्य धर्मस्याधिक्य मिति भावः सद्गुणेषु कृ
 तस्तापः सतापो मरणांतिकः कथादिश्रवणादंतःकरणशुद्धिः स
 र्वतो धिकाश्रुत्वा धर्मं विजानाति श्रुत्वा पापान्निवर्तते श्रुत्वा निवर्त
 ते मोहात् श्रुत्वा ज्ञानान्मृतं लभेत् साधूनांतिरस्कारात् शत्रुभिः पराज
 यः कदाप्यदत्त दोषेण दारिद्र्यं सर्वेषामप्रियत्वाद्दुःखमत्यंतदुः
 सहं एते सर्वे विशेषधर्मानुष्ठाना नष्टा भवन्ति प्रारब्धनाशः प्रारब्ध
 तकर्म भागनाश इत्यर्थः पद्मपुराणे चोर्ध्वेणैव स्वधर्मेण यद्गृहीतं
 वनांतरे तदीयमेव तत्सर्वं व्याधानां धर्मनिर्णयः ॥ १ ॥ कश्चिद्
 व्याधोजीर्णे उपानहौ स्वकीयौ शंखमुनयेददौ तदीयं न वंतु गृही
 तं परंतु व्याधस्य चौर्यधर्मत्वात् तस्येवेति उभे उपानहौ इति नि
 र्णयः वर्णांतरे तु यदीयं हत्वा पुण्यं करोति तदीयमेव पुण्यं हर्तुः पा
 पमेवेति निर्णयः निर्णयान्तरं पुत्रं च धर्मविमुखं भार्यां चाप्रियवा
 दिर्नी अब्रह्मण्यं च राजानं त्यजेत्सद्यो न चेत्पतेत् ॥ १ ॥ दाक्षिण्या
 दर्थलोभाद्वा संसर्गये प्रकुर्वते ते सर्वे नरकं यांति यावदिंद्राश्वतुर्दश
 ॥ २ ॥ को भार्यां प्रणतां वायो नानुमन्येत गर्हितः स षंडो भविता भ
 द्रे दशजन्मसु पंचसु ॥ ३ ॥ पद्मपुराणे तस्मात्प्राणं वरं प्राहुः प्रा
 णोपासनतत्पराः लोलयैव जगत्स्त्रष्टुं हंतुं पालयितुं प्रभुः ४ ॥ शेषा हि
 शिवशक्राद्या श्वेतनाश्वजडा अपि वासुदेवावृते कोपि नैनं परिभवि
 ष्यति ॥ ५ ॥ सर्वदेवात्मकः प्राणः सर्वदेवमयो विभुः वासुदेवानुगो
 नित्यं तथा विष्णुवशे स्थितः वासुदेवप्रतीपंतु न शृणोति न पश्यति
 देवाः प्रतीपं कुर्वन्ति रुद्रैर्द्राद्याः सुरेस्वराः ॥ ७ ॥ प्रतीपं कापि कु
 रुते न प्राणः सर्गगोचरः तस्मात्प्राणो महाविष्णोर्बलमाहुर्मनी

षिणः ॥ ८ ॥ एवंज्ञात्वा महाविष्णो माहात्म्यं लक्षणं तथा पूर्ववत्
 धानुगंलिंगं जीर्णां त्वचमिवोरगः विसृज्य याति तत्सर्वं नारायण
 मनामयं अवज्ञा साधुवृत्ताना मिहामुत्र च दुःखदा ॥ १० ॥ त
 स्माद्ज्ञानी महापूज्यः पूज्यात्पूज्यतरः स्मृतः सेवावैमहतां पुंसां
 पुमर्थानां हि कारणं कर्मणां तारतम्यं यथा इक्ष्वाकुवंशे हेमांगराज्ञो
 अनन्तदानैः सर्वयज्ञदान तपोभि रपि जलादानान्नोर्ध्वगतिः त
 था संकृति गोत्रे मैत्रास्य द्विजस्य यज्ञदानतपोनिष्ठस्य नाना
 विद्या दातुश्च अन्नदानाभावेऽपि सा च ताः सर्वतीर्थस्नातुरपि वैशा
 खे अन्नानि तेन सतामुपदेशेऽपि जलदानं च न कृतं हेमांगेन उग्रं
 यथा भवति वेधासृष्ट्यादौ हेतुत्रयं ऐहलौकिकं पारलौकिकं अक
 ल्पयत् ऐहिके अन्नजल औषधिसेवनं पारलौकिके साधुसेवनं
 विष्णुसेवा धर्मपथमेव च ॥ १ ॥ त्रिविधा जीवाः स्वसत्त्वानुरू
 पं कर्म कुर्वन्ति क्वचिच्च गुणवैषम्यं एतेषां संसृतौ भवेत् तेनोच्चावचं
 कर्म कुर्वन्तः फलभागिनः ॥ २ ॥ क्वचित्सुखं क्वचिदुःखं क्वचिच्चो
 भयमेव च गुणानामेव वैषम्यात् प्राप्नुवंति नरा इमे ॥ ३ ॥ प्रकृति
 स्था इमे जीवा बद्धा एतैस्त्रिभिर्गुणैः गुणकर्मानुरूपेण कर्मणो व्य-
 त्ययः फलं ॥ ४ ॥ गुणानुगुण्यं भूयस्ते प्रकृतिं याति वै प्रजाः अ
 टनं सर्वतीर्थेषु वीक्षणं सर्वकर्मणां श्रवणं सर्वधर्माणां विषयासक्त
 चेतसां अकिञ्चित् करमेतेषां षंडस्येव वरस्त्रियः ॥ ६ ॥ निषिद्ध
 भक्षणे तिर्यक् योनिशतं चांडालश्च भवति चांद्रायण प्रायश्चि
 तोक्तानां अलावुंगृज्जनं चैव लशुनं तिलपिष्टकं कांजिकं शिशुक्र
 ष्मांडं शणं कौशुंभ मूलिकां वृंताकं च कलिं जानि कोद्रनिष्पा
 वकास्तथा बिल्वोदुंबरकं चैव कुलत्थं च मसूरिका षाष्टिकं वर्जनी
 यं स्यात् तथा वर्ज्या विभीतकाः एषां भक्षणे द्विजस्य चांद्रायणं क्ष
 त्रियस्य पादोनं वैश्यस्यार्द्धं एकादशयुपवासे प्राजापत्यदशकं

अन्यथा दशप्राजापत्यप्रायश्चित्तं प्रत्याम्नायस्तु दशगोदानं ल
 क्षमेकं नतिर्वा अपनुत्य ऋणं यस्तु परस्य म्रियते नरः धनी तत्पुण्य
 माप्नोति स्वधनस्यानुरूपतः अकामात्पातकं शुष्कं कामादाद्रिं
 मुदाहृतं आद्रिशुष्कादिभिः पापैर्द्विप्रकारानवस्थितान् ॥ २ ॥
 ज्ञानपूर्वकृतं कर्म अजन्मानंच तत्फलं स्कंदपुराणे कृतं शास्त्रोक्त वि
 धिना कर्मचे त्सुकृतं नरैः पापस्य महतोपि स्यात् क्षयेनैवात्र संश
 यः कृत्वा पादोदकं शंखे वैष्णवो भक्तितत्परः य आचमेत्तिलोन्मिश्रं
 चांद्रायणफलं लभेत् नाद्यं तडाकजं चापि वापी कूपोद्भवं तथा गांगेयं
 जायते सर्वं जलं शंखे कृतं मुने ॥ ५ ॥ त्रैलोक्ये यानि तीर्थानि पवित्राणी
 ह भूतले शंखे तानि वसंतीह तस्मात् शंखो वरः स्मृतः तावद्भर्जति पु
 ष्पाणि मालत्यादीनि यानि च यावन्नप्राप्यते पुण्या तुलसी हरि वल्ल
 भा तुलसीरोपणं ये तु कुर्वन्ति मनुजेश्वराः ते कोटिपुरुषैः सार्द्धं हरि
 लोकनिवासिनः तृणानि तुलसीमूलाद्यावन्त्युपहतानि वै तावन्ति ब्र
 ह्महत्यानां छिन्नान्येव न संशयः ॥ ९ ॥ प्राकारकल्पतोयस्तु तुल
 स्यामनुजेश्वरः कुलत्रयेण सहितो विष्णोः सारूप्यतां व्रजेत् तुल
 सीं सिंचयेद्यस्तु चुलुकोदकमात्रकं क्षीरोद शायिना सार्द्धं वसत्या
 चंद्रतारकं अन्यश्रेयोविधातार्थं ये च यंति जनार्दनं सा पूजा सुमहा
 भागा पूजकान्नाशुहंति वै हरिपूजापरो यस्तु तत्र पापं करोत्यसौ त
 मेव विष्णुद्वेष्टारं प्राहुस्तत्रार्थकोविदाः ॥ १३ ॥ ये विष्णुनिरताः
 शांता लोकानुग्रहकारकाः सर्वभूते दयायुक्ता विष्णुरूपा प्रकीर्ति
 ताः कोटिजन्मार्जितैः पुण्यैः विष्णुभक्तिः प्रजायते दृढबुद्धिमतां
 विष्णौ पापबुद्धिः कथं भवेत् हविष्यभोजनं नृणां मुपवाससमं विदुः
 भुंजंश्चतुर्थकाले च ब्रह्महत्यां व्यपोहति न धर्मानुद्धरेच्छूद्रो न पिबे
 त्कपिलापयः मध्यपत्रेन भुंजीत ब्रह्मपत्रस्य भूपते ॥ १७ ॥ नोच्चरे
 त्प्रणवं मंत्रं पुरोडाशं न भक्षयेत् नाशनं नोपवीतं च नाचरे द्वैदिकीं

क्रियां ॥ १८ ॥ निषिद्धाचरणं कुर्वन् पितृभिः सहमजति पतन्ति
नरकेघोरे यावदिन्द्राचतुर्दश पश्चाच्चकुक्कुटांयोनिं सुकरींवानरींच
वा एतस्मात्कारणात्शूद्रः प्रणवंवर्जयेत्सदा नमस्कारेणविप्राणां
शूद्रोनश्यतिभूमिपः व्रतवैकल्प्य मासाद्य ह्यंधः कुष्ठीचजायते
॥ २१ ॥ भर्तारवै परित्यज्य मिष्टमश्रातिकेवलं उलूकीजायते क्रू
रा वृक्षकोटरशायिनी उक्ता प्रत्युत्तरंदद्या न्नारीक्रोधेनतत्परा सर
माजायतेग्रामे शृगालीनिर्जलेवने ॥ २३ ॥ सुमंतुः जप स्तप स्ती
र्थयात्रा प्रव्रज्यामंत्रसाधनं देवताराधनंचेति स्त्रीशूद्रपतनानि
षट् विप्रसेवैवशूद्रस्य विशिष्टधर्मलक्षणं पततोन्वद्विकुरुते तद्भव
त्यस्यनिष्फलं भारते शूद्रस्तुद्विजशुश्रूषा विरुद्धधर्ममाचरन् नर
केमुच्यतेतद्वद्देवश्रवणकीर्तनात् शातातपोपि निरंतरंतीर्थसेवा
संन्यासो मंत्रसाधनं देवताराधनंध्यानं तेषांपापवहंपरं गारुडेद
शकूपसमावापी दशवापीसमंसरः दशानांसरसांतुल्या प्रपा
स्यान्निर्जलेस्थले योवापीनिर्जलेकुर्याद्योदद्यान्निर्दनेद्विजे प्राणि
नांयोदयांधत्ते सस्यान्नाकस्यनायकः ॥ २५ ॥ धर्मकार्यं प
तन् भक्त्या नोचेत्प्राप्नोतिमानवः प्राप्तोभवतितत्पुण्य मन्त्रमेना
स्तिसंशयः मनसार्चितयन्पापं कर्मणानातिरोचनम् नप्रा
प्नोतिफलंतस्येत्येवंधर्मविदोविदुः अतिवादोतिमानश्च तथा
त्यागोनराधिपः क्रोधश्चासद्विधित्साच मित्रद्रोहश्चतानिषट् ॥
३२ ॥ एतेएवासतःस्तीक्ष्णाः कृतंत्यायूंषिदेहिनां एतानिमानवा
न्हन्ति नमृत्युर्भद्रमस्तुते ॥ ३३ ॥ असूयैकपदंमृत्यु रतिवादः
श्रियोवधः प्रायःपापंविजानीयात् चित्तंतस्यविशोधनं भिक्षुश्चे
द्योहिरागेण हेमंपश्यतिमूढधीः सब्रह्महाभवेत्तद्वत् तंस्पृष्ट्वापौष्क
सोभवेत् हिरण्यसंग्रहीभिक्षुर्भवेदेवात्महातथा आत्महाचातिपा
पीति प्रसिद्धलोकवेदयोः ब्रह्मनारदसंवादे भिक्षयाहतमन्नाद्यं स

मश्रीयाद्यतिःसदा मेदोवृद्धिनकुर्वीत कुर्याच्चप्राणधारणं ॥३७॥
 त्यजेद्रुधिरवच्चाज्यं एकस्यान्नंचमांसवत् चंदनादिप्रलेपंतु विष्टा
 लेपमिवत्यजेत् केवलंलवणंभिक्षु रंत्यजवत्परित्यजेत् स्त्रीसंगमि
 वचाभ्यंगं वस्त्रंचोच्छिष्टपात्रवत् मूत्रवच्चपरित्याज्यं भिक्षुणोष्णो
 दकंसदा मलवच्चतनोःस्पर्शं वर्जयेदात्मवान्यतिः देशोज्ञातचर
 स्त्याज्यः चांडालगृहवीथिवत् नारीश्वाहिरिवत्याज्या भिक्षुणा
 स्वहितार्थिना क्षेत्रंगावो हिरण्यंच यतेर्यस्यपरिग्रहः तादृशंक
 ल्मषंदृष्ट्वा सचैलोजलमाविशेत् ॥ ४२ ॥ त्र्येकदंडकषायाणिन्या
 सलिंगानियानिवै तेष्वधिकृतिमाहुस्म विप्रस्याश्रुतयस्फुटं निर्वे
 दंब्राह्मणोयायात्प्रव्रजेद्राह्मणोगृहात् व्युत्थायब्राह्मणा भिक्षा
 चर्यमित्यादिकाः किल क्षत्रियादित्रयाणांतु नास्तिलिंगाधिकारि
 ता स्मृतयश्चतथाप्राहुःलिंगेविप्राधिकारिता ॥ ४५ ॥ अत्रिस्मृ
 तिः काषायं ब्राह्मणस्योक्तं नान्यद्वर्णस्यकस्यचित् मोक्षाश्रमेस
 दाप्रोक्तं धातुरक्तंतुयोगिनां ॥ ४६ ॥ विष्णुस्मृतौ मुखजानामयं
 धर्मो वैष्णवंलिंगधारणं बाहुजातोरुजातानां नायंधर्मोविधीयते
 ॥ ४७ ॥ याज्ञवल्क्यस्मृतौ चत्वारोब्राह्मणस्योक्ता आश्रमाःश्रु
 तिचोदिताः क्षत्रियस्यत्रयःप्रोक्ताःद्वावेकोवैश्यशूद्रयोः ॥ ४८ ॥
 मनुः अलिंगीलिंगवेषेण योवृत्तिमुपजीवति सलिंगिनांहरत्यने
 स्तिर्यक्योनौचजायते ॥ ४९ ॥ अंगिराःनतीर्थसेवीचांत्य
 तोनोपवासपरोयतिः नचाध्यापनशीलः स्यान्नव्याख्यानपरो
 भवेत् ॥ ५० ॥ प्रतिग्रहंनगृह्णीयात् नचैवान्यंप्रदापयेत् प्रे
 रयेद्वा तथाभिक्षु नस्वप्नेपिकथंचन क्रतुः दासी दासं गृहं पा
 नं गोभूधान्यं धनंरसान् प्रतिगृह्ययति ग्रामं हन्यात्कुलशत
 त्रयं आविकं पट्टकं वासस्तुलिकां मंचकं मधु शुक्लवस्त्रंचपा
 नंच तांबूलंस्त्रियमेवच प्रतिगृह्यकुलंहन्यात् प्रतिगृह्णाति

यस्यच अंगिराः क्षेत्रंगावो हिरण्यं च यतेर्यस्यपरिग्रहः तादृशं क
 ल्मषं दृष्ट्वा सचैलोजलमाविशेत् ॥ ५२ ॥ यतीनां कांचनं दत्त्वा तां
 बूलं ब्रह्मचारिणां चौराणामभयं दत्त्वा दातापिनरकं व्रजेत् ॥ ५३ ॥
 एकान्नाशी कांस्यभोजी भेषजी यस्तु संग्रही चत्वारो नरकं याति
 मनुः स्वायं भुवो ब्रवीत् अजिह्वः खंडकः पंगु रंधो बधिर एव च मुग्ध
 श्रमुच्यते भिक्षुः षड्भिरेतैर्न संशयः अस्यार्थः अजिह्वः गुणदोषक
 थने भोजनादौ खंडकः बालवृद्ध युवतिषु निर्विकारः पंगुः भिक्षार्थं
 मलमूत्रकरणार्थं चाटनं नान्यत्र अंधः तिष्ठन् व्रजन् वापि चतुर्यु
 गभूमि मितचक्षुः प्रियाप्रियेश्रुत्वा निर्विकारो बधिरः मुग्धस्तु
 विषय सांनिध्ये सुप्तवत् योस्ति क्रतुः बीजघ्नं तैजसं पात्रं शुक्रोत्स
 र्गं सितावरं निशान्नं च दिवा स्वप्नं यतीनां पतनानि षट् ॥ ५६ ॥
 मेघातिथिः भिक्षाटनं तपोध्यानं स्नानं शौचं सुरार्चनं कर्तव्या
 निषेदितानि यतीनां नृपदंडवत् ॥ ५७ ॥ व्यासः पक्वं हि तुलसी
 पत्रं शुष्कं पर्युषितं च यत् आनीय तत्प्रयत्नेन पूजयेत् पुरुषोत्तमं ५८
 शौनकः ज्ञानं महेश्वरादिच्छे न्मोक्षमिच्छेज्जनार्दनात् प्रणमे
 दंडवद्भूमौ नमस्कारेण चार्चयेत् यमः अष्टौ ग्रासायतेः प्रोक्ताः षो
 डशारण्यवासिनः द्वात्रिंशत् गृहस्थानां यथेष्टं ब्रह्मचारिणः ॥ ६० ॥
 व्याघ्रः चतुरंगुलमुत्सेधं चतुरंगुलमायतं एतद्ग्रासप्रमाणं तु व्या
 घ्रेण परिभाषितं भंक्त्वा भंक्तोऽपभुंजीत नियमार्थं यतिरात्मवान्
 याज्ञवल्क्यः उच्चैर्जपादुपांशुश्च सहस्रगुण उच्यते मानसश्च तथो
 पांशोः सहस्रगुण उच्यते ॥ ६२ ॥ संप्रदायविदः यस्तु द्वादशसा
 हस्रं नित्यं प्रणवमभ्यसेत् तस्य द्वादशमासैस्तु परब्रह्म प्रकाशते
 अंगिराः आरूढपतितो हंति दशपूर्वान् दशपरान् निस्तारयति ता
 नेव यो हि सम्यगव्यवस्थितः यमः कण पिण्याक तक्रं वा शाकम
 लफलादिकं पक्वं वा प्यथ वाऽपक्वं पचन् ऽज्ञानतो यतिः आचरेत् त्री

णिकृच्छ्राणि प्राकृतान्येवशुद्धये अभ्यासादुद्विपूर्वाहि पाकदोषान्न
 मुच्यते ॥ ६६ ॥ देवलः रेतःसेकं कचिद्भिक्षुः कुर्यान्मोहानुत्काम
 तः प्राजापत्यत्रयंकृत्वा प्राणायामशतंचरेत् दत्तात्रेयः उपेत्यतु
 स्त्रियंकामा त्प्रायश्चित्तं विधीयते प्राणायामसमायुक्तः कृच्छ्रम
 ब्दंसमाचरेत् तथैवच पुनः श्रांतः कुर्याच्चतुष्वनं व्रतं ततश्चरितनिर्दे
 शा त्कृच्छस्यान्ते समाहितः पुनश्चाश्रममागत्य चरेद्भिक्षुः समा
 हितः इच्छया यद्वितां पश्ये त्प्राणायामास्तु षोडश ७ विष्णुः नैष्ठि
 कानां वनस्थानां यतीनां वकीर्णिनां शुद्धानां पिलोकेस्मिन् प्रा
 ज्यापत्यं विधीयते ॥ ७१ ॥ अत्रिः वर्षाभेदं यतिकुर्याद्यदि कश्चिद
 नापदि प्राजापत्येन कृच्छ्रेण मुच्यते नात्र संशयः ॥ ७२ ॥ स्थिति
 योग्यान्बहून्ग्रामान् यदि वर्षासुलंघयेत् प्रत्येकैकंचरेत्कृच्छ्रमेत
 त्पापापनुत्तये ॥ ७३ ॥ वृद्धशातातपः निगृहीतो द्रियग्रामो यत्र
 यत्र वसेद्यतिः तत्र तत्र कुरुक्षेत्रं नैमिषं पुष्करं तथा ॥ ७४ ॥ दत्ता
 त्रेयः क्षौरं मेढ्रप्रदेशे तु कृत्वा कृच्छ्रं समाचरेत् प्राणायामशतंकृत्वा
 तस्माद्भिक्षुर्विशुध्यति ॥ ७५ ॥ यमः भिक्षुर्द्विर्भोजनं कुर्यात्कदा
 चिज्ज्ञानदुर्बलः स्वस्थावस्थो यदा लौल्यात्तदा चांद्रायणंचरेत् ७६
 जाबालः यत्यन्नं यतिपात्रस्थं यतिना प्रेरितं च यत् अन्नत्रयं न भोक्त
 व्यं भुक्त्वा चांद्रायणंचरेत् संन्यासं कुरुते यस्तु श्राद्धं तस्य विधीयते
 तस्यान्नं नैव भोक्तव्यं भुक्त्वा चांद्रायणंचरेत् ॥ ७८ ॥ यमः ज्ञानेन मु
 च्यते भिक्षुस्तपसा स्वर्गमाप्नुयात् नरकं विषयासंगान् त्रयोमार्गा
 स्तपस्विनां ॥ ७९ ॥ जमदग्निः उद्धृत्य वामहस्तेन भाजनं योन्न
 मत्तिवै गृध्रोच्छिष्टं च विज्ञेयं भुक्त्वा चांद्रायणंचरेत् ॥ ८० ॥ यमः
 उद्धृत्य वामहस्तेन यः पिबेद्ब्राह्मणोजलं सुरापानेन तत्तुल्यं मनुः
 स्वायं भुवो ब्रवीत् ॥ ८१ ॥ अंगिरसः षष्टिकुला न्यतीतानि षष्टि
 आगामिकानि च कुलान्युद्धरते प्राज्ञः संन्यस्तमिति यो वदेत् ८३ ॥

पाराशरः अन्नदोषेणचित्तस्य कालुष्यं सर्वदा भवेत् कलुषाकृष्टचि-
त्तानां धर्मः सम्यग्भासते ॥ ८४ ॥ दुष्कृतं निखिलं नृणामन्नाधा-
रेव्यवस्थितं तस्य परिग्रहं कुर्यान्नापरीक्ष्य कदाचन याज्ञवल्क्यः
कर्तव्याशयशुद्धिस्तु भिक्षुकेण विशेषतः ज्ञानोत्पत्तिनिमित्तत्वा-
त्स्वातन्त्र्यकरणाय च ॥ ८५ ॥ मनुः राजानं तेज आदत्ते शूद्रान्नं ब्र-
ह्मवर्चसं आयुर्हि स्वर्णकारान्नं यशश्च र्मावकर्तिनः ॥ ८६ ॥ कारु-
कान्नं प्रजाहन्ति बलं निर्णेजकस्य च गणान्नं गणिकान्नं च लोकेभ्यः
परिक्रुतं तति ॥ ८७ ॥ पूयं चिकित्सकस्यान्नं पुंश्चल्यास्त्वन्नमिन्द्रियं
विष्टावार्द्धुषिकस्यान्नं सन्नविक्रयिणो मलं नराज्ञः प्रतिगृह्णीयाद्
राजन्यप्रसूतितः सूनाचक्रध्वजवतां वेशेनैव च जीवतां ॥ ८९ ॥
दशसूनासमंचक्रं दशचक्रसमो ध्वजः दशध्वजसमावेश्या दशवे-
श्यासमो नृपः दशसूनासहस्राणि यो वाहयति सौनिकः तेन तुल्यः
स्मृतो राजा घोरस्तस्य प्रतिग्रहः ॥ ९१ ॥ भारते दीक्षितस्य क-
दर्यस्य क्रतुविक्रयिकस्य च तक्षणश्चर्मविकर्तुश्च पुंश्चल्यारजक-
स्य च ॥ ९२ ॥ वामहस्तादृतं चान्नं भुक्तं पर्युषितं च यत् सुरानुग-
तमुच्छिष्टं भोज्यं शेषितं च यत् ॥ ९३ ॥ समानमेकपक्त्या तु
भोज्यमन्नं नरेश्वर विषं हालाहलं भुक्ते यो प्रदाय सुहजने ॥ ९४ ॥ म-
नुः य एते त्वभोज्यान्नाः क्रमशः परिकीर्त्तिताः तेषां त्वगस्थि-
रोमाणि वदंत्यन्नमनीषिणः ॥ ९५ ॥ एतत्सर्वप्रकरणस्य तात्पर्यं
माह पुरंजनोपाख्यानवत् वेदाब्रह्मात्मविषया त्रिकाण्डविषया इमे
परोक्षवादाऋषयः परोक्षं मम च प्रियं इति भगवद्वचनानुसारेणो-
च्यते किंचित् देवशर्मा द्विजो भार्या सुशीलामवदत्प्रियः संमार्जनो-
पलेपाभ्यां कृत्वा शुद्धं हरेर्गृहं ॥ १ ॥ नायोग्यः प्रविशेदंतं स्तथा-
लीनं ब्रजेद्वहिः स्थिरा भवेद्द्वारदेशे पूजयिष्यामि केशवं ॥ २ ॥ अयं
मनो बुद्धिसंवादः देव इति सात्विका हंकारादपंचीकृता दुत्पन्ना

देवामनश्च समानोत्पत्तित्वादेवशब्देन मनोगृह्यते शर्मशब्देन
 श्रेष्ठत्वं सर्वेन्द्रियापेक्षयासच द्विजः द्वाभ्यां जातत्वात् आहारेण का
 म्यादि निषिद्धादि कर्मणाचमलिनः सच सुशीलां तदारूपां कथा
 पक्षे उपदेशपक्षे सात्विकीं बुद्धिः रहः हृदिवदति अयमत्र समाधिः
 यथागृहे चतुष्कोणे चत्वारि तिष्ठन्ति एवं हृदये चतुष्कोणसदृशे
 मनोबुद्धिचित्ताहंकारास्तिष्ठन्ति चत्वारस्तत्र मनो द्विजस्थानीयं
 प्रथमकोणे बुद्धिस्तु तद्वार्यास्थानीया द्वितीयकोणे चित्तस्तु दीप
 स्थानीयस्तदंतरे ईश्वरश्चेति तृतीयकोणे स्ति अहंकारश्चतुर्थकोणे
 संमार्जनयोग्यः संमार्जितश्च चतुर्थकोणे तिष्ठति तदर्थं मनोबुद्धि
 वदति एतस्यागंतुकाभेदा रागादयः संमार्जनीया शुनि त्रयिस्था
 नसंमार्जयित्वा उपविशति रहः हृदिवदति ईश्वरः सर्वभूतानां ह
 देशेर्जुनतिष्ठति भ्रामयन् सर्वभूतानीत्युक्तरीत्याहरेर्गृहं हृदयंतत्र
 संमार्जनं काम्यकर्मनिषिद्धकर्मणा मपाकरणं तथादुष्टान्नस्य दश
 विधस्य भक्षणंतद्वर्जनं संमार्जनं उपलेपनंतुविहितानुष्ठानं हरिभ
 क्तिश्च कर्तव्यं तदनंतरं तत्र काम्यनिषिद्धकर्मणां प्रवेशः तथादे
 शदुष्ट १ कालदुष्ट २ स्वभावदुष्ट ३ स्वरूपदुष्ट ४ जातिदुष्ट ५
 संबंधदुष्ट ६ भावदुष्ट ७ नामदुष्ट ८ क्रियादुष्ट ९ संसर्गदुष्टे १०
 त्यादिदशविधान्नस्य प्रवेशो न कार्यः तथालीर्नव्रजेद्बहिः आलीश
 ब्देन बुद्धिसंख्यो दशेन्द्रियाणि तानि बहिर्गमना द्रोहव्यानि त
 थाविषयाश्चांतः प्रवेशाद्द्रोहव्याः बलात्कारेण विषयागमनंचेत
 निरहंकारेण भोग्यं निद्रादिवदित्यर्थः त्वमध्येतिष्ठ ततोहं केशवंपू
 ज्ययिष्यामि ईश्वरे मग्ना भविष्यामि भजिष्यामीत्यर्थः मनो उत्पत्तिः
 अपंचीकृतभूतानां सात्विकांशा द्विनिर्मलादस्ति ततः परंपूर्वाक्त
 निषिद्धादिसेवनेन मलिनता जाता नतु यास्तवी मलिनतास्ति अ
 तएवोक्तं छांदोग्ये आहारस्येव संशुद्धौ सत्त्वशुद्धिः प्रदर्शिता राग

द्वेषादिराहित्यं तस्य शुद्धिरिहोच्यते नन्वेतदुर्लभमुभयं यत उक्तं
 रागद्वेषौ विहायैवं दुष्टान्नस्य च भक्षणं स्वधर्मश्च सदा सेव्यः चित्त
 शुद्ध्यर्थं भिर्जनैः घोरे कलियुगे प्राप्ते सर्वधर्मबहिष्कृते वर्णाश्रमाश्रि
 तो धर्मः प्रायेणाल्पत्वमागतः यमस्मृतिः घोरे कलियुगे प्राप्ते सर्वध
 र्मविवर्जिते वासुदेवपराराजस्ते कृतार्थानसंशयः ॥ १ ॥ गीता
 यां मां हि पार्थ व्ययाश्रित्य येऽपि स्युः पापयोनयः स्त्रियो वैश्यास्तथा शू
 द्रास्तेऽपि यांति परांगतिम् ॥ २ ॥ किंपुनर्ब्राह्मणाः पुण्याः भक्ताराज
 र्षयस्तथा अनित्यमसुखं लोकमिमं प्राप्य भजस्व मां ॥ ३ ॥ भार
 ते पत्रेषु पुष्पेषु फलेषु तोयेष्वक्रीतलभ्येषु सदैव सत्सु भक्त्यैकलभ्ये
 पुरुषे पुराणे भुक्त्यै कथं न क्रियते प्रपन्नः ॥ ३ ॥ सप्तसप्ततिकोऽव्यस्तु
 रसप्तसप्ततिलक्षकाः सदाचारवती नृणामेते श्वासाः शताब्दके तत्रा
 पि बाल्यवार्द्धक्ये तथैव निशि निद्रया भागत्रयं स्वतोगच्छेत् तुर्यां श
 एव शिष्यते कलिसंतरणोपनिषदि द्वापरांते समभ्येत्य नारदः परि
 पृष्टवान् ब्रह्माणं स्वोपदेष्टारं कलिसंतरणविधिं ॥ ४ ॥ कथं तु भ
 गवंश्चाहं पृथिवीं पपटं सदा संतरेयं कलिं घोरं सर्वधर्मप्रणाशकं ॥
 ५ ॥ साधुपृष्टोऽस्मि सर्वासां श्रुतीनां सरहस्यकं शृणु येन कलिं त्वं त्व
 ऽनायासं संतरिष्यसि ॥ ६ ॥ नारायणस्य विष्णोर्वै नाम्नां भगव
 तो मुनेषु प्रच्छन्नारदो भूयस्तन्नाम भगवन्वदसहोवाच शृणुष्व अवि
 ष्णोर्नामानि नारद यानि पठन्नरो याति सलोकत्वादिकं हरेः ॥ ८ ॥
 मंत्रः हरेराम हरेराम राम राम हरे हरे हरे कृष्ण हरे कृष्ण कृष्ण कृष्ण ह
 रे हरे ॥ ९ ॥ इति षोडशकं नाम्नां कलिकल्मषनाशनं नातः परत
 रोपायः सर्ववेदेषु दृश्यते ॥ १० ॥ पप्रच्छ नारदो भूयः कोऽस्य विधि
 र्जपेऽपि सतः सहोवाच च नैवास्ति विधिरस्य जपे सुत ॥ ११ ॥ शु
 चिः सन्न शुचिर्वास्य न्यपठन्नेति सलोकतां सामीप्यं ब्रह्मणस्तद्व
 त्सायुज्यं चैतिवैनरः ॥ १२ ॥ षोडशकस्य चेत्सार्द्धं त्रिकोटिं जप

तीहयः तरतिब्रह्महत्यांचवीरहत्यांतथैवसः मुच्यतेहेमचौत्यात्स
 वृषलीगमनात्तथा पितृदेवमनुष्याणामृणापनयनात्तथा ॥ १४ ॥
 स्वस्वधर्मपरित्पागात्पायात्सद्यः समुच्यते इत्युक्तवांस्त्रिवारंचाञ्च
 योनिनारदायवै गीतायांच तपस्विभ्योऽधिकोयोगीज्ञानिभ्योपि
 मतोधिकः कर्मिभ्यश्चाधिकोयोगीतस्माद्योगीभवार्जुन योगिना
 मपिसर्वेषांमद्गतेनांतरात्मना श्रद्धावान्भजतेयोमांसमेयुक्ततमोम
 तः अत्रभजतेइत्यस्यतपोज्ञानकर्मणांभगवतिसमर्पणयोगः सो
 स्यास्तीतियोगी सएवयुक्ततरइत्यर्थः अर्थात्केवलतपोज्ञानकर्म
 विदोयोग्याःतेभ्योभगवतिसमर्पकायोग्यतराः तेभ्योपितद्गतात्मा
 श्रद्धावान्भजतेयुक्ततमः इत्यर्थं नाम्नोस्ययावतीशक्तिपापनिर्द
 हनेहरेः तावत्कर्तुंनशक्नोतिपातकंपातकीजनः ॥ १८ ॥ हरेर्ना
 मैवनामैवनामैवममजीवनं कलौनास्त्येवनास्त्येवनास्त्येवगति
 रन्यथा ॥ १९ ॥ प्रथमोपायेन देवतांतरव्युदासः द्वितीयोपाये
 नोपापांतरव्युदासः तृतीयोपायेनफलांतरव्युदासः कलौनास्त्येवे
 तिवाक्येनिषेधत्रयेणकृतादौ विहितोपायत्रयस्य निरासः कृतः
 कलौशरणागतिरेवोपायोमुख्यस्तदभावेतच्छ कलमपि मोक्ष
 साधकं श्रवणंकीर्तनं विष्णोरित्यादयोनवभेदाः संति तेषांमध्य
 त एकमपिसुसंपन्नं चेत्कार्यकारीभवति अन्यच्च श्रूयतांज्ञानस
 र्वस्वंश्रुत्वाचैवावधार्यतां भोगेच्छामात्रकोबंधस्तत्यागोमोक्षउ
 च्यते किमन्यैः शास्त्रसंदर्भैःक्रियता मिदमेवतु यद्यत्स्वादुहित
 त्सर्वं दृश्यतांविषवन्निवत् ॥ ३ ॥ इतिश्रीकुरुक्षेत्रांतर्गतकम
 लाग्रामवासी श्रीगिरधारीदासपुत्रगीतारामनिर्मितेकर्मविवेके
 प्रायश्चित्तप्रकरणंसमाप्तम् ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

अथ कर्मविवेकोदाहरणेद्वितीयःखंडः

प्रारभ्यते।

देशकालौतथा पात्रंकर्ताकृत्यंसभक्तिकंषड्भिरेतैर्भवेद्योगः
सर्वकर्मफलप्रदः ॥ १ ॥ देशोदशगुणः प्रोक्तः कालः शतगु
णःस्मृतः पात्रंसहस्रगुणितमेतद्विद्मात्रदर्शनं ॥ २ ॥ तथा कर्ता
दशगुणः प्रोक्तः कृत्यंशतगुणंततः श्रद्धासहस्रगुणिताह्येतद्वि
द्मात्रदर्शनम् ॥ ३ ॥ षट्सुभेदाबहुविधाहुःश्रद्धातेषांबलीयसी त
यैवकर्मतारतम्यं प्रयातिसर्वदानृणां ॥ ४ ॥ देशोयथा कृष्णवेणी
नर्मदादिकायोजनादागतस्यैककृच्छ्रफलदा गंगाकुरुक्षेत्रपुष्करा
दयो योजनादागतस्य कृच्छ्रत्रयफलदा हरिद्वारगङ्गासागर प्रय
गकाश्यादयो योजनादागतस्यषट्कृच्छ्रफलदा एवंकालोयथा
दर्शेशतगुणंदानं तच्छतघ्नं दिनक्षयेविषुवेतच्छतघ्नस्यादित्या
दि तथाकालसमुदायोयथा अमावस्याव्यतिपातसंक्रांतिसूर्यग्र
हणमेते एकदिने एवभवंतिचे दक्षयफलं भवति पात्रमपिबहुभे
दभिन्नं श्रोत्रीयत्वादितपोविशिष्टत्वादिदेवे भक्तिमत्वादिगु
णविशिष्टत्वेनबहुगुणोभवति तत्रापिनारायणपरायणएवमुख्यं
पात्रं युधिष्ठिरराजसूयेतथादर्शनात्तन्निष्ठा श्रतद्वदितिस
त्राच्चपात्रतारतम्येनाधिकाधिकफलं भवति अधिकारीतुयथा
शास्त्रविहितस्तत्रतत्रवक्ष्यते कृत्यमपिस्नानदानदर्शन वासवि
वेचनानुष्ठानादिनाबहुविधं श्रद्धातामसी राजसीसात्विकीभेदे
नत्रिविधासैवएकपादद्विपादत्रिपादचतुष्पादभेदेन पुनश्चतुर्धा
सर्वापरिवर्ति अथोदाहरणं यथाकश्चित्तीर्थस्नानार्थगतः तत्र

तीर्थमेवपात्रंदेशश्चकालोवर्तमानं पर्व एवंकर्ताकृतस्नानपूर्वकृत्यः
 कृत्यंस्नान संध्यातर्पणादि श्रद्धामनोभक्तिस्तदनुसारेण फलं ए
 वयत्रषट्संपत्तिश्चतुष्पादपूर्तिश्चद्वाचस्यात् तदातत्कालकृतक
 र्मणस्तदैवतत्फलमुदेतिअत्युग्रत्वात् प्रारब्धस्यापिबाधोभवति
 हिरण्यकशिपुरावणध्रुवविभीषणादिवत् श्रद्धानुसारेणफलमुदे
 ति अथदाने उदाहरणं तत्रदेशः कुरुक्षेत्रं कालः सूर्यग्रहणं पात्रं
 तत्रवासीश्रोत्रीयत्वादिगुणविशिष्टसीदत्कुटुम्बश्च आत्माकृतस्ना
 नो पवासयुक्तएवतत्काले स्पर्शत्वात्तत्रकृत्यंसुवर्णधेनुतिलधेनुतु
 लादानादि एतत्सर्वं एकपादद्विपादादिश्रद्धायुक्तंचेद्वर्षमासदिना
 दिभिः शीघ्रंफलं प्रारब्धबाधोराज्यप्राप्त्यादिसुखंचभवेत् किंचि
 न्यूनैन्यूनंवज्जलेपापर्वयोऽक्षयंफलं वा तत्कालेएवोदेतिएतत्फ
 लभोगेअंत्याभावएवयावतज्जातीयं पापंनकरोतितावद्भोगःस्या
 दितिनिश्चयःअथदर्शनेउदाहरणं कश्चिद्ददरीयात्रांचिकीर्षुः जग
 दीशदर्शनंवा चिकीर्षुःश्रीरंगद्वारिकादियात्रांचिकीर्षुःतत्रदेशोदे
 वसंनिधिःकालोरथोत्सवादिःपात्रंदेवः कृत्यंतद्दर्शनं आत्मापादचा
 री ब्रह्मचारीप्रतिग्रहादिवर्जितः यादृशीश्रद्धयाशरीरकाष्ठांकरो
 ति तादृक्फलंपादादिमितं वासविवेचनानुष्ठानादिषूदाहरणं त
 त्रदेशोगंगातीरादि कालः प्रातःकालादि पात्रं ईश्वरः कृत्यंभागव
 तादिश्रवणवाचनादि देवार्चनादिवा चांद्रायणादिर्वा गायत्र्या
 दिपुरश्चरणंवा आत्माकृतनित्यक्रियः यथायथाश्रद्धयामनसोधि
 कतयाप्रवृत्तिःतत्रतत्रतदेवफलंपरीक्षाप्रकरणेपरीक्षणीयफलस्या
 ल्पत्वबहुत्वेदेशकालादिषु कारणत्वंबोध्यं भोगेतुसाधारणकर्मणो
 यथाकालंउग्रस्यमृतेसतिपरलोके सर्वेभ्यः प्रथमं अत्युग्रस्यतुपा
 दादिप्रमाणेन वर्षमासपक्षादिना इहैवभोगः संपूर्णतयास
 माप्तिः वज्जलेपापरपर्यायाक्षतेतुअंताभावएव यावत्तत्प्रतिरूपं त

त्सदृशनकरोति पापंपुण्यंवाकृतेतुपुण्येनपापस्यनाशः पापेनपु
 ण्यस्यनाशः तत्प्रतिरूपकेणेतिनिश्चयः अतश्चतुर्विधकर्मसु आ
 द्यत्रयस्यांतवत्फलं वज्रलेपस्यतुतत्प्रतिरूपकप्राप्तिपर्यंतमि तिदि
 क् एतदर्थं मेवदेवतीर्थादिसमाजोलोकेजनैः क्रियतेअन्नसत्रंप्र
 पादानंरोगिभ्यऔषधदानंधर्मशालादिकूपादि निर्माणं अत्युग्र
 पुण्यार्थंलोकेजनैःक्रियते देवदर्शनं तीर्थाटनादि इतिकर्मविवे
 कोदाहरणे मुख्य विवेकः अथोदाहरणानिब्राह्मणक्षत्रियादीनांत
 त्रयद्यत्पापंस्वोदाहरणेन दृश्यते तत्परकीयोदाहरणे विचारणी
 यंस्वमनसियदितत्स्वस्मिन्नागतंचेत् पापंपुण्यंचतदातुतत्पुण्येनै
 वतत्पापनिरसनं विधायपरीक्षाध्यायेस्वांतःकरणंपरीक्षणीयंय
 दितत्पापपुण्येनउदाहरणेन श्रूयतेतदा अन्यतरश्रवणेचतत्त
 त्निर्णयंविधायपापानां प्रायश्चित्तेतीर्थस्नानादिसतिविभवे गो
 दानादीनेतद्वंधोक्तरीत्या कुर्यात् पापनिवृत्तिर्भवति पुण्या
 धिक्पुण्ये तु सुतरामनुकूलमेव जातमिति भावः अथोदाहरणं
 यथाकश्चिद्विजोमध्यदेशीयोयावत्स्वस्थमिदंशरीरमरुजंयावज्ज
 रादूरतः तावत्स्वहितंकुर्यात् तथायोनरइहमन्वादिप्रोक्तं मनो
 वाक्कायैः कृतपापस्य प्रायश्चित्तंनकरोति निश्चयेननरकयात
 नां भुनक्ति तथाअग्नौब्राह्मंहिपुरुषं कर्मान्वेतिस्वयंकृतं उत्सृ
 ज्य विनिवर्ततेज्ञातयः सुहृदः सुताः आत्मपुराणे द्वासप्ततिस
 हस्राणि वृश्चिकाण्येकहेलया यथादंशंतिगात्रेषु पुच्छैः सूच्यग्र
 संनिभैः तथातज्जायतेदुःखंमुमूर्षादिहमोचने १ तथाकोट्यर्द्धसहि
 तातिस्रः कोट्यः सूच्यः सुतीक्ष्णकाः यादृक् शरीरिणः कुर्युस्ता
 दृक्दुःखंमृतौनृणां ॥ २ ॥ हस्तौ पादौ क्षिपंतंच भूमिस्थंगतचे
 तनं स्वजनास्तंतुशोचंति काकंकाकायथातुरं ॥ ३ ॥ बांधवेषुभृ
 शंशब्दान्मुंचत्सुयमर्किकराः नयंत्येनंयथाराजभृत्याजातापराधकं

॥ ४ ॥ इत्यादिश्रुत्वादिवसास्तस्मान्मृत्योः पूर्वमेवपूर्वकृतधर्मा
 धर्मयोःविवेकंकृत्वास्वहितंकुर्यादितिनिश्चित्यपर्वदिनआगत्यप्रण
 म्यव्रते भोविद्वांसः सर्वधर्मविवक्तारोगोत्तारः सकलाद्विजाः मम
 देहस्यसंशुद्धिं कुर्वतुद्विजसत्तमाः ॥ ५ ॥ मयाकृतंमहाघोरं ज्ञा
 तमज्ञातकिल्बिषं प्रसादः क्रियतांमह्यंशुभानुज्ञांप्रयच्छथ ॥ ६ ॥
 पूज्यैः कृतपवित्रोहं भवेयंद्विजसत्तमैरितिमंत्राभ्यां प्रार्थ्यमा
 जन्मतः कृतपुण्यपापकर्मणां विवेकं कृत्वायद्यदावश्यकंकर्तव्यंत
 द्भूतयेनाहं परलोकेसुखंस्यां ततस्तेतमूचुः कस्त्वंकथंजीवसिकृ
 तकर्मणांपरंपरांवद सउवाचअहंब्राह्मणोस्मि विज्ञापयामि श्रुता
 श्रवहवोधर्मा पुराणश्रुतिचोदिताः तथापिपापबुद्ध्यामेनकृतं
 चात्मनोहितं ॥ १ ॥ आशापाशमनुप्राप्तः शुभशास्त्रविवर्जितः
 कृतवान्पापमेवाहं नकिंचित्सुकृतंकृतं पुण्यात्पापंक्षयंयातिपुरा
 णेश्रूयतेमुने पुण्योपदेशंकथययेनपापक्षयोभवेत् ॥ ३ ॥ यदि
 मेसुकृतदुष्कृते समतामेव प्राप्नुतेतदाहवामन्यत्सुकृतं करिष्ये म
 मकर्माणिशृणुतमयाशास्त्रबलात् श्रुत्यर्थंविपरीतंकृत्वा पंडितत्र
 यपराजयः कृतः ॥ १ ॥ प्रौढापुत्री विवाहिता सरजस्का ॥ २ ॥
 एकदाब्राह्मणेनकलहेतच्छिरस्ताडनेरक्तश्रवोजातः ॥ ३ ॥ रजस्व
 लाभार्यामुखचुंबनंजातं ॥ ४ ॥ एकदातीर्थेगायत्री पुरश्चरणं
 सपादलक्षात्मकंकृतं ॥ ५ ॥ एकदादिनेकुलजा कन्यारमिता
 ॥ ६ ॥ काशीयात्राशतयोजनं गत्वाकृता ॥ ७ ॥ एकदातीर्थे
 ऽनशनंगृहीत्वासप्तदिनानंतरं क्षुधावृद्धिरतीवजातो तोनिवृ
 त्तोभोजनमकरवं ॥ ८ ॥ पंचविंशतिगावो वर्धकेभ्यो भो
 चिताः ॥ ९ ॥ बदरीनारायणयात्राकृताषष्ठियोजनात् पद्भ्यां ॥
 ॥ १० ॥ सोमवत्यांगोदानंकृतं ॥ ११ ॥ परदाराब्राह्मणी गम
 नंकृतंकामतः ॥ १२ ॥ त्रिवारं श्यालिकागमनंकृतं ॥ १३ ॥

गृजनलशुनकलिंगमसुरिकामक्षणं अभ्यासेनकृतं ॥ १४ ॥ से
 तुयात्रा विन्ध्यदेशात्पादचारेणकृता ॥ १४ ॥ सोमवत्यांयमुनास्नानं
 विंशतिवारं पंचयोजनात्कृतं ॥ १५ ॥ विष्णोः सहस्रनाम्नां
 चतुर्थ्यतानांतीर्थं ५१ पाठाःकृता एकपंचाशत् ॥ १६ ॥
 ब्राह्मणभोजनपंचाशत्संख्याकंकारितंसोमवत्यां ॥ १७ ॥ एकदा
 ब्राह्मणायगोदानंदास्यामीत्युक्तानदत्तं ॥ १८ ॥ तीर्थेसपाद
 वर्षं प्रत्यहंचंपापुष्पैर्विष्ण्वर्चनंकृतं ॥ १९ ॥ तुलसीकाष्ठेस
 मीरूपेसहस्रं तिलहोमोव्याहतिभिः कृतस्तीर्थं ॥ १८ ॥ ब्राह्म
 णस्यवृत्तिर्हता ॥ १९ ॥ पुरुषसूक्तस्यषोडशपाठाःसंवत्सरंप्रत्य
 हंकृताः ॥ २० ॥ ज्येष्ठभ्रातुः प्रथमंविवाहोममजातः ॥ २१ ॥ वेश्या
 गमनंकृतं ॥ २२ ॥ अथविवेकश्रुत्यर्थं विपरीतेब्रह्महसमंपापं वृ
 थाकुर्मार्गेणब्राह्मणत्रयपराजयश्च सुमार्गेण शास्त्रविचारस्तु परं
 परातोवर्ततएव मिलित्वाचतुर्ब्रह्महसमंपापं समेऽर्द्धतत्रषष्ठ्युत्त
 रशतत्रयंकृच्छ्राः ॥ ३६० ॥ तन्निवारणाय सेतुयात्रायांषष्ठ्युत्त
 रशतत्रयंकृच्छ्राःसमतां विधेयाः १ प्रौढापुत्रीविवाहे ब्रह्महत्या
 समं तथाब्राह्मणवृत्तिहरणे ब्राह्मणहननसमंसमेतदर्द्धं प्रायश्चित्तं
 तंस्मादेतयोः नवति नवतिकृच्छ्राः पापंतद्योगेअशीत्युत्तरशत
 संख्याजाता तन्निवारणाय षष्ठीयोजनतोबदरियात्रातावत्कृच्छ्रा
 त्मिका समाविधेयाः ॥ २ ॥ कुलजारमणेज्ञानतश्चांद्रायणद्वयं
 तयोःषट्कृच्छ्राः दिनप्रत्युक्तंचैकं कृच्छ्रं तथा श्यालिकागमनेचां
 द्रायणं तस्यकृच्छ्रत्रयंयोगेकृच्छ्रदशकं तन्निवारणाय दशकृच्छ्रा
 त्मिकं सोमवत्यांगोदानं समंविधीयतां ॥ ३ ॥ रजस्वलाभा
 र्यामुखचुंबने सुरापानसमं पापंसमष्ट्यर्द्धं प्रायश्चित्तंतत्रनवति
 कृच्छ्राःतथापरदाराब्राह्मणीगमने चांद्रायणं तस्यकृच्छ्रत्रयं ज्ञा
 नतोऽनापदि गृजनादि चतुष्कस्याभ्यासेन भक्षणेषोडशचांद्रा

यणंतेषामष्टचत्वारिंशकृच्छ्राः यवनीवेश्यागमने चांद्रायणद्वयं
 ज्ञानतो द्विगुणमितिचांद्रायणचतुष्कं तेषांद्वादशकृच्छ्राः विप्रर
 कश्रवेचैकं कृच्छ्रंयोगेचतुःपंचाशदुत्तरं शतंकृच्छ्राः १५४
 तन्निवारणाय विंशतिवारं पंचयोजनात्सोमवत्यां यमुनास्नानंसा
 र्द्धशतकृच्छ्रफलं तथासपादवर्षं चंपापुष्पैरष्टोत्तरशतैः प्रत्यहम
 र्चनेकृच्छ्रचतुष्टयं जातंसर्वयोगेचतुः पंचाशदुत्तरं शत १४५
 कृच्छ्राजाता परस्परंहन्यतां ॥ ४ ॥ तीर्थेगृहीतानशनव्रत
 त्यागेब्रह्महा आत्महा चेतिपापद्वयेषष्ट्युत्तरशतत्रयं कृच्छ्राः
 १६० तन्निवारणाय पंचविंशतिधेनुमोचनं बंधकेभ्यस्ताव
 त्कृच्छ्रात्मकं समंविधेयं ॥ ५ ॥ आज्ञानतो निर्गुणब्राह्मणवधे
 अशीत्युत्तरं शतंकृच्छ्राः ज्ञानतोद्विगुणं ॥ १६० ॥ सर्वत्रैवंविचा
 रोबोद्धव्यः एवमातिदेशिकेपिज्ञेयं ब्राह्मणायगोदानमुक्तानदत्तं
 कावेर्यां गोदावर्यां वा तत्रब्रह्महसमंपापं तत्रचतुर्विंशतिमतेस
 हस्रकृच्छ्रापनोद्यनंपापं अस्ति परंतु समेष्वर्द्धमितिरीत्या पंचश
 तकृच्छ्राजातास्तत्रकावेरीतीर्थं प्रत्युक्तंसार्द्धगुणंकर्तव्यमितिसार्द्ध
 सप्तशत कृच्छ्राः भवंति तन्निवारणाय तीर्थेकृतं सपादलक्ष गाय
 त्रीजपे सपादशतकृच्छ्रा जातास्तीर्थत्वात् अथचशतयोजनतो
 वाराणशीयात्रायां षट्शतंकृच्छ्राः पंचाशद्ब्राह्मणभोजने कृच्छ्रच
 तुष्कं तथाविष्णोः सहस्रनाम्नां पंचाशत्पाठे कृच्छ्रचतुष्कंजातं
 संवत्सरं पुरुषसूक्तपाठे सप्तशतकृच्छ्रा उभयत्रयोगे सार्द्ध
 सप्तशतंकृच्छ्राजाताः साम्यतां संकल्पनिया ६ परिवेत्ताविष
 येकृच्छ्रातिकृच्छ्रा तथात्रैमासिकं मानवोक्त रीत्यायाज्ञवल्क्यरी
 त्याचांद्रायणं सर्वमेलनेन्यूनातिरेके चत्रयोदशकृच्छ्राजातास्तन्नि
 वारणायतुलसीकाष्ठे समिद्रूपेघृताक्त सहस्रतिलहोमे कृच्छ्र
 चतुष्कंजातं तदेवोर्वरितमस्तिअथचनवकृच्छ्रात्मकफलकमन्य

त्संपादनीयम्येनाशेषपापपुण्यसाम्यंजायते तदनंतरं परीक्षा
 ध्यायेतः करणं परिक्षणीयं किंचित्सुकृतं निष्पाद्येति भावः सर्व
 पापेभ्यो धर्मसंपत्तिः बद्धधिकतया जाता चेत्सम्यक् परीक्षासेत्स्य
 ति हृदये अन्यथानेति निश्चयः तथा कर्मविवेको द्विविधस्तत्र प्रति
 पदोक्ताद्यविवेचनरूपस्तथा संघाताद्यविवेचनरूपश्च धर्माधर्मयोः
 साम्ये आद्यः वैषम्ये द्वितीय इति सर्वत्र विचारणीयं विवेको जात
 इति भावः उदाहरणान्तरं एवमेव पूर्ववत्प्रार्थनां विधाया परो द्विजो ब्र
 ते मया ब्राह्मणस्य दंडप्रहारेणास्थि भेदः कृतः ॥ १ ॥ एकदारात्रौ
 चौर्यं गतेन रुद्धेनाज्ञानाद्ब्राह्मणो हतो मृतश्च ॥ २ ॥ एकदा ब्राह्म
 णी गर्भहत्या कृता ॥ ३ ॥ एकदा भूमिविषये कूटसाक्षी विधत्ता ॥ ४ ॥
 वेंकटेशयात्रा कृता द्विशतयोजना द्रुत्वा पादचारेण ॥ ५ ॥ एकदा
 एका आत्रेयी ब्राह्मणी हता ॥ ६ ॥ सरस्वतीप्रतिस्त्रोतेन प्रभासा
 त्लक्षपर्यंता प्रदक्षिणी कृता ॥ ७ ॥ उद्याने चतुष्पथे तडागः संव
 त्सरजलस्थायी कारितः एकदा अज्ञानात्कुसंगदोषान्मद्यं पीतं
 वृक्षासवरूपं ॥ ८ ॥ गृहदानं सपरिच्छदं कृतं ॥ ९ ॥ जगदी
 शयात्रा द्विशतयोजनात्पादचारेण कृता ॥ १० ॥ मकरे प्रयागे कल्प
 वास एकदा कृतः ॥ ११ ॥ द्विवारं कार्तिकस्नानं कृतं पुष्करे ॥ १२ ॥
 एकदा स्वभार्याभ्रमे मातुलसुतागमनं कृतं ॥ १३ ॥ एकदा सुवर्णा
 पहारे ब्राह्मणस्य गृहे निश्चयो विहितः पुनर्हरणं तु न कृतं ॥ १४ ॥
 एकदा अनन्यौषधि साध्यरोगे मूर्च्छितं पैष्ठीपायिता अपरैः ॥ १५ ॥
 तदानि वृत्ते रोगे भूमिदानं कृत्वा पुनः संस्कारः कारितश्च ॥ १६ ॥
 मया एकदा पितृव्यस्त्रीगमनं कृतं स्वभार्याभ्रांत्या ॥ १७ ॥ तथैव
 स्नुषागमनं कृतं ॥ १८ ॥ एकदा द्वादशदिन उपवास साध्यं जलपा
 नवर्जितं यत् तत्पराकव्रतं कृतं एकदा पुरुष गोमुष्कच्छेदनं
 कृतं बीजकोशनाशः कृतः ॥ १९ ॥ एकदा पर्वणि पंचाशत् ब्रा

ह्यणभोजनं कारितं अमायां ॥ २२ ॥ संवत्सरं एकादशीउपवासः
 कृतः ॥ २३ ॥ यथोक्त विधि पूर्वकं भाद्रपदे सप्ताहयज्ञः कृतः ॥
 ॥ २४ ॥ गीतापाठः प्रत्यहं संवत्सरं कृतः ॥ २५ ॥ अथविवेकः
 चौर्यकरणेअज्ञात ब्राह्मणहननरूपेपापेसरस्वती प्रतिस्त्रोतया
 त्रात्मकंकर्म प्रायश्चित्तं संकल्प्यतां अत्रापि प्रतिपदोक्ताद्यविवे
 क एव उभयत्रषष्ट्युत्तरशतत्रयं कृच्छ्राः तुल्या गर्भवधरूपपापे
 ग्रहदानं सपरिच्छदं यत्कृतं समर्प्यतां ॥ २ ॥ भूनिमित्तककूटसा
 क्षिविषयेपापे संवत्सरजलस्थायीतडागोयः कारितस्त्वयात
 स्यसंकल्पः कर्त्तव्यः उभयत्रषष्ट्युत्तरशतः त्रयंकृच्छ्रा ३६०
 ब्राह्मणीआत्रेयीहननेद्विशतयोजनात्पादचारेणकृतावेकदेशया
 त्रातुल्यतयाविधीयतां ॥ ४ ॥ ब्राह्मणास्थिभंगकरणेपापेद्विवार
 कृतपुष्करेकार्तिकस्नानंविधीयतां ॥ ५ ॥ अज्ञातमातुलसुताग
 मनेपापेमकरेयः कल्पवासः कृतः सोस्तुनिवृत्तये ॥ ६ ॥ माससुवर्ण
 पहारेपापेतन्निवृत्त्यर्थंकृत पराकव्रतस्यसंकल्पःकर्त्तव्यः ॥ ७ ॥ अन
 न्यौषधसाध्येरोगमूर्च्छितस्यपैष्टीपानेपरैः कारितेभूमिदानंकृत्वापु
 नःसंस्कारोयःकृतः सोनिवृत्त्यर्थमस्तुतद्विषयेतदेवप्रायश्चित्तमुक्तं
 ॥ ८ ॥ स्वभार्याभ्रांत्यासकृत्पितृव्यपत्नीगमनेचांद्रायणंप्रायश्चित्तं
 तच्चसोमवत्यांपंचाशद्विजभोजनंयत्कारितंतत्समंविधीयतांचतुः
 कृच्छ्रफलदस्यचांद्रायणतुल्यत्वात् ॥ ९ ॥ स्वभार्याभ्रांत्यास्नुषाग
 मनेषट्त्रिंशत्कृच्छ्राःसंवत्सरंप्रत्यहंगीतापाठेपिषट्त्रिंशत्कृच्छ्रा
 भवंतिउभयोःसाम्यंविधीयतां ॥ १० ॥ सर्वनियमग्रहणपूर्वकंचतुर्भु
 क्तिवर्जितदिनत्रयसाध्यैकादशीव्रतेसजागरणेदशकृच्छ्रफलंजा
 गरणरहितेऽर्द्धतदेवाशेषविधिनाकृतं गोमुष्कच्छेदेपापेगोवधतु
 ल्येफलेसंगंविधीयतां ॥ ११ ॥ तथैवद्वितीयेकादशीव्रतंविधिपूर्व
 कंचेद्द्वार्यास्यमद्यपानेसमंविधीयतां तत्त्वंतुएकादशीव्रतस्यसर्वे

षानित्यत्वात्तद्वानौस्वात्मनाशोतोव्रतंतु प्रायश्चित्तेनैवयोजनीयंस
 साहयज्ञएवोभयत्रसामान्येनयोज्यस्तेनसर्वपापनाशः ॥१२॥अब
 शिष्टैकादशीव्रतंचाधिकमस्तिपरलोकभोग्यंइतितवकर्मविवेकः॥
 उदाहरणांतरं कश्चिद्विजेकृतेपूर्ववत्प्रार्थनांविधायममकृतकर्म
 णां विवेकंकुरुत ॥ मयाब्राह्मणस्य दशमाषमितं सुवर्णहतं एक
 दाक्षत्रियस्य पंचाशत्संख्याकरूप्यहतं ॥ २॥ द्वितीयेवैश्यस्य
 शतद्वयरूप्यहतं ॥ ३ ॥ एकदापंचरूप्यहतं ब्राह्मणस्य॥ ४ ॥
 एकदासंवत्सरं फलाहारभोजनेननीतं ॥ ५ ॥ एकदास्वभार्या
 भ्रात्यासपत्नीमातृगमनंकृतं ॥ ६ ॥ एकदास्वभार्याभ्रात्यैवसो
 दरास्वसागमनंकृतं ॥ ७॥ एकदाकामांधेनअंत्यजायवनजाति
 स्त्रीगमनंकृतं ॥ ८ ॥ कामांधेनैवसुतागमनंकृतं ॥ ९ ॥ बहुवा
 रंपशुगमनंकृतं ॥ १० ॥ एकवारंगोगमनं ॥ ११ ॥ एकदाम
 दीयागौर्जलपल्वलमग्नाश्वपदैर्भक्षिता ॥ १२ ॥ दशदिनमज्ञा
 त्वापतितसंसर्गः कृतः ॥ १३ ॥ एकदागोमांसखादकेभ्यः सका
 शाद्गोविनिगमनेनस्वकीयांदत्वात्दीयागृहीतातत्रममत्वेवंप्रति
 भातियादृशीदत्ता तादृशीगृहीतापापं नास्ति तुल्यताजातापरंतु
 विचार्य ॥ १४ ॥ वर्षपंचकं आपणव्यवहारः कृतः तत्रतिलपुष्प
 फलमूलपक्वान्नलाक्षालवणमधुतैलक्षीरद धिघृततक्रचंदनमुवा
 स ऊर्णकेशरधेन्वहुद्रुहवेश्मशस्त्रस्नायुनखशुक्ति हिंगुगुग्गुलस
 र्जरसहरितालमनःशिलांजनगैरिकमणिमौक्तिकप्रवालदंतवेत्रवै
 णवमृन्मयपात्रादि विक्रयः कृतः ॥ १५ ॥ एकदारेलमार्गेणनौ
 कामार्गेणवाकाशीप्रयागयात्राकृतापंचक्रोशारुयाप्रदक्षिणाप्रया
 गप्रदक्षिणाच॥१६॥घृताक्तलक्षवर्तीज्वालनंकृतं ॥ १७॥ उभयत्र
 शतंशतंब्राह्मणभोजनं कारितं॥१८॥ एकदायोनिक्षतेनस्वजातौ
 कुमारी गमनंजातं ॥१९॥ स्वश्रूगमनंचजातं॥२०॥ एकादासार्द्ध

शतयोजनात्पादचारेण गंगासागरस्नानंकृतं ॥२१॥ पुंसिमैथुनं
 चजातं ॥२२॥ स्वभार्यायामुखमैथुनंचजातं ॥२३॥ रजस्वलास्व
 भार्यागमनंचजातं ॥२४॥ एकदागुरुपुत्रीगमनंचजातं ॥२५॥ कनि
 ष्ठभ्रातुर्भार्यागमनंचजातं ॥२६॥ पितृव्यतनयागमनंचजातं ॥२७॥
 भागिनेयीगमनंचजातं ॥ २८ ॥ रजकीव्याधपत्नीधीवरपत्नी
 गमनंचजातं ॥ २९ ॥ शिष्यभार्यागमनंचजातं ॥ ३० ॥ शूद्राग
 मनंचजातं ॥ ३१ ॥ क्षत्रियागमनंचजातं ॥ ३२ ॥ वैश्यागमनंच
 जातं ॥ ३३ ॥ एकदासर्वस्वदानंकृतं ॥ ३४ ॥ ततः परंशरणाग
 तिः प्रपत्तिगुरुसन्ननिविष्णुविषयेकृता ॥ ३५ ॥ वृंदावनेस्थितिः
 कृता ॥ ३६ ॥ मृतामोहमयीमाताजातो बोधमयः सुतः सूतक
 द्वयसंपर्कात्कथं संध्याउपास्महेइत्यादिसंप्रदायशास्त्रं श्रुत्वा तथा
 सर्वधर्मान्परित्यज्येत्यादिच श्रुत्वा सर्वकर्मत्यागपूर्वकं निवासः
 कृतः मम कर्मविवेकंकुरुत अथविवेकः अत्र संपाताघविवेकः क
 र्तुं शक्यस्तदेवाह ब्राह्मणस्य दशमाससुवर्णहरणे पुनरेकादश
 गुणंप्रत्यर्पणे चांद्रायणत्रयं अन्यथाचतुर्गुणं द्वादशचांद्रायणं त
 त्रिमितं षट्त्रिंशत्कृच्छ्रं भवति ॥ ३६ ॥ सुवर्णहरणे षट्त्रिंशत्कृ
 च्छाजाता १ दशवारंपशुगमनेकृच्छ्रं ४ क्षत्रियस्य पंचाशद्रूप्यह
 रणे पुनरतर्पणेन वकृच्छाजाताः पूर्ववत् १८० १२ वैश्यस्य शतद्वय
 रूप्यहरणे द्वादशकृच्छ्रा अनर्पणे जाता पूर्ववत् १० ब्राह्मणस्य पं
 चरूप्यहरणे कृच्छ्रं १७ प्रपालनाद्गोनाशे कृच्छ्रं १८० स्वभार्या
 भ्रात्यासपत्नीमातृगमने कृच्छ्राः १८० कामतौत्यजागमने कृच्छ्रा
 ३४ कामतः स्वात्मजागमने मरणांते कृच्छ्रा ३७ योगकृच्छ्र
 स्तुल्यताज्ञेय ८० संवत्सरं फलदुग्धादिपानेषष्टिकृच्छ्रा १०० ।
 सार्द्धं शतयोजनाद्गंगासागरे पादचारेण गमने नवशतकृच्छ्रा
 ९६० योगस्तुल्यताज्ञेया पुनः पापविषये कृच्छ्राः अज्ञातस्वसाग

मनेस्वभार्या भ्रांत्या १८० ॥ गोगमनेकृच्छ्रा ३ ॥ दशदिनपतित
संसर्गेकामकृते १ ॥ आपणनिमित्ते दशकृच्छ्रा १० तत्तदपण्य
विक्रये द्विसप्तति ७२ ॥ ४ अंगुल्याकन्यात्वनाशेगमनेचचांद्रकृ
च्छ्रं च ॥ ३६० श्वश्रूगमनेकामकृते २ पुंसिमैथुनेकृच्छ्रद्वयं २ ॥
स्वभार्या मुखमैथुनेकृच्छ्रं ॥ ३ गुरुपुत्रीगमने ॥ ३ कनिष्ठभ्रातृभा
र्यागमने कृच्छ्रा ३ पितृव्यतनयागमने कृच्छ्रा ३ भागिनेयी
गमने ॥ ३ रजकीगमने ॥ ३ व्याधपत्नीगमने ॥ ३ धीवरीगमने
७ ॥ शिष्यभार्यागमने ॥ २ ॥ क्षत्रियागमने सार्धकृच्छ्रद्वयं ॥ २ ॥
रजस्वलाभार्यागमने ॥ १ ॥ वेश्यागमने ॥ ३६० नित्यकर्मत्यागे
शरणागतिनाशः १०२८ अथपुण्यविषयेकृच्छ्राः ३४ काशीपंच
क्रोशीयात्रायांकृच्छ्रा ॥ २४ प्रयागेमध्यमप्रदक्षिणायां चतु
र्विंशतिकृच्छ्राः ॥ २ घृताक्तलक्षवर्तिज्वालने कृच्छ्रद्वयं ॥ १६ ॥
षोडशकाश्यांप्रयागेच शतंशतंब्राह्मणभोजने ॥ ३६० सर्वस्व
दाने ॥ ३६० शरणागतिकरणे ॥ ३६० वृंदावने क्षेत्रन्यासेन
स्थित्यां ॥ पुनर्भगवद्देशवासेशरणागतिः तत्र ३६० सकलंजातं ॥
११६१ कृच्छ्राः ॥ पापनाशार्थं पुण्यसंकल्प्यपरीक्षाध्यायेस्वांतः
करणंपरीक्षणीयं विवेके संदेहनिवृत्तिरस्मिन्ग्रंथेएवकर्तव्या
अथोदाहरणांतरंकश्चिदन्योद्विजः पूर्ववत्प्रार्थनांविधायब्रूतेस्वपा
पपुण्यविवेचनंकारयितुंमयानिक्षेपापहारःकृतोब्राह्मणस्य ॥ १ ॥
एकदाश्वहरणं ॥ २ ॥ तिलहरणंचकृतं ॥ ३ ॥ घृतदधिदुग्धहर
णंकृतं ॥ ४ ॥ रसापहारः ॥ ५ ॥ लवणगुडापहारः ॥ ६ ॥ नीली
विक्रयःकृतः ॥ ७ ॥ आगमविक्रयोवेदविक्रयःकृतः ॥ ८ ॥ सोमो
दकविक्रयःसोमवल्लीरसविक्रयःकृतः ॥ ९ ॥ कृष्णाजिनविक्रयःकृ
तः ॥ १० ॥ शुष्कमांसंकवकं भौमं अज्ञातसूणास्थंछत्राकं भु
क्तं ॥ ११ ॥ केतनं कृत्वानदत्तं ब्राह्मणनिमंत्रणं कृत्वा भोजनं

दत्तं ॥ १२ ॥ स्वैरिणीगमनं जातं स्वजातौ ॥ १३ ॥ बंधकी ग
 मनं जातं ॥ १४ ॥ क्षत्रियजातौबंधकी गमनं जातं ॥ १५ ॥ वै
 श्यजातीय बंधकी गमनं जातं ॥ १६ ॥ अत्यन्ताभ्यस्तबंधकी
 गमनं जातं ॥ १७ ॥ दारव्यतिक्रमं जातं ॥ १८ ॥ वृषल्यांज
 नितापत्यताजाता ॥ १९ ॥ अज्ञानतोकथं चिच्चांडालीगमनंजा
 तं ॥ २० ॥ यवनीगमनंजातमकामतः ॥ २१ ॥ अज्ञानतः चां
 ङाल्यागर्भपर्यंतं गमनं जानं ॥ २२ ॥ रजकादि सप्तांत्यजस्त्री ग
 मनं जातं ॥ २३ ॥ हीनवर्णगांब्राह्मणींगतोहं ॥ २४ ॥ पंचमहा
 यज्ञकरणंविनाभोजनं कृतं ॥ २५ ॥ परकीयप्रेतस्यप्रेतकर्मअकृ
 त्वाधनहरणं कृतं ॥ २६ ॥ वेदनिंदाकृता ॥ २७ ॥ पितृष्वसूसुता
 मातृष्वसूसुताचविवाहिता ॥ २८ ॥ स्वगोत्राचविवाहिता ॥ २९ ॥
 भार्यामुखमैथुनं चकृतं ॥ ३० ॥ गोशकटयाने मैथुनं कृतं ॥ ३१ ॥
 भूमिकन्या विषयेअनृतं ॥ ३२ ॥ सर्पिंडश्राद्धेभोजनंकृतं ॥ ३३ ॥
 सर्पिंडीकरणात्प्राक्मासिके भोजनंकृतं ॥ ३४ ॥ दुर्वृत्ताभार्याहता
 ॥ ३५ ॥ स्ववर्णेदुष्टाभार्याहता ॥ ३६ ॥ एकदाअज्ञातस्त्रीवधः
 कृतः ॥ ३७ ॥ मार्जारनकुलगोधामंडूकाः हताः ॥ ३८ ॥ फल
 वृक्षछेदनंकृतं ॥ ३९ ॥ महापापेनअन्यस्यमिथ्याभिज्ञंसनं कृतं
 ॥ ४० ॥ क्रोधेनभार्या अगम्यात्वंउक्त्वापुनर्गमनं कृतं ॥ ४१ ॥ विप्र
 वधयुक्तशपथः कृतः ॥ ४२ ॥ शरणागतत्यागः कृतो भार्यात्यक्ता
 ॥ ४३ ॥ वर्षचतुष्टयंअनाश्रमी ॥ ४४ ॥ बलाक्याहंसप्लवगखं
 जनकारंडवचक्रवाकगृहकपोतचटकपारावतपांडुशुकसारिकासा
 रसटिटिभजलूककाकोलश्येनरक्तपादजलपादवाग्गुरुचाषभाष
 वायसकोकिलशाद्वलिकुकुटहारीतभक्षणं कृतं ॥ ४५ ॥ मत्स्या
 दंमत्स्यंचमंडूकंभक्षितं ॥ ४६ ॥ अथपुण्यगणना वैद्यवृत्त्या ब्रा
 ह्मणद्वयंरोगार्तितौरक्षितं १ एकः क्षत्रियः २ एकोवैश्योरक्षि

तः॥३॥एकःशूद्रश्चा॥४॥अपरब्राह्मणत्रयेक्षत्रियद्वयेएकस्मिन् वैश्ये
एकस्मिन्शूद्रेचबहुयत्नःकृतःपरंतुनजीवितास्ते५अमायांत्रिंशद्वा
ह्मण भोजनं कारितं॥६॥चातुर्मास्येअमायांश्रावणेभाद्रे आश्विने
चत्रिंशत् त्रिंशद्भोजितं विप्राणां॥७॥गंगायांगोदानंकृतं॥८॥
प्रयागेसपादलक्षगायत्र्याजपः कृतः॥९॥पुष्करेकार्तिकस्नानं मा
सपर्यंतं कृतं पंचाशद्ब्राह्मणभोजनं चकारितं १० प्रयागे द्वादश
तिलपात्रदानं कृतं ११ क्षुधितगोभ्यो घासभारशतकं दत्तं १२
कुरुक्षेत्रेसूर्यग्रहे एक सुवर्णप्रमाणं हिरण्यंदत्वा मुक्तः अथविवेकः
॥३६०॥ब्राह्मणनिक्षेपापहारे कृच्छ्राः १६० तिलहरणेपंचदशकृ
च्छ्राः॥३६०॥नीलीविक्रये ८ भूमिजकवकछत्राकादिभोजने
॥१२॥अश्वहरणंकृत्वा दत्वाकृच्छ्रत्रयं३पुनरदाने चतुर्गुणं॥१२॥
घृतदुग्धहरणे पुनरर्पणेदश१०पुनश्चनापणे॥४०॥वेदविक्रये ३॥
निमंत्रितविप्राभोजने ॥ ६० ॥सोमोदकविक्रये एवरसापहारे
॥ ६० ॥ कृष्णाजिनविक्रये १ ॥ लवणगुडापहारे ॥ ८ ॥ शु
ष्कमांसविक्रये ॥ १ ॥ अत्यन्ताभ्यस्तबंधकीगमने कृच्छ्रं ॥

अथपुण्य कर्मणां कृच्छ्राः

पापेषु९०९कृच्छ्राः

- ९०० वैद्यवृत्त्या अनाथ ब्राह्मणद्वयस्य
स्वगृहेण औषधपथ्यादि सेवाकरणे-
न नैरुज्यंकृतं तत्राष्टशत कृच्छ्राः
३०० एवमेक क्षत्रियस्यापि नैरुज्यं कृतं
२०० एवमेकवैश्यश्च
१०० एवमेकशूद्रस्य नैरुज्यं कृतं
६०० एवमेवापद्ब्राह्मणत्रये पूर्णयत्नः
कृतः परंतु नजीविता अतोत्रविष
येद्विकृच्छ्रपदशतंजातं
३०० क्षत्रियद्वयेपि
१०० वैश्यविषयेपि
५० शूद्र विषयेच

- पूर्व ९ योगः
३० दारव्यतिक्रमे
३६ वृषल्यां जनितापत्यः
७ अज्ञानतः चांडालीगमने
३ यवनीकामतोगमने
३ अज्ञातः चांडाली गर्भे
३६० ज्ञानतोगर्भे चांडाल्यां
३० रजकादि सप्तात्यज स्त्रीगमने भोजने
वा प्रतिग्रहे वा
३० हीनवर्णांगांब्राह्मणीगमने
॥ नित्यं पंचमहायज्ञाकरणे भोजनंचेत्
३६० ब्राह्मणस्यप्रेतकर्म अकृत्वाधनग्रहणेपापे

- २५ अमायां त्रिंशद्विप्रा भोजिताः
 २५० श्रावणामायां त्रिंशद्विप्रा भोजिताः
 २५० भाद्रामायां त्रिंशद्विप्राभोजिताः
 २५०० आश्विनेअमायां त्रिंशद्विप्राभोजिताः
 १० गंगायां प्रत्यक्षगोदानंकृतं
 १२५ प्रयागेयकेरसपादलक्षंगायत्रीजपःकृतः
 ६५ कार्तिके पुष्करस्नानं मासं
 ४० पर्यंतं ५० ब्राह्मणभोजनं तत्र २५
 १० तिलपात्र दाने १२
 ९॥ क्षुधित गोभ्यो भारशतकंदाने
 २७० सप्तगोदावरी स्नानं
 ३० मासगोमूत्रधावकभक्षणं कुरुक्षेत्रे रविप्रह
 सुवर्ण दानं

- १८० वेदनिदायां
 ३ स्वसुताविवाहत्यागेपिकुर्यात्
 १ भार्यामुखमैथुने
 १ गोशकट्याने मैथुने
 १२ भूमिकन्यानृते
 ४ सार्पिंडीश्राद्धभोजने
 ३ मलिनमासिके भोजिताः
 १५ सवर्णे दुष्टाभार्यास्ते
 ९० अज्ञानतः स्त्रीवधे
 १ मार्जारं नकुल गोधा मंडूकं हनने
 १ फलवृक्ष छेदने
 ५ महापापे मिथ्याभिज्ञासने
 १ क्रोधाद्भार्याऽगम्या इत्युत्कापुनर्गमने
 ३ विप्रवधयुक्त शपथे
 ३० शरणागतभार्यादि त्यागे
 १४४ चतुर्वर्ष अनाश्रमित्वे
 २८ कवकाद्यष्टाविंशति भक्षणे
 ४ मत्स्यादि भक्षणे

अथकाचिद्ब्राह्मणीप्रार्थनां विधायपूर्ववद्भूतेममकर्मविवेकंकुरुत म
 याभर्तृव्यतिक्रमःकृतः षण्मासंतत्समीपेनगताक्रोधाविष्टा १ एक
 दाकामतोब्राह्मणपरपुरुषगमनं कृतं ॥ २ ॥ एकदाबलाद्ब्राह्मणेन
 संगता ॥ ३ ॥ एकदा अपरब्राह्मणगर्भोजातः ॥ ४ ॥ एकदा वैश्ये
 नसंगता ॥ ५ ॥ एकदाक्षत्रियेणसंगता ॥ ६ ॥ ताभ्यांगर्भश्चवार
 द्वयंजातः ॥ ७ ॥ एकदामार्गेबलात्शूद्रेणसंगता ॥ ८ ॥ तत्रगर्भ
 श्वजातः ॥ ९ ॥ एकदाविप्रेणालिंगितातत्रार्द्धं मैथुनमपिजातं
 ॥ १० ॥ एकदाक्षत्रियेणवैश्येन शूद्रेणचस्पृष्टाआलिंगिता॥ ११ ॥
 एकदागर्भवत्यकालेनीचेनरमिता ॥ १२ ॥ बहुवारंकृशरपाकपूपसं
 यावपायसशष्कुलिपाकं विधायगुप्ततया भुक्तं पति पुत्रादिभ्यो
 रहस्येनैव ॥ १३ ॥ श्वश्रूंप्रतिबहुवारंकलहःकृतः ॥ १४ ॥ कलहे

पतिविषये हस्तद्वयेनचपेटाप्रहारः कृतः ॥ १५ ॥ कार्तिके प्रातः
 स्नानंकृतं ॥ १६ ॥ माघे प्रातः स्नाता ॥ १७ ॥ वैशाखमासंप्रातः
 स्नाता ॥ १८ ॥ पंचदशयोजनाद्वंगस्नानार्थं पादचारेणगता
 ॥ १९ ॥ ब्राह्मणोभिक्षार्थं मद्रूहात्कदापिरिक्तोनगतः ॥ २० ॥ भ
 र्तृमरणानंतरंपराकव्रतंकृतं ॥ २१ ॥ एकदागोदानद्वयंकृतं ॥ २२ ॥
 श्रावणेभाद्रपदेच फलाहारेण मासद्वयं नीतं ॥ २३ ॥ एकवारंचां
 द्रायणव्रतंकृतं विधवावस्थायां ॥ २४ ॥ एकसंवत्सरंकृच्छ्रैर्नीतं
 ॥ २५ ॥ एकदापंचयोजनं पादचारेणगत्नानर्मदास्नानं कृतं २६ ॥
 भगवन्मंदिरे रंगवल्लीपंचविंशतिसहस्रंरंगवल्लीकृता ॥ २७ ॥ श्रा
 वणमासे पंचसहस्रैः शतपत्र जातिमालत्यादि पुष्पैर्नित्यं पुष्पम
 डपंमासपर्यंतंकारितं प्रत्यहंघृताक्तषष्ठीसंख्याकदीपज्वालनंचका
 रितं प्रत्यहंतथाचतुर्विंशति २४ ब्राह्मणभोजनंचकारितं ॥ २८ ॥
 एकदामयासर्वगृहवस्तुजातं विक्रयंकृत्वासकलपांथजलपानार्थं
 वापीकारितामार्गं ॥ २९ ॥ पतिमरणात्पंचाब्दपूर्वतदाज्ञाकदापि
 नोलंघिता ॥ ३० ॥ मरणसमयेस्नेहेनहठेनचचितिमारूढाभर्तुः
 परंतुपुनर्भयात् अग्नेर्भ्रष्टाजाता ॥ ३१ ॥ एकदामहादुर्भिक्षेत्रिं
 शद्भयोमनुष्येभ्यो अन्नभोजनपर्याप्तमासषट्कं दत्तं ॥ ३२ ॥ श्रीम
 द्भागवतसप्ताहपक्षश्चकारितः ॥ ३३ ॥ यवनीवेश्या गमनं च
 कृतं ॥ ३४ ॥ इदानीं प्रतिपक्षं शुक्ले कृष्णेचैकादशीव्रतनियमः
 स्वीकृतः इतिमेकर्मणां विवेकः ॥ अथविवेकः षण्मासं भर्तृव्यति
 क्रमेर्त्रिंशत्कृच्छ्राः तत्रकार्तिकस्नाने २ ॥ सार्धद्वयंकृच्छ्रा माघे
 वैशाखेचमिलित्वासार्धसप्तकंकृच्छ्राः तथापंचदशयोजनतो गं
 गास्नाने सार्धद्वाविंशतिकृच्छ्रामिलित्वा ३० त्रिंशत्कृच्छ्राजा
 ताः समताविधेया ॥ १ ॥ कामतो ब्राह्मणपरपुरुषगमने पराकव्र
 तं समतानेयं ॥ २ ॥ ब्राह्मणेनबलाद्भोगे पापेगोदानद्वयंसमानं कृतं

कृच्छ्रद्वय रूपं ॥ ३ ॥ ब्राह्मणगर्भे पापंदशकृच्छ्रमितं तत्रश्रावणे
 भाद्रपदेफलाहारेणवर्तनं समतांगतं ॥ ४ ॥ क्षत्रियवैश्यगर्भोत्प
 तौशूद्रेणबलात्कारभोगेच चांद्रायणं संवत्सरंकृच्छ्रैर्नीतं पंचदश
 योजनतः पादचारेणनर्मदास्नानं पंचदशकृच्छ्रात्मकं वर्षेत्रिंश
 त्कृच्छ्राः चांद्रायणेत्रयः कृच्छ्राः मिलित्वा अष्टचत्वारिंशत्कृच्छ्राः
 क्षत्रियगर्भे १६ कृच्छ्रावैश्यगर्भे २८ कृच्छ्राः शूद्रेणबलात्कारे
 चत्वारः कृच्छ्रामिलिता अष्टचत्वारिंशतकृच्छ्राः तुल्यतयासंक
 ल्पनीयाः ॥ ५ ॥ विप्रेणार्द्धमैथुने बलात्कारकृते कृच्छ्रं तत्रभगवन्मं
 दिरेरंगवल्लीपंचविंशतिसहस्रंकृतं तदपिकृच्छ्रफलं समतांज्ञेयं
 एवंक्षत्रियेणापिपूर्ववत्स्पर्शं कृच्छ्रद्वयं वैश्यस्पर्शं कृच्छ्रत्रयं शूद्रेण
 स्पर्शंपराकद्वयंतत्रकृच्छ्रपंचकंस्पर्शोऽर्द्धमैथुनं सर्वमेलनेदशकृच्छ्राः
 तदर्थं श्रावणमासेप्रत्यहं कृतंपंचसहस्रपुष्पैर्मंडपंतत्र षट्कृच्छ्राः
 घृतदीपषष्टि संख्याकज्वालनेमासे चतुःकृच्छ्राः मिलितादश
 कृच्छ्राजातासमतांविधेया ७ बहुवारंगुप्तयाकृशरापूपादि भोज
 नेविंशतिकृच्छ्राः वापीकरणे ७२० कृच्छ्राः पुण्यंविप्रात्गर्भवधे
 १८० क्षत्रियाद्गर्भवधे १३५ कृच्छ्राः वैश्यजगर्भवधेनवती ९०
 कृच्छ्राःशूद्रजगर्भवधे ४५ पंचचत्वारिंशत्कृच्छ्राः चितिभ्रंशंकृच्छ्रं
 १ नीचाभिगमनेसकृद्वारेदशकृच्छ्राशूद्रगर्भे ३६० मिलिताः पु
 ष्पविमानकरणेप्रत्यहं मासं चतुर्विंशतिद्विजभोजने ६० कृच्छ्राम
 हादुर्भिक्षेत्रिंशन्नवेभ्योनित्यंभोजनदाने षण्मासे चत्वारिंशदुत्त
 रं चतुर्दशशतकृच्छ्राः १४४० मरणात्पंचाब्दं पूर्वतदाज्ञाकदा
 पिनलंघनेचपेटादिप्रहारागतदोषनाशः ८ पापे ८४१ कृच्छ्राजा
 तापुण्येतुविंशत्यधिकद्वाविंशतिशतं श्रीमद्भागवतपारायणे ५००
 कृच्छ्राः पुण्येनपापनिरसनं विधायपरीक्षाध्यायं विचार्यस्वांतः
 करणेशुद्धिपरीक्षेकर्तव्ये इतिविवेकः इतिश्रीकर्मविवेकेः गीता

रामनिर्मितेब्राह्मणी उदाहरणप्रकरणम् ॥ ॥ कश्चित्क्षत्रियः
 प्रार्थनांविधायब्रूतेमयापिकर्मविवेकः कर्तव्यःमयाएकदाक्षत्रियो
 हतः १ तथावैश्यहननंचजातं मार्गेएकदाशतसंख्याकमणपरि
 माणं धान्यहरणं कृतं ३ कूपहरणं कृतं ४ अश्वहरणंचकृतं ५ ए
 कदाशतद्वयं रूप्यवैश्यस्यहतं ६ एकदापरकीयभूम्यपहारःकृतः७
 गोहरणंचकृतं ८ महिषीहरणंचकृतं ९ बलिवर्दहरणंचकृतं १०
 उत्सृष्टवृषभेनकृषिःकृता ११ एकदारात्रौचौर्यगतेनवैश्यगृहं गुड
 कार्पासघृतलवणपक्वान्नं औषधतैलशय्यावस्त्रउपानह कांस्याय
 स्ताम्रशीसशंखंचहतं १२ कपिलागौर्हतागृहेस्तिनित्यंसेवाक्रि
 यते ॥ १३॥ एकस्यब्राह्मणस्यभूमिःपूर्वैर्दत्ताहतावर्षभोज्यान्नोत्पा
 दिका ॥ १४॥ एकदाब्राह्मणस्यसर्वस्वंरात्रौचौरैर्हृतं मयायुद्धंकु
 त्वापुनरादायदापितं ॥ १५॥ शतंगवोमध्यान्हेतृषार्ता चौरैर्धा
 विताभोजिताः ॥ १६॥ जलपानेमुक्ता पुनरेकदामध्यान्हे उद्याने॥
 दुर्गमार्गेसभार्यं सद्रव्यंब्राह्मणंलुंठितुंचप्रवृत्तेभ्यश्चौरैर्भ्ययुद्धंकु
 त्वामुक्तिर्विधत्ता ॥ १७॥ पुनर्देववशान्ममराज्यंप्राप्तं तथामया
 दशब्राह्मणेभ्योसंवत्सरभुक्तिपर्याप्तं सकुटुंबेभ्योभूभिदानं कृतं
 ॥ १८॥ एकदानीतिवेपरीत्येनअदंज्येदंडोदत्तःदंज्यस्तुमुक्तः॥ १९॥
 अविचार्य सहसाकृतः कुरुक्षेत्रेसूर्यग्रहणेहस्तिदानं ॥ २१॥ पंचा
 श्वदानं ॥ २२॥ शतंगाश्च ॥ २३॥ एकदाप्रयागेसहस्रब्राह्मण
 भोजन विधिःकृतः ॥ २४॥ सप्ताहयज्ञोभागवतस्यकारितः
 ॥ २५॥ पोषितगवाकृषिःकारिता ॥ २६॥ एकदाचांडालीपुष्क
 सीव्याधपत्नीगमनं कृतं अनिच्छतीनां ॥ २७॥ लोहहरणंकृतं ॥
 २८॥ ताम्रहरणं कृतं ॥ २९॥ शृगालसर्पगोधाऊलूकवायस
 मयूखखरचकोरहननंकृतं ॥ ३०॥ मर्कटउष्ट्रश्चहतः ॥ ३०॥
 सामान्यविषयेऽदंज्येदंडोदत्तः ॥ ३२॥ दंज्यश्चमुक्तः ॥ ३३॥ यु

धिपलायनंकृतं ॥ ३४ ॥ दुर्मिक्षे १ द्विजाभोजिताः ॥ ३५ ॥ निक्षेपा
 हारोब्राह्मणस्यकृतः ॥ ३३ ॥ गजहरणंकृतं ॥ ३७ ॥ तिलहरणंकृतं
 ॥ ३८ ॥ घृतदुग्धहरणंचकृतं ॥ ६९ ॥ सर्वरसहरणं कृतं ॥ ४० ॥ दार
 व्यतिक्रमः ॥ ४१ ॥ शैलूषीरजकीचर्मोपजीवनीगमनंकृतं
 ॥ ४२ ॥ दारव्यतिक्रमंकृत्वावृषल्यांजनितापत्यः ॥ ४३ ॥ वैश्यपत्नीग
 मने ॥ ४४ ॥ शूद्रागमनं ॥ ४५ ॥ ब्राह्मणकन्यादूषीभूत्वागमनंकृतं ॥ ४६ ॥
 कन्याविवाहेविघ्नंकृतंसजातिविषये ॥ ४७ ॥ नदीसंगमहरणंकृतं ॥ ४८ ॥
 कृष्णाजिनविक्रयःकृतः ॥ ४९ ॥ मातृस्वसृगमनंकृतं ॥ ५० ॥ मातुलसु
 तागमनंकृतं ॥ ५१ ॥ मातुलानीगमनंकृतं ॥ ५२ ॥ स्नुषागमनंकृतं
 ॥ ५३ ॥ क्षत्रियागमनंकृतं ॥ ५४ ॥ श्वश्रूगमनंकृतं ॥ ५५ ॥ पितृव्यभार्या
 गमनं कृतं ॥ ५६ ॥ मातृस्वस्त्रेयीगमनं कृतं ॥ ५७ ॥ धात्रीगमनं
 कृतं ॥ ५८ ॥ पितृव्यतनयागमनं कृतं ॥ ५९ ॥ समानविषये
 कन्यादूषी ॥ ६० ॥ दुर्दत्ताभार्याहता ॥ ६१ ॥ सवर्णेदुष्टाभार्याह
 ता ॥ ६२ ॥ क्षत्रियाऽज्ञातवधः ॥ ६३ ॥ खराजमेषहतिः कृता ॥
 ॥ ६४ ॥ अश्वहननं कृतं ॥ ६५ ॥ शृगालहननं ॥ ६६ ॥ व्याघ्रहन
 नं ॥ ६७ ॥ वराहहननं ॥ ६८ ॥ क्रोधादगम्या भार्याभुक्तापुनर्ग
 मनं कृतं ॥ ६९ ॥ मिथ्यामिशंसने ॥ ७० ॥ अज्ञातरजस्वलाभा
 र्यागमनं जातं ॥ ७१ ॥ वेश्यागमनं जातं ॥ ७२ ॥ षण्मासोत्तरं
 गर्भिणीगमनं जातं ॥ ७३ ॥ इति पापानि ॥ अथ पुण्याः ॥ ब्राह्मणस्य सर्व
 स्वं रात्रौ चौरैर्हृतं मया युद्धं कृत्वा पुनरादाय दापितं ॥ १ ॥ गोशतं
 तृषार्त्तज्येष्ठे मध्याह्ने जलोपरिमोचितं ॥ २ ॥ स्त्रीधनवस्त्रसमेतो
 द्विजोलुंठकेभ्यो मारणालुंठनाच्च मुक्तः ॥ ३ ॥ दशभ्यो द्विजेभ्यो या
 वद्बृहव्ययपर्याप्ता भूमिर्दत्ता ॥ ४ ॥ कुरुक्षेत्रे रविग्रहे गजदानं दत्तं
 ॥ ५ ॥ पंचाश्वदानं दत्तं ॥ ६ ॥ प्रयागे मकरेके सहस्रं द्विजाभोजिताः
 ॥ ७ ॥ सप्ताहश्चकारितः ॥ ८ ॥ इति पुण्यानि ॥ ७ ॥ अथ वि

वेकः ५ क्षत्रियहनने २ वैश्यहनने १० धान्य ४० मणहरणे २२
पुनरादानेचतुर्गुणं कूपहरणे ३६० पुनरदानेचतुर्गुणं अश्वहरणे ३
कृच्छ्रा अदाने चतुर्गुणं १२ वैश्यस्यद्विशतरूप्यहरणे २७० भू
मिहरणेक्षत्रियस्य १२ गोहरणे ४ महिषीहरणे १२० वृषभहर
णे उत्सृष्टवृषभेनकृषिकरणेच ३२ वैश्यगृहेगुडादिषोडशवस्तुह
रणे ८ कपिलागोहरणे ३६०० ब्राह्मणायदत्तापूर्वभूमिहरणे ३६०
नीतिवैपरित्येनादंज्येदंडोदत्तः १२ दंज्योमुक्तश्च ८ योषित्गवाकृ
षिकृता ६ चांडालीपुष्कसीव्याधपत्नीरमिता २ अनेकस्त्रीगमनं
कृतं ४ लोहहरणं कृतं ८ ताम्रहरणं कृतं २ शृगालसर्पगोधाडलू
कवायसमयूरस्वरचकोरहननं कृतं २ मर्कटउष्ट्रौहतौ १ सामान्य
विषयेऽदंज्येदंडोदत्तः दंज्यस्तुमुक्तः ६१२० ॥ ३० युधिपलाय
नं कृतं दुर्भिक्षे ५१ द्विजाभोजिता २७ ब्राह्मणस्यनिक्षेपापहारः
कृतः २२ ॥ गजहरणं कृतं ११ ॥ तिलहरणं कृतं २ घृतदुग्धहर
णं सर्वरसहरणं १५ दारव्यतिक्रमः १६ शैलूषीरजकीचर्मोपजी
विनीव्याधीगमनं ज्ञानतः कृतं १०८ वृषल्यांजनितापत्यः १ वैश्य
पत्नीगमनं कृतं ॥ शूद्रार्द्धगमनं कृतं ३० ब्राह्मणकन्यादूषीभू
त्वागमनं कृतं ४ स्वजातौकन्याविवाहे विघ्नं कृतं १ नदीसंगमहर
णं कृतं ४५ कृष्णाजिनविक्रयकृतः ३ मातृस्वसृगमनं कृतं २ मा
तुलसुतागमनंकृतं ४ मातुलानीगमनंकृतं २२ ॥ स्नुषागमनं कृतं
२५ ॥ क्षत्रियागमनं ६१० ॥ मिथ्याभिर्शंसने ७० अज्ञातरजस्व
लाभार्यागमने ७१ वैश्यागमने ७२ षण्मासोत्तरंगर्भिणीगमने ७३

पापकृच्छ्राः

- ३ श्वश्रूगमनं कृतं
- ३ पितृव्यभार्यागमनं
- २ मातृस्वस्त्रेयीगमनं
- ३ घातगमनं कृतं

अथपुण्य कृच्छ्राः

- ३६० ब्राह्मणसर्वस्व दापने
- ३००० तृषार्त गोशतमोचने
- १०८० धनस्त्रीयुतद्विजमोचने चौरैभ्यः
- ३६०० दशद्विजेभ्यो भूदाने

- ३ पितृव्य तनया गमनं
 १ समानविषये कन्यादूषीभूत्वा गमनंकृतं
 १ दूर्वृतभार्या हताधेनुदा
 ४५ क्षत्रिया अज्ञा तवधे खराजभेषहतिकाकृता
 । अश्वहननं कृतं वस्त्रदानं
 १ व्याघ्रहननं कृतं
 ॥ बराह हननं कृतं
 ॥ क्रोधाद्भार्यामगम्यात्वयुक्ता पुनर्गमनंकृतं
 १ मिथ्याभिशंसने
 २ अज्ञातरजस्वलाभार्यागमने
 २ यवनी वेश्यागमने
 २ षण्मासोत्तरं गर्भिणी भार्यागमने

६१२०॥ ७०॥ ६१०॥

सर्वमेलने जातं ६८०१ पापकृच्छ्राः

- १००००००० कुरुक्षेत्रे रविग्रहे गजदाने
 ५००० पंचाश्वदाने फलं
 ८३० प्रयागे सहस्रद्विज भोजने
 २५०० भागवत सप्ताहे
 १००१६३७० पुण्यैः पापानि संशोध्यांतःकर
 णं परीक्षेपेत्

इति श्री कर्मविवेके गीता
 रामनिर्मिते क्षत्रियप्रकरणं

अथक्षत्रिया॥काचित्क्षत्रियापूर्ववत्प्रार्थनां विधायब्रूतेममकर्मवि
 वेकंकुरुत मयामासद्वयं क्रोधात्तया भर्तृव्यतिक्रमःकृतः॥ एकवार
 अनिच्छायांसजाति विषयेगमनं जातं ॥ १ ॥ एकवारं इच्छया
 सजातिगमनं जातं एकदावैश्येन संगता ॥ ३ ॥ एकदाशूद्रेण
 संगता बहुवारंगूढयाकृसरसंयावापूपशङ्कुलीपायसभक्षणं पति
 पुत्राद्रहस्येनभुक्तं ॥ ५ ॥ स्वजातिविषयेजगर्भपातकृतः ॥ ६ ॥
 एकदाश्वश्वाकलहः कृतः ॥ ७ ॥ एकदापतिंप्रत्युक्ता॥ ८ ॥ एकदा
 ब्राह्मणेनसंगता ॥ ९ ॥ तज्जातगर्भोहतः ॥ १० ॥ अथपुण्या
 नि वर्षद्वयंकार्तिकस्नानं कृतं ॥ १ ॥ एकदापंचाशद्योजनं पादचा
 रेणगत्वा कृष्णवेणीसंगमेस्नातं॥२॥ एकदादशयोजनंगत्वा पाद
 चारेणताम्रपर्णी स्नानं कृतं ॥३॥ कुरुक्षेत्रयात्रा कृता विंशतियो
 जनात् ॥ ४ ॥ तत्ररविग्रहे माषदशकं सुवर्णदानं कृतं ॥ ५ ॥ भो
 जनसमये कदापिरिक्तोऽभ्यागतोनगतः ॥ ६ ॥ एकदागृहेगोदानं
 कृतं ॥ ७ ॥ एकदावश्यौषधदानेन पतिर्वश्ये कृतः ॥ ८ ॥ पतिमर
 णानंतरं द्वादशवर्षं वैधव्यंसम्यक् पालितं शीलरक्षणंकृतं ॥ ९ ॥

एकदापंचाशद्विजा भोजिताः॥ १० ॥ एकादशी व्रतं द्विवर्षपर्यं
तं कृतं ॥ ११ ॥ ममकर्मविवेकंकुरुता॥ मासद्वयं भर्तृव्यतिक्रमेपं
चकृच्छ्राः तत्रद्विवारं कार्तिकस्नानं तुलसीदीपदानं समंविधीय
तां॥ १॥ अनिच्छया सजातिगमने प्रत्यक्षगोदानं तुल्यं॥ २॥ इच्छा
सजातिगमनेकृच्छ्रत्रयं शूद्रगमनेचकृच्छ्रसप्तकं मिलितादशकृ
च्छ्राः तदर्थंताम्रपर्णीस्नानंदशकृच्छ्रात्मकंसमंविधीयतां॥ ३॥ वैश्य
संगमेकृच्छ्रचतुष्टयं गुप्ततयापायसापूपादिभक्षणेविंशतिकृच्छ्राः
गर्भवधे १३५ पंचत्रिंशदुत्तरंशतंकृच्छ्राः सकृत्स्वश्रूकलहेकृच्छ्रं
मिलितेषष्ट्युत्तरशतंकृच्छ्राः तदर्थंपंचाशद्योजनतः कृष्णावे
णीसंगमस्नानंशतकृच्छ्रफलं विंशतियोजनात्कुरु क्षेत्रयात्राष
ष्टीकृच्छ्रफलाउभयोः साम्यंविधीयतां ॥ ४ ॥ पतिविषये
वश्योषधदाने पतिवशकरणेषष्ट्युत्तरशतत्रयंकृच्छ्राः मरणानं
तरंद्वादशवर्षवैधव्यपालनेपिषष्ट्युत्तरशतंकृच्छ्राः तुल्यताविधेया
॥ ५ ॥ ब्राह्मणजातगर्भवधेषष्ट्युत्तरशतत्रयंकृच्छ्राः पत्याकल
हे पूर्णेपिनवतिकृच्छ्राः अतिथिपूजनेनगताविधीयतां द्विवर्षं
एकादशीव्रतेअशीत्युत्तरंचतुःशतंकृच्छ्राः ब्राह्मणजातगर्भवधे
तुल्यताविधीयतां ॥ ७॥ रविग्रहेसुवर्णामितहेमदानेकोटिकृच्छ्राः
परलोके भोग्याः यद्वातद्दानमपिसर्वपापविनाशनपूर्वकहरिभक्ति
वृद्धयर्थंसंकल्पंकृत्वापरीक्षाध्यायेअंतःकरणंपरीक्षणीयं ॥ इतिश्री
कर्मविवेकेगीतारामनिर्मितेक्षत्रियोदाहरणंसमाप्तं॥ अथवैश्योदाह
णं कश्चिद्वैश्यः पूर्ववत्प्रार्थनां विधायपूर्ववद्भूते ममकर्मविवेकंब्रूत
मयासजातीयभूमिहरणंकृतं ॥ १ ॥ निक्षेपापहारःकृतः ॥ २ ॥
तिलहरणंकृतं ॥ ३ ॥ रसापहारः कृतः ॥ ४ ॥ घृतदुग्धह
रणंकृतं ॥ ५ ॥ लवणगुडापहारः कृतः ॥ ६ ॥ मृगछालावि
क्रयः कृतः ॥ ७ ॥ वक्रतुलाधारणं कृतं ॥ ८ ॥ विषसंस्कारः कृतः

॥ ९ ॥ प्राणिविक्रयः कृतोभ्यासेन ॥ १० ॥ मानतुलानृतं जातं
 ॥ ११ ॥ सुतविक्रयः कृतः ॥ १२ ॥ सुताविक्रयः कृतः ॥ १३ ॥
 मातृस्वस्त्रेयीगमनं कृतं ॥ १४ ॥ मातुलसुतागमनं कृतं ॥ १५ ॥
 मातुलानीगमनं कृतं ॥ १६ ॥ स्नुषागमनं अभ्यासेन ॥ १७ ॥ वै
 श्यगमनं ॥ १८ ॥ श्वश्रूगमनं कृतं ॥ १९ ॥ गर्भिणीगौरुद्धामृता
 ॥ २० ॥ कपिलावाहनं कृषिकर्मणि ॥ २१ ॥ दारव्यतिक्रमः ॥ २२ ॥
 राजगामीमैथुनं कृतं ॥ २३ ॥ पितृव्यपत्नीगमनं ॥ २४ ॥ मातृ
 भगिनीगमनं ॥ २५ ॥ धात्रीगमनं ॥ २६ ॥ पितृव्यतनयागमनं
 ॥ २७ ॥ सजातिविषयेकन्यादूषी ॥ २८ ॥ दुर्दृष्टाभार्यायवनगा
 हता ॥ २९ ॥ सवर्णेदुष्टाभार्याहता ॥ ३० ॥ अज्ञानतोवैश्यवधो
 जातः ॥ ३१ ॥ श्वानसर्पमार्जारनकुलहननं जातं ॥ ३२ ॥ कूटव्य
 वहारः कृतः ॥ ३३ ॥ क्रोधात्भार्यामगम्यात्वमुक्त्वापुनर्गमनं कृतं
 ॥ ३४ ॥ मृषाविप्रवधशपथः कृतः ॥ ३४ ॥ शरणागतस्य भार्या
 यावात्यागः ॥ ३५ ॥ अनाश्रमीचतुर्वर्ष ॥ ३६ ॥ ब्राह्मणकन्यादू
 षी भूत्वातद्गमनं कृतं ॥ ३७ ॥ भूमिकन्यानृते ॥ ३८ ॥ तत्तद्वस्तु
 मिश्रणंकृत्वाविक्रीतं ॥ ३९ ॥ अपण्यविक्रयः कृतः ॥ ४० ॥ इति
 मेपापानि ॥ अथपुष्पाः मयासूर्यग्रहे सुवर्णधेनु दानं कुरुक्षेत्रे ऽन्य
 तीर्थे वाकृतं ॥ १ ॥ मासंमहादुर्भिक्षे २५ पंचविंशतिविप्रे
 भ्योमनुष्यमात्रेभ्योवात्रदानं कृतं ॥ २ ॥ संवत्सरं काश्यांपंचविंश
 तिविजेभ्यो भोजनं नित्यंदत्तं ॥ ३ ॥ वर्षमात्रंपंचाशद्विजेभ्यो
 नित्यंनवेभ्योदत्तं आम्रात्रं ॥ ४ ॥ निर्जलेदेशे ज्येष्ठेमासद्वये
 प्रपायांअखंडजलदानं दत्तं ॥ ५ ॥ श्रीमद्भागवतसप्ताहःका
 रितः ॥ ६ ॥ तीर्थेमंदिरे भगवतः सहस्रदीपदानंकार्तिकेका
 रितं ॥ ७ ॥ मासपर्यंतं विष्णुमंदिरे पंचसहस्रपुष्पैर्नित्यंपुष्प
 मंडपंकारितं ॥ ८ ॥ यथोक्तदक्षिणादानेनश्रावणे एव विष्णोः स

हस्त्रनाम्नांद्वादशपाठाः प्रत्यहं ब्राह्मणात्कारिताः ॥ ९ ॥ सपादलक्षतुलसीपूजनं चतुर्मास्येकारितं ॥ १० ॥ मासंगीतापाठात्प्रत्यहमेकैकं कारितं ॥ ११ ॥ काश्यां देवालयेलक्षवर्ती ज्वालनं कृतं ॥ १२ ॥ द्विशतयोजने सेतुयात्रापादचारेण कृता ॥ १३ ॥ अतिथिपूजा नित्यं कृता दशवर्षं ॥ १४ ॥ पर्वणि ३० त्रिंशद्विजाभोजिताः ॥ १५ ॥ आश्विनेऽमायां द्वादशद्विजाभोजिताः ॥ १६ ॥ स्वहस्ते न तुलस्यवचयो नित्यार्चनं सहस्रं चतुर्मास्ये एकदा कृतं ॥ १७ ॥ भागवतश्रवणं नित्यं ॥ १८ ॥ अथ विवेकः निक्षेपापहारे १८० कृच्छ्राः रविग्रहे सुवर्णधेनुदाने समाः

वैश्यपापकृच्छ्राः

१८० भूमिहरणे कृच्छ्राः
७॥ तिलहरणे
५ रसापहारे
५ घृतदुग्धहरणे
१॥ लवणगुडापहारे
३० भृगुछालविक्रये
१८० वक्रतुलाधारणे कृच्छ्राः
१८० विषसंस्कारे
६० प्राणिविक्रयेभ्यासे
३० मानतुलानृते
६ सुतविक्रयेषट्
३ सुताविक्रयेत्रयः
२ मातृस्वस्त्रेयी गमने द्वयं
२ मातुलसुतागमने
३ मातुलानी गमने
१५ स्नुषा गमने
१५ वैश्यागमने यवनी जातीये
१५ स्वश्रूगमने
१५ गर्भिणीगौरुद्धामृता
६ कापिलाकृषिकरणे

१५ दारव्याति क्रमे
१८० राजगामीमैथुने
२ पितृव्यपत्नी गमने
२ मातृभगिनी गमने
२ धात्री गमने
१८० पितृव्यतनया गमने
४ सजाति विषये कन्यादूषीगमने
१५ सवर्ण दुष्टाभार्या हनने
२२॥ वैश्यस्त्री वधे
। यवनेरताभार्या हनने वस्त्रदानं कर्तव्यं
१ आनसर्ष मार्जारनकुलहनने
३० सकृत्कूटव्यापारे
॥ क्रोधात् भार्या अगम्यात्वं मुक्तापुनर्गमने
१ मृषा विप्रवधशपथे
३० भार्यात्यागे शरणागतत्यागेवा
३० अनाश्रमीवर्षाणि ४
३६० ब्राह्मण कन्या दूषीभूता गमने
१२ भूमि कन्यानृते
६८८
३१ लालालवण मधुमांस तैलदधि क्षारघृत

तक्रचंदन वाससां विक्रये एकैकस्य
चांद्रायणं
। यवने रताभार्या हननेपाद कृच्छं वस्त्रदा

नं कर्तव्यं
सर्वमेलने एकसप्तत्युत्तरसप्तशतं कृच्छ्राः जाताः
१७७१ प्राजापत्याः

अथपुण्यकृच्छ्राः वैश्यस्य

४८० महादुर्भिक्षे नित्यं २५ मनुष्येभ्यो न
दाने कृच्छ्राः
४३२० काश्यांवर्ष पर्यंतं २५ नित्यंपंचविं
शति छात्रभोजने काश्यां षड्गुणे जाताः
७२० वर्षपंचाशद्भ्यो नित्यं आमन्त्रदाने कृच्छ्राः
२५० भागवतसप्ताहे कृच्छ्राः
१ दीप दाने कृच्छ्रम्
६ पुष्पमंडपे मासे षट्कृच्छ्राः
२७० नामावली १२ पाठे संवत्सरे
३६० कृच्छ्राः तुर्यांशे द्विजं प्रति गते कृच्छ्राः
शिष्टाः
२५० सपादलक्षं तुलस्यर्चने चातुर्मास्ये साडे
द्विशतं कृच्छ्राः
३ मासंगीता पाठे प्रत्यहं कृच्छ्रं त्रयसर्वं

६ काश्यां देवालये लक्षवर्ती ज्वालने
षट्कृच्छ्राः
६०० द्विशत योजने पादचारेण सेतुयात्रा
यां कृच्छ्रषट् शतं
३०० दशवर्ष नित्यमतिथिपूजने भो.
२५ त्रिंशद्विजभोजने पर्वणिकृते पंचविंश-
ति कृच्छ्राः
१०० आश्विने मायां द्वादश द्विजभोज
ने कृच्छ्रशतं
५० स्वहस्तेन तुलस्यवचनं कृत्वा नित्यं चा
तुर्मास्ये सहस्रार्चने पंचाशत्कृच्छ्राः
२५ भागवतकथा श्रवणे वर्षे पंचविंशति
कृच्छ्राः

७४०६

षडुत्तरंचतुःसप्ततिशतं कृच्छ्रा जाताः ॥ तन्मध्यतः पापप्रायश्चित्त
तुल्यकृच्छ्रैः निवृत्तिसंकल्पविधायवशिष्टकृच्छ्रैः जन्मांतरीयाद्य
निवृत्तिपूर्वकं हृदयशुद्धिसंकल्पपरीक्षाध्याये अंतःकरणं परीक्षेत् इ
ति श्रीकर्मविवेके गीतारामनिर्मिते वैश्योदाहरणं ॥ अथ वैश्यपत्नी उ
दाहरणं काचिद्वैश्यपत्नी पूर्ववत्प्रार्थनां विधाय मम कर्मविवेकं कुरुत
मयामास षट् भर्तव्यतिक्रमः कोपेन कृतः ॥ १ ॥ एकवारं शूद्रेण संग
ता ॥ २ ॥ एकदा वैश्येन संगता ॥ ३ ॥ एकदा ब्राह्मणेन संगता
॥ ४ ॥ एकदा क्षत्रियेण संगता ॥ ५ ॥ एकदा गर्भपातः कृतः
॥ ६ ॥ अभ्यासेन वृथा संयावापूपशङ्कुलीपायसकृशरादिभुक्तं गु
प्तया ॥ ७ ॥ श्वश्रूंप्रत्युक्ता बहुवारं ॥ ८ ॥ म्लेच्छेन संगता एक
वारं ॥ ९ ॥ एकदा अनिच्छया सजातिगमनं जातं ॥ १० ॥ वश्यौ

षधंदत्वापतिर्वश्येकृतः ॥ ११ ॥ एकदापत्यावाकलहः कृतः
 ॥ १२ ॥ एकदासजातीयेबलात्कारेणस्पर्शोअर्धमैथुनंजातं १३
 इतिपापानि ॥ अथपुण्यानि एकदामयागोदावरीस्नानंविंशतियो
 जनपादचारेणऽर्द्धावाहनेनार्धकृतं ॥ १ ॥ तथापंचयोजनाद्रत्वा
 कावेरीस्नानंपादचारेणकृतं ॥ २ ॥ एकदावर्षपर्यंतंयथोक्तवि
 धिनावैतरणीव्रतंकृतं सोद्यापनंसजागरं ॥ ३ ॥ सोमवत्यांब्राह्म
 णभोजनंदशसंख्याकंकारितं ॥ ४ ॥ संवत्सरंपरकारितभागव
 तश्रवणं ॥ ५ ॥ स्वगृहेसप्ताहयज्ञः कारितः ॥ ६ ॥ परकीय
 कारितसप्ताहश्रवणंकृतं ॥ ७ ॥ मासंसहस्रनाम्नांपाठ १०
 दशकंकारितं ॥ ८ ॥ साक्षाद्गोदानंपर्वणिकृतं ॥ ९ ॥ विष्णुदी
 क्षागृहीतावैष्णवीजाता ॥ १० ॥ संवत्सरंअतिथिभोजनंकारि
 तं ॥ ११ ॥ संवत्सरंगोत्रासोदत्तः ॥ १२ ॥ सोमवत्यांब्राह्मणा
 यमाषमात्रंसुवर्णदत्तं ॥ १३ ॥ इतिमेकर्माणि ॥ अथविवेकः मास
 षट्केकक्रोधेनभर्तृव्यतिक्रमेपंचदशकृच्छ्राःतन्निमित्तंगोदावरीस्नानं
 विंशतियोजनात्कृतंपंचदशकृच्छ्रफलंसमंविधीयतांयद्यपिविंश
 तियोजनात्त्रिंशत्कृच्छ्रफलंभवतितथापिअर्द्धमार्गगमनंवाहनेन
 कृतंनिष्फलंतदितिज्ञेयं ॥ १ ॥ शूद्रगमनेसप्तकृच्छ्राःपापंतच्चपंच
 योजनात्कावेरीस्नाने ॥ ७ ॥ सार्धसप्तकंकृच्छ्राःतुल्यतांविधेया ॥ २ ॥
 वैश्यसंगमेकृच्छ्रत्रयंश्वशुरसंगमेपंचदशकृच्छ्राःतदुभयंनित्यंवर्ष
 प्रमाणं भागवतश्रवणेतुल्यताविधेयापुनर्नकुर्यामित्याशयश्चेत्शु
 ध्यति ॥ ३ ॥ क्षत्रियेणसंगतातत्रकृच्छ्रत्रयंकार्तिकस्नानेनब्रह्म
 णाभोजनेनतुल्यताजाता ॥ ४ ॥ वैतरणीव्रतंकाम्यंपरलोकेफलं
 भोक्ष्यसि ॥ ५ ॥ गर्भपाते १८० कृच्छ्रागर्भग्रहणे तु ४५ पंचच
 त्वारिंशत्तत्रभागवतसप्ताहयज्ञो विधीयतांसाम्येन ६ वृ
 थागोप्यतयासं यावादिभक्षणोअभ्यासे २० कृच्छ्राः श्व

श्वाकलहे ४५ पंचचत्वारिंशत्कृच्छ्राः म्लेच्छेनसंगतौ १८०
 अशीत्युत्तरशतंकच्छ्राः अनिच्छया सजातिगमने सार्द्धकृच्छ्रं ॥ १ ॥
 तन्निवृत्यर्थं परकीयभागवतश्रवणं सप्ताहेन सपादशतं कृच्छ्राः
 १२५ सहस्रनाम्नां दशपाठे मासंतत्रकृच्छ्रपंचकं ॥ ५ ॥ प
 र्वाणिसाक्षाद्गोदाने दशकृच्छ्राः ॥ १० ॥ परकीयगृहे वर्षपर्यंतं भागवत
 श्रवणे १२ ॥ सार्द्धद्वादशकृच्छ्राः तुल्यताविधेया ॥ ७ ॥ वश्यौषधदा
 नेन पतिर्वश्येकृतः तत्रषष्ठ्युत्तरशतत्रयंकृच्छ्राः तन्निवृत्यर्थं विष्णु
 दीक्षागृहीता वैष्णवीजाता तत्रषष्ठ्युत्तरं शतत्रयंकृच्छ्राः तुल्यता
 विधेया संकल्पेन ॥ सजातीयैबलात्कारस्पर्शमैथुने अर्द्धमैथुनंकृ
 च्छ्रं तन्निवृत्यर्थं सोमवत्यां ब्राह्मणाय माषमितं सुवर्णदानं समं वि
 धीयतां ॥ ९ ॥ पत्याकलहेन वतिकृच्छ्राः वर्षपर्यंतं अतिथिभोजने
 ३० त्रिंशत्कृच्छ्राः तथा वर्षपर्यंतं गोप्रासे पंचदशकृच्छ्राः तुल्यतान
 भवति अतो वासुदेवपरायणा भवेति शरणागतिमंत्रजपः प्रत्यहं क
 र्तव्यः ततोऽपि परीक्षाकर्तव्या सर्वत्र प्रायश्चित्तार्थं संकल्पिते पुण्ये
 पुनर्न कुर्यामिति नियमनं कृतं चेत् शुद्ध्यति अन्यथा कुंजरशौचवत्
 एवं सर्वत्र पूर्वोक्तेषु विज्ञेयं इति श्रीकर्मविवेके गीतारामनिर्मिते वै
 श्यस्त्री उदाहरणं न्यूनाधिकं प्रकरणांतरे द्रष्टव्यं ततो ज्ञेयं च उदा
 हरणंतरात् ॥ अथ शूद्रोदाहरणं ॥ कश्चित् शूद्रः पूर्ववत् प्रार्थनां विधाय
 ब्रूते मम कर्मविवेकं कुरुत मया परकीयभूमिहरणं कृतं ॥ १ ॥ एक
 दानिक्षेपापहारः कृतः ॥ २ ॥ एकदानरापहारः कृतः ॥ ३ ॥ एकदा
 तिलहरणं कृतं ॥ ४ ॥ घृतदुग्धरसापहारः कृतः ॥ ५ ॥ उत्सृष्ट
 वृषेन कृषिः कृता ॥ ६ ॥ कपिलायोजिता ॥ ७ ॥ गर्भिणीगौर्ह
 लेयोजिता ॥ ८ ॥ एकदा यष्ट्या गोहनने क्षेत्रगता मृता ॥ ९ ॥
 एकदा क्षेत्रगतः क्षुद्रपशुहर्ता मृतः ॥ १० ॥ एकदा ब्राह्मणकन्या
 दूषी भूत्वा तद्रमनं कृतं ॥ ११ ॥ सवर्णे दुष्टाभार्याहता मृता ॥ १२ ॥

फलवद्धक्षछेदनं कृतं ॥ १४ ॥ भार्यात्यक्तानिर्दोषा ॥ १४ ॥
भूमिविषयेऽनृतसाक्षीकृता ॥ १५ ॥ गौःकपिलारक्षितागृहे ॥
१६ ॥ विप्रगोहरणंजातं ॥ १७ ॥ इतिमेषापानि अथपुण्यजा
तामयावर्षत्रयं कार्तिकस्नानंकृतं ॥ १ ॥ वर्षदशकंसहस्रंजपप्र
माणंभजनंकृतं ॥ २ ॥ वर्षत्रयंशतसंख्यागोचारणं कृतंभक्त्या
॥ ३ ॥ पंचवारंपल्वलमग्नागौरुद्धता ॥ ४ ॥ एकदामार्गेगच्छत्
पंचाशद्योजनेपांथोब्राह्मणः चौरैर्म्योरक्षितः ॥ ५ ॥ गोदानंप्र
त्यक्षंस्वरूपतोरविग्रहे कृतं ॥ ६ ॥ उत्तरायणेशतंद्विजाभोजिताः
॥ ७ ॥ एकदाउभयमुखीगौर्द्विजायदत्ता ॥ ८ ॥ बदरीनारायणया
त्रावैश्येनसार्द्धैवेतनंगृहीत्वाकृता ॥ ९ ॥ गंगास्नानंस्वतंत्रेणविं
शतियोजने गत्वाकृतं ॥ १० ॥ योजने योजनद्वयेचगत्वाकुरु
क्षेत्रस्थतीर्थेषु बहुवारंजनसमूहेस्नानंस्वातंत्र्येण कृतं ॥ ११ ॥
इतिमेकर्माणि अथविवेकः भूमिहरणेनवतिकृच्छ्राः निक्षेपापहारे
नवतिकृच्छ्राःनरापहारेनवतिकृच्छ्राःषष्ठ्यागोहननेपंचचत्वारिंश
त्कृच्छ्राः गर्भिणीगौर्हले योजने द्वादशकृच्छ्राः भूम्यवृत्ते द्वादशकृ
च्छ्राः ब्राह्मणगोहरणे द्वादशकृच्छ्राःसवर्णे दुष्टाभार्याहनने पंचद
शकृच्छ्राः उत्सृष्टवृषेणकृषिकरणे षट्कृच्छ्राः कपिलायोजने षट्
कृच्छ्राः तिलहरणेचत्वारः कृच्छ्राः घृतदुग्धरसापहारेषट्कृच्छ्राः
भार्यात्यागेकृच्छ्रत्रयं फलवद्धक्षछेदनेकृच्छ्रं क्षुद्रपशुहननेकृच्छ्रंस
र्वयोगेत्रिनवत्यधिकशतत्रयंकृच्छ्राः तन्निवारणायवर्षदशकंनित्यं
सहस्रंस्मरणंविष्णोः षष्ट्युत्तरशतत्रयं कृच्छ्राः वर्षत्रयंकार्तिकस्ना
ने सार्द्धसप्तकृच्छ्राः वर्षत्रयंशतसंख्याकगोचारणेपंचविंशति
कृच्छ्राः सर्वयोगेसार्द्धद्विनवत्युत्तरशतत्रयं कृच्छ्राः समाविधीयतां
॥ १ ॥ ब्राह्मणकन्यादूषी भूत्वातद्गमने ७२० विंशत्यधिकंसप्त
शतंकृच्छ्राःमार्गेचोरगृहीतब्राह्मणमोचनेषष्ट्युत्तरंशतत्रयं कृच्छ्राः

३६० पुण्यंवदोनारायण यात्रायां १५० सार्द्धशतं कृच्छ्राः
 स्वातंत्र्येणगंगास्नानेविंशतिः २० उत्तरायणेशतब्राह्मणभोजने
 अष्टौ कृच्छ्राः ८ ॥ पंचवारं पल्वलमग्नायागोरुद्धरणे ११२
 कृच्छ्राद्वादशाधिकशतं संख्याकाः सर्वयोगेपंचाशदधिकषट्शतं
 कृच्छ्राजाताविनाश्यास्तु सप्ततिअधिका अतस्त्वयातन्निवृत्त्यर्थं
 पर्वणितीर्थंगत्वागोदानं स्वरूपतोविधेयं गोदानंतीर्थंकृतंदशगो
 दानफलंपर्वणिततोपिदशगुणं भवतीतिशतगोदानफलंभाविर
 विगृहेपयस्विनी गोदानं सहस्रकोटिगोदानफलं तेनाभीष्टं संक
 ल्प्यतां कपिलापयःपाने ३६० षष्ठ्युत्तरंशतत्रयं कृच्छ्राः पा
 पंतन्निवृत्त्यर्थं कृतंयत्तुउभयतोमुखीगोदानंतत्समविधीयतांषष्ठ्यु
 तरशतत्रयंकृच्छ्राफलं इतिश्रीकर्मविवेकेगीतारामनिर्भिते शूद्र
 स्यकर्मविवेकः॥अथकःचित् शूद्रापूर्ववत्प्रार्थनांविधायब्रूतेममकर्म
 विवेकंकुरुत मयाएकदागर्भपातःकृतः ॥ १ ॥ एकवारंअनिच्छ
 यासजातीयविषये गमनं ॥ २ ॥ एकवारंसकामंसजातिगमनं कृ
 तं ॥ ३ ॥ भर्तृव्यतिक्रमोद्विमासं ॥ ४ ॥ वृथाकृशरसंयावापूपपा
 यसंगुप्तयाभुक्तंबहुवारं ॥ ५ ॥ एकदावैश्येनरता ॥ ६ ॥ एकदाब्रा
 ह्मणेनसंगता ॥ ७ ॥ एकदाक्षत्रियेणसंगता ॥ ८ ॥ मार्जारनकुल
 गोधामंडूकहननं कृतं ॥ ९ ॥ इति पापानि अथपुण्याः माघस्ना
 नंद्विवारं कृतं मासुपर्यंतं ॥ १ ॥ मयाग्रोष्मेप्रत्यहंदशपांथेभ्यस्त
 क्रदानंकृतं ॥ २ ॥ एकदाद्विजायगौर्दत्तापर्वणि ॥ ३ ॥ एकदावर्ष
 पर्यंतंद्वादश्यामेकद्विजभोजनंव्रतपूर्वकंकारितं पायसान्नेन ॥ ४ ॥
 इतिमेपुण्याः अथविवेकः भर्तृव्यतिक्रमे मासद्वयेकृच्छ्रं पंचकं
 तन्निवृत्त्यर्थं द्विवारंमाघस्नाने कृच्छ्रपंचकंसमंविधायतां ॥ १ ॥
 इच्छयासजातिगमने कृच्छ्रत्रयं अनिच्छयागमनेसार्द्धकृच्छ्रं वृथा
 कृशरादिगुप्तभोजनेकृच्छ्रत्रयं वैश्येनगमने कृच्छ्रद्वयं सर्वयोगेकिं

चिन्नयूनदशकृच्छ्राः तन्निवृत्यर्थपर्वणिगोदानं प्रत्यक्षदशकृच्छ्रा
त्मकंसमंक्रियतां ॥ २ ॥ गर्भवधेसार्द्धद्वाविंशतिकृच्छ्राः क्षत्रियग
मनेसार्द्धकृच्छ्रत्रयं ब्राह्मणगमनेकृच्छ्रचतुष्टयं मार्जारदिचतुष्क
हननेकृच्छ्रं सर्वयोगेत्रिंशत्कृच्छ्राः तन्निवृत्यर्थसंवत्सरैकादशीत्र
तंफलाहारेणचतुर्विंशतिकृच्छ्राः ब्राह्मणभोजने कृच्छ्राष्टकं मिलि
त्वाद्वात्रिंशत्कृच्छ्राः समंविधीयतां ॥ ३ ॥ अवशिष्टं ग्रीष्मेमासद्वयं
दशपांथेभ्यो नित्यं तत्रदानं द्विशतकृच्छ्रफलंपरलोके भोग्यं
अवशिष्टपापप्रायश्चित्त विचारोवर्णांतर विचारप्रकरणे द्रष्टव्यः
सर्वविधं सर्वत्राप्यस्ति इति श्रीकर्मविवेके शूद्रः कर्मविवेकप्र
करणं ॥ अथ ब्रह्मचारिण उदाहरणं ब्रह्मचारी पूर्ववत्प्रार्थनां विधा
यब्रूते ममकर्मविवेकं ब्रूतममस्वप्नेदशवारं रेतस्खलनं जातं काम
तः पंचवारं रेतस्खलनं जातं ॥ २ ॥ त्रिवारं स्त्रीसंगोजातः ॥ ३ ॥
एकवारं दिनेपर्वणि रजस्वलागमनंजातं ॥ ४ ॥ तदामेखलादंड
कमंडलुयज्ञोपवीतनाशोजातः दिनत्रयं ॥ ५ ॥ एकदाऽसद्वैक्ष्य
भोजनंभुक्तं अभ्युदितनिर्भुक्त दिवास्वापोजातो दिनत्रयं ॥ ६ ॥
नग्नस्त्रीदर्शनश्मशानमाक्रमणाश्वारोहणं गुर्वतिक्रमोजातः ॥ ७ ॥
अग्निहोत्रविक्षेपो दिनत्रयंजातं सरीसृपवधश्चकृतः ॥ ८ ॥ मणि
वस्त्रगोदानं गृहीतं ॥ ९ ॥ मध्वादिभोजनं श्राद्धे चतुर्वारं कृतं १०
शूद्रान्नभोजनं एकदाजातं ॥ १० ॥ इति मेमापानि अथ पुण्यानि गो
दावरीतीरेपंचवट्यां प्राजापत्यं व्रतं कृतं ॥ ११ ॥ वृंदावने चतुर्मासे नि
त्यसहस्रंतुलस्यर्चनं कृतं तथा सहस्रसंख्याकं नित्यं गायत्रीजपः कृ
तो अयोध्यायां ॥ १२ ॥ नित्यनैमित्तिकं स्नानमुभयत्र कृतं ॥ १३ ॥ चांद्रायणं
पुष्करे कृतं प्रत्यक्षगोदाने त्रयं च कृतं कार्तिके ॥ १४ ॥ इति पुण्यानि अथ
विवेकः ॥ दशवारं स्वप्ने रेतस्खलेन दशकृच्छ्रं पापं तच्च गोदावर्यं कृतं
प्राजापत्यं तीर्थं कृतं दशगुणमिति दशकृच्छ्राः समंविधीयतां ॥ १ ॥

पंचवारं कामकृतेस्खलने १५० सार्द्धशतं कृच्छ्राः त्रिवारं स्त्रीसंगेपा-
 तित्यंतत्राशीत्युत्तरं सहस्रकृच्छ्राः दिने पर्वणिरजस्वलागमने षट्स-
 तत्युत्तरं शतत्रयं कथमिति चेत् परस्त्रीनिमित्तं ब्रह्मचारिणेष्वष्ट्यु-
 त्तरशतत्रयं रजस्वलाप्रयुक्तं कृच्छ्रपंचकं दिनप्रयुक्तं कृच्छ्रं पर्वप्रयु-
 क्तं दशकृच्छ्राः एतैर्मिलिताः ३७६ जाता सर्वयोगेष्वुत्तरषोडशशत-
 संख्या जाताः १६०६ ॥ तन्निमित्तं अयोध्यायां कृतं चातुर्मास्ये गा-
 यत्रीजपतीर्थत्वाद्दशगुणं विंशत्युत्तरं शतकृच्छ्राः चातुर्मास्ये कृत-
 त्वात् ततोऽपि दशगुणं द्वादशशतकृच्छ्राः तथा पुष्करे कार्तिके कृतं
 चांद्रायणं त्रिकृच्छ्रात्मकं द्विवारं दशगुणे पूर्ववत् शतत्रयं कृच्छ्राः
 नित्यनैमित्तिकस्नानेऽष्टौ कृच्छ्राः चातुर्मास्ये कृतत्वाद्दशगुणा अशी-
 तिकृच्छ्राः वृषोत्सर्गं त्रिशतकृच्छ्राः मिलिता जाता १६१०
 समतां विधेया २ असद्वैध्यभोजने अभ्युदितनिर्भुक्तदिवा
 स्वापे कृच्छ्रं चतुष्टयं मेखलाजिनदंडकमंडलुयज्ञोपवीतनाशे कृ-
 च्छ्रपंचकं नग्नस्त्रीदर्शनश्मशानाश्रमणाश्वारोहणगुर्वतिक्रमे कृ-
 च्छ्रचतुष्टयं अग्निहोत्रलोपसरीसूपवधे दिनत्रयं षट्कृच्छ्राः मणि-
 वासोगोदानग्रहणे कृच्छ्रं चतुःश्राद्धे मधुभोजने चत्वारः कृच्छ्राः
 शूद्रान्नभोजने कृच्छ्रपंचकं सर्वयोगे एकोनत्रिंशत्कृच्छ्राः जाता
 पापे तन्निमित्तं वृंदावने चातुर्मास्ये प्रत्यहं कृतं सहस्रतुलस्य
 चर्चनं ४८ अष्टचत्वारिंशत्कृच्छ्रास्तच्चतीर्थत्वाच्चातुर्मास्ये कृत-
 त्वाद्विवारं दशगुणं जातं ४८०० अष्टचत्वारिंशत्शतं कृच्छ्राः ॥
 शेषं परलोके भोग्यं संकल्प्य परीक्षाप्रकरणे परीक्ष्यं परंतु एता-
 दृशब्रह्मचारिणो लोके संग्रहस्तु नास्ति आश्रमप्रयुक्तलोकप्राप्ति-
 रपि नास्ति परं त्वत्र भारते विनिमयेन पुण्यं पापनाशार्थं संकल्प-
 ते चेत् परलोके नरकप्राप्तिर्नास्ति इति ब्रह्मचारिणः कर्मविवेकः ॥ वा-
 नप्रस्थं कलौ निषिद्धं ॥ अथ संन्यासिनां कर्मविवेकः ॥ कश्चिद्यतिरपि

पूर्ववत्प्रार्थनां विधायब्रूते ममकर्मविवेकं ब्रूत एकोहं ममैतेचत्वारः
 शिष्याः क्षत्रियोवैश्यः शूद्रः संकरश्च सर्वसंन्यासिनः कषायांबरधा-
 रिणः प्रथमं ब्राह्मणोयतिः ब्रूते ममकर्म विवेकं कुरुत ममपार्श्वे वित्त-
 मस्ति प्रायश्चित्तार्थं विवेके यद्यत्कर्तव्यं तद्ब्रूत दानपुण्यजपादिकं
 मयामासमेकं धनिनो वैश्यस्य गृहे नित्यं सघृतं समिष्टं भुक्तं उष्णो
 दकेन स्नानं ॥ २ ॥ तैलाभ्यंगपूर्वकं ॥ ३ ॥ द्विवारं भोजनं दिने
 रात्रौ च सदाकृतं यस्मिन् दिने सायंकाले व्यंजनादिकं नोर्वरितं
 दिनकृतं तदा तत्काले एव पचनं कृतं ॥ ५ ॥ द्विवारं कामतोरेतः से-
 कः कृतः ॥ ६ ॥ एकदा श्रावणे ग्रामांतरं कार्यवशाद्गतं ॥ ८ ॥ पं-
 चग्रामानुलंघयित्वा षष्ठे वसतिः कृता ग्रामजनैः मार्गं प्रार्थितः अ-
 पिनस्थितः ॥ ९ ॥ एकदामेदूक्षौरं च कृतं ॥ १० ॥ इदानीं मम पटे
 एव दास दासीयानं गावो भूरसादिकं संपन्नं तिष्ठति सर्वतद्वन्मठे
 एव सिध्यति ॥ ११ ॥ इति कर्माणि ॥ अथ पुण्यानुष्ठानं मया दशवर्षं
 सहस्रसंख्याकं प्रत्यहं जपोगायाः कृतः ॥ १ ॥ काश्यांचंद्रग्रहे
 स्पर्शादिमोक्षपर्यंतं अखंडं गायत्रीजपः कृतः ॥ २ ॥ एवं कुरुक्षेत्रे
 रविग्रहे स्पर्शादिमोक्षपर्यंतं जपः कृतः ॥ ३ ॥ एकदा प्रयागेऽर्द्धोद-
 ये यावद्योग आसीत् तावत्प्राणायामाः कृताः त्रिंशत्कलाप्रमाणं पर्य-
 आसीत् ॥ ४ ॥ एकदा सोमवत्यां काश्यां पंचसहस्रसंख्यकः जपः
 कृतः ॥ ५ ॥ एकदा चांद्रायणं तप्तकच्छं च कृतं ॥ ६ ॥ एकं संवत्स-
 रं फलाहारेण नीतं ॥ ७ ॥ एकदामासे शतद्वयं प्रत्यहं प्राणायामाः
 कृताः ॥ ८ ॥ चातुर्मास्ये प्रत्यहं तुलसीसहस्रार्चनं ॥ ९ ॥ एकदा चा-
 तुर्मास्ये सहस्रं गायत्रीजपः प्रत्यहं कृतः ॥ १० ॥ एकदा चातुर्मा-
 स्ये नामावली पाठनवकं प्रत्यहं कृतं ॥ ११ ॥ संवत्सरे प्रत्यहं प्राणा-
 यामचतुःशतं नियमेन कृतं ॥ १२ ॥ इति पुण्यजातं ॥ अथ विवेकः
 हेमिस्नेहदृष्टौ ब्रह्महत्यापापं तत्र षष्ठ्युत्तरशतत्रयं कच्छाः तन्निवृ-

त्यर्थं दशवर्षकृतं प्रत्यहं गायत्रीसहस्रजपंसमं क्रियतां ॥ १ ॥ हेमादि
 द्रव्यग्रहे आत्महपापंतत्रविंशत्युत्तरं सप्तशतं कृच्छ्राः तदर्थं संव
 त्सरं प्रत्यहं चतुःशतं प्राणायामाः विंशत्युत्तरं शतं कृच्छ्राः विधी
 यतां ॥ २ ॥ नित्यं मिष्टान्नभोजने मासे त्रिंशत्कृच्छ्राः तन्निवृत्यर्थं का
 श्यांकृते चांद्रायणं तप्तकृच्छ्रे त्रिंशत्कृच्छ्रसमं ॥ ३ ॥ नित्यमुष्णो
 दकस्नाने मासे त्रिंशत्कृच्छ्राः तदर्थं सोमवत्यां पंचसहस्रजपे त्रिंश
 त्कृच्छ्रसमं ॥ ४ ॥ नित्यमभ्यंगे मासे त्रिंशत्कृच्छ्राः तदर्थं प्रत्यहं
 मासे द्विशतप्राणायामाः समं । ५ ॥ द्विकालभोजने मासे नवति कृच्छ्राः
 तदर्थं चातुर्मास्ये प्रत्यहं विष्णुसहस्रनाम्ना नामावलिनवपाठेन वति
 कृच्छ्राः समं ॥ ६ ॥ स्वयंपाककरणे पंचचत्वारिंशत्कृच्छ्राः चतुर्मा
 से प्रत्यहं तुलसीसहस्राञ्चने अष्टचत्वारिंशत्कृच्छ्राः मेढूक्षौरेकृच्छ्रं
 चेत्युभयनिवृत्तिः संकल्प्या ॥ ७ ॥ द्विवारं रेतः सेकेषट् वर्षायां ग्रा
 मषट्कलं घनेषट् इति द्वादश तदर्थं कृतगायत्रीप्रत्यहे सहस्रजपंचतु
 र्मासे समर्थ्यतां द्वादशकृच्छ्रात्मकं ॥ ८ ॥ एकान्नाशने मासे षष्टिकृ
 च्छ्रास्तदर्थं संवत्सरं फलाहारेण नीते पिषट्कृच्छ्रासमं विधीयतां ९
 शेषं रविसोमग्रहे अर्द्धादये च पुरश्चरणं उग्रतायां गतं उग्रादिपुण्ये
 गणना कुत्रापि नोक्ता ईश्वरो वेद तथाप्येतादृशमठाधिपपतेराश्र
 मप्रयुक्तलोकप्राप्तिर्नास्ति आरूढपतितत्वात् उक्तं च विष्णुना आ
 रूढेनैष्टिकं धर्मं पुनः प्रच्यवते तु यः प्रायश्चित्तं न पश्यामियेन शुध्ये
 आत्महात्सततस्तच्छिष्याः क्षत्रियवैश्यशूद्रसंकराः संन्यासिनका
 षायधारिण ऊचुः अस्माकमपि कर्मविवेकः कर्तव्यः ततस्तान्
 परिषदुवाच प्रथमं तु देवीसपदजातस्यैवाधिकारस्तत्रापि विप्रस्ये
 वतुर्याश्रमोस्ति उक्तं च त्र्येकदंडकाषायाणि न्यासलिंगानि यान्यपि
 तेष्वधिकृतिमाहुर्विप्रस्यश्रुतयः स्फुटमित्यादिवचनशतानि पूर्वं
 मुक्तानि किंचास्मिन्युगे संन्यासलिंगधारणे काषायस्यैव मुख्यत्वं

सदाधार्यत्वात् दंडंतुशुद्धकालेएवधार्यतेभवद्भिश्चगार्गी विदुर
योः काषायधारणेप्रामाण्यतामभिधायधार्यते तदपिवृथैव
तयोःकाषायधारणांकुत्रापिनोक्तंतन्निर्देशोपिवृथातयोरुत्कृष्टदेव
तांशत्वात् भवत्सुचप्रत्युतनिषेधोस्ति जपस्तपस्तीर्थयात्राप्रब्र
ज्या मंत्रसाधनंदेवताराधनं चेतिस्त्रीशूद्रपतनानिषट्विप्रसेवैव
शूद्रस्यविशिष्टं धर्मलक्षणं यदतोऽन्यद्विकुरुतेतद्भवत्यस्यनिष्फ
लमितिसुमंतूक्तेः ॥ २ ॥ भारतेशूद्रस्तुद्विजशुश्रूषाविरुद्धं धर्ममा
चरन् ॥ नरकेपच्यतेतद्वद्देदश्रवणकीर्तनात् ॥ ३ ॥ विष्णुपुराणेभैक्ष्य
वृत्त्यातथाशूद्राप्रब्रज्यालिङ्गिनोऽधमाः पाषंडसंश्रयांवृत्तिमाश्रयि
ष्यंत्यसंस्कृताः ॥ १ ॥ सर्वेब्रह्मवदिष्यंतिसंप्राप्तेतुकलौयुगेनानुतिष्ठं
तिमैत्रेयशिश्रोदरपरायणाः ॥ २ ॥ भविष्यत्पुराणेगृहेगृहेपुस्तकभा
रभारंपुरेपुरेपंडितयूथयूथं मठेमठेतापसचंदचंदंनब्रह्मवेत्तानचक
र्मकर्ता नचैवंशूद्रेतरयोः क्षत्रियवैश्ययोः किंचित्कमितिवाच्यम् ॥
तत्पंक्त्यांतद्वस्तेनचभोजनतयोस्ततोपिनिकृष्टताइतिवेद्यं ॥ ३ ॥ शा
तातपः निरंतरंतीर्थसेवासंन्यासोमंत्रसाधनं देवताराधनंध्यानंते
षांपापावहंपरं ॥ ४ ॥ इतिवचनशतानिसंतियत्तुवाक्यानिर्मायलिखि
तंकेनचित् त्यागमात्रात्मकेन्यासेशूद्ररुयोरधिकारताइतिअथच
भाष्यकृद्वाक्यं हठाभ्यासोहिसंन्यासोनैवकाषायवाससा नाहंदेहो
हमात्मेति निश्चयोन्यासलक्षणं इतितत्रनैव काषायवाससा इति
स्पष्टमुक्तमेव अथचन्यासलक्षणं नाहंदेहोहमात्मेतियदुक्तंतत्
न्यासपदस्ययोगिकं व्याख्यानंवारूढिर्वासंज्ञावाकोशादिषुवर्तते
चेत्सम्यक् निक्षेपापरपर्यायस्यन्यासशब्दस्य समर्पणंनिवेदनंदा
नमित्याद्यर्थाः शास्त्रेषुप्रतीयंतेभवत्कल्पित नवीनार्थस्तुनकुत्रापि
श्रुतः अतोयूयं इंद्रनिर्मितपाषंडेषु स्थिःताकर्मविवेकानर्हा इति
ज्ञेयं किंचिद्भ्रष्टरः सर्वभूतानांहृद्देशेर्जुनतिष्ठति भ्रामयन् सर्वभूता

नीतिवाक्येयावत्तिष्ठतितावद्भ्रामयति संसारेस्वर्गनरकादिषु धर्माभासेषु पाषंडादिषु वा तस्योपायस्तदग्रेवोक्तस्तमेव शरणं गच्छ सर्वभावेन भारत सर्वभावेन सर्वेन्द्रियैरित्यर्थः तच्च वाणीगुणानु कथने श्रवणौ कथायां इति तथा जिह्वेकीर्तय केशवं मुररिपुंचेतो भज श्रीधरं इत्यादि द्वितीयप्रकारा सर्वांगप्रपत्तिः भवाब्धिसेतुग्रंथे स्पष्टमुक्ता तत्स्वीकारेऽपि भवतां मोक्षो भविष्यति प्रपत्तिपाकानंतरमिति दिक् सा च आचार्य मध्यगंकृत्वा स्वांतस्थेन यदा मृता वासुदेवाय चात्मानं बाल एव समर्पयेदित्यादिरूपास्पष्टमभिहिता इति श्रीकर्मविवेके गीतारामनिर्मिते संन्यासिनां उदाहरणं चतुर्णां समाप्तं । अथ सकल विरक्तानां तथा विरक्तवेषधारिणां पुनर्गृहस्थ सेविनां वा तत्तद्गृहस्थवस्तुजातसंग्रहपराणां द्रव्यसंग्रहस्त्रीसंग्रहादिपराणां विप्रेतरवर्णत्रयज काषायधारिणां तथा इन्द्रनिर्मितनम्ररक्तपटखट्वांगादि धारिणां च सामान्येन कर्मविवेकोऽभिधीयते तत्र ये विरक्त्याऽच्युतगोत्रे प्रविष्टास्ते तु कृतकृत्या एव प्रपत्तिनिष्ठत्वात् तदितरेषां तु भवाब्धिसेतुग्रंथोक्त प्रपत्तिभेदेषु अवतरणं विधेयमित्यधिकारः यद्यपि सर्वमते उपदिश्यमान मंत्रेषु प्रपत्तिगर्भता अस्ति तथापि पुनस्तस्य पुण्यत्वं अपेक्ष्यं प्रपत्तिपाकदशा भवति यावत्तावदपेक्षणीयं एतच्च परीक्षाप्रकरणे वासुदेवाश्रयो मर्त्यो वासुदेवपरायण इत्यत्र व्याख्याने स्फुटम् किंच सर्वधर्मान्यरित्यज्यमामेकं शरणं ब्रज अहंत्वा सर्वपापेभ्यो मोक्षयिष्यामि मा शुच १ अस्यार्थः सर्वधर्मान् कर्मज्ञानभक्तिरूपान् मत्प्राप्तिसाधनत्वेन पूर्वोक्तान् परित्यज्यतेषु पापाद्व्यवसायं परित्यज्य रुचिवासनाभ्यां सह अयुतरं कुरंत्य त्तवामामेकं मत्प्राप्त्युपायं ब्रज अवगच्छ अहंत्वा सर्वधर्मोपायत्यागपूर्वकं मामेवोपायत्वेनाध्यवसितवतं सर्वपापेभ्यो मत्प्राप्तिप्रतिबंधकेभ्यो मोक्षयिष्यामि अश्लेषविनाशरूपमो

क्षवंतं करिष्यामि माशुच शोकंमाकाशीः सर्वोपायविलक्षणेमयि
 स्ववशे किंतेशोकनिमित्तमितिभावः व्याख्यानांतरं सर्वधर्मान्
 नित्यनैमित्तककाम्यरूपान् परित्यज्य मयीतिशेषः मांशरणं ब्र
 ह्मउपायमवगच्छ अहंत्वांमदेकोपायाध्यवसितवंतं मत्प्राप्तिप्र
 तिबंधकेभ्यो मोक्षयिष्यामि माशुचसर्वधर्मपरित्यागेन रिक्तो
 भवामीति शोकंमा कुरु व्याख्यानांतरं सर्वधर्मान् विहिताति
 रिक्तानूकाम्यानित्यर्थः परित्यज्यप्रायश्चित्तार्थत्वेनेत्यादिउत्तरा
 द्वैपापमोक्षरूपफलस्योक्तत्वात् मांशरणं ब्रज अहंपापेभ्योमोक्षयि
 ष्यामि सर्वत्रभविष्यदुक्ति प्रपत्तिपाकदशावधिद्योतयतिसर्वपा
 पप्रायश्चित्तेभ्यः प्रपतिरधिकाप्रायश्चित्ते इतिभावः व्याख्यानां
 तरं सर्वधर्मान् त्रिकालोपार्जितान् परित्यज्यतथाअतीतधर्मा
 नतीतपापार्थेप्रायश्चित्तत्वेनप्रतिपदोक्ताद्य विवेचनरीत्यासंधा
 ताद्यविवेचनरी त्यावापरित्यज्यसंकल्प्याधिकाघनिवृत्त्यर्थवर्त
 मानभविष्यत्क्रियमाणधर्माश्च संकल्प्यमांशरणमुत्कृष्टोपायंब्र
 जअवगच्छयद्वाअविनाश्याघवज्जलेपरूपाद्यनिवृत्त्यर्थंच शरणंब्र
 जअहंसर्वतोमोक्षयिष्यामिमाशुचअत्रसर्वत्रार्थेषु किंचित्किंचि
 त्तरतम्यंज्ञेयं व्याख्यानांतरं सर्वधर्मान् आत्मानं चमयिअर्पये
 तितात्पर्योर्थः यथाभरन्यासआत्मन्यासरूपाशरणागतिः क्रियते
 यथाचलोकेरथादियानादिषु प्रथमतः स्वभारंस्थापयति पश्चा
 त्स्वयमारोहयेतिएवंमयिसर्वधर्मान्पर्य शरणागतिंगृहे स्थितरी
 त्याकुरुततोहंसर्वपापेभ्योमोक्षयिष्यामि अर्थात्पापानुसंधानर
 हितभीत इवचैरेभ्योप्रथमंमयि धर्मान्पर्यशरणं ब्रज ततोहंपृष्ट
 लग्नान् चोरान्पापरूपान्नाशयामिमाशुच व्याख्यानांतरं यथा
 कश्चित्पांथोगम्यदेशमार्गं द्विविधमवेक्ष्यसंदिग्धोभवतिसंप्रति
 सन्मार्गोपदेष्टाऋजुमार्गमुपदिशति एवमत्रापिकश्चित्सर्वपापप्रा

यश्चित्तेप्रवृत्तः परलोकायसुखाप्तये तं प्रतिच्छिष्टमार्गं विहाय
सुलभोपायमुपदिशति भगवान् व्याख्यानांतरंयावन्तः कृच्छ्राः
सर्वपापनाशकाः उक्ताः शास्त्रेषु तेभ्योऽधिककृच्छ्रफलाप्रपतिरस्ती
ति अतएवपापनाशकप्रायश्चित्तेऽधिकाप्रपतिरुक्ता अयुतायुता
इत्यर्थः व्याख्यानांतरं सर्वधर्मान्पापमोक्षफलकान्परित्यज्यवि
हायनित्यनैमित्तिकातिरिक्तान् त्यागसक्तान्उत्तरार्द्धे पापमोक्षफ
लमेवोद्देश्यताउक्तायद्यपि नित्यनैमित्तिकानुष्ठानेपिपापमोक्षोभ
वतितथाप्यावश्यकत्यागे स्वरूपनाशः मांशरणं व्रजमोक्षयिष्या
मिसर्वत्र भविष्यदर्थस्तुप्रपतिपाकदशावधि एवेति व्याख्यानांतरं
सर्वधर्मान्पापनिवृत्तये परित्यज्ययथालोके उच्छिष्टभूमौ तच्छु
द्धयपेक्षी प्रथमतः उच्छिष्टमार्जनं करोति पश्चात्तदुपलेपनं चकरो
तीतिभूशुद्धिर्जाता एवमत्रापिपापनिवृत्तयेधर्मान् नित्यनैमित्ति
क काम्यान्परित्यज्यतत्र यथातृणेषु पतितोवह्निः स्वयमे
वधक्ष्यति एवं नित्यनैमित्तिकानुष्ठाने तुर्यतएवपापनाशोभवति
काम्ये नतुयथाशास्त्रं संकल्पितपापनाशः इत्युच्छिष्टमार्जनवत्
जातंततः शरणं व्रजेति शरणागत्या उपलेपनप्रतिनिधिभूत
याहच्छुद्धिर्जाताततः शोधितहृदये स्वतएवस्थितो जीवस्तदं
तर्या मितयाईश्वरश्चप्रत्यक्षतामेप्यतः माशुचः शोकलेशो
नास्ति इतिभावः व्याख्यानांतरं सर्वधर्मान्परित्यज्य नित्यनैमि
त्तिककाम्यान् उपायत्वेन परित्यज्यकलौ कल्मषमनस्कतयाधर्मा
धिकाराभवात्कृतेपि कर्मज्ञानभक्तिरूपे धर्मत्रये तत्साध्यं युगांत
रवत्फलं नप्राप्नोति वरण्यादि शक्तिश्चसुतरांतात्कालिकी नभ
वति तत्करणंतु भगदाज्ञानरूपत्वेनस्वरूपरक्षार्थमेव अन्यथा
वेदाज्ञाभगवदाज्ञा हानिरूपेदोषः शिरसि आपतेत् अतस्तत्कर
णं वावश्यकमेवकल्मषमनस्कतया अधिकाराभावेन फलाभावए

वउक्तं च कलौयुगे कल्मषमानसानामन्यत्रधर्मे खलुनाधिकारः प्र
पत्तेषु कलौमुख्यसाधनत्वमेव सर्वशास्त्रेषु निश्चितं प्रत्युतच्छक
लान्यपितच्छतांशकानिच मुख्यसाधनानि भवन्ति तत्पाके
पिसिद्धयतिकार्यमिति निष्कर्षः तथाचविप्रेतरसर्व जात्युद्ग
व जनकाषायधारक मोक्षविषयोपायः कलौशरणागतिरेव पा
कदशापन्नाभवति यद्यपिलिंगधारणं पाषण्डस्तथापि देहगुणा
दात्मगुणो बलवान्भवति शरणागतिःप्रबलाजायते भजन्ति ये
पुष्कराक्षन्तेषां विद्यतेभयं तथा जन्ममृत्यु जराव्याधि भयनै
वो जपायते अनेन जराव्याधिभयं इहलोकेयत् जन्ममृत्युमया
भावस्तु संसाराभावएवेति द्वयमपिसिद्धं अपिचेत्सुदुराचारोभज
तेमामनन्यभागित्यादि भगवदुक्तेः अत्रायंनिष्कर्षःयोयोविष्णोर
वतारो नृपोवा यदाभवति तद्वर्तमान दशायांतथातत्प्रतापानुसा
रेणयच्चतच्च लक्षरीत्येवचलतियथारामकृष्णाद्यवतारचरित्रं संप्र
त्यपिजनैरनुष्ठीयतेरामलीलारासलीलादिकंचेतिस्पष्टमेव एवंबौ
द्वावतारचरित्रमपिब्रह्मात्मैकत्वरूपतयेन्द्रगृहीतपाषण्डलिंगंचसं
प्रत्यपिजनेषु तत्रतत्रवर्तते तदुक्तं विष्णुपुराणेतृतीयेशोऽष्टादशा
ध्याये ततोदिगंबरोमुंडोबर्हिष्ठत्रधरोद्विज मायामोहोसुरांश्लक्ष्ण
मिदंवचनमब्रवीत् ॥ १ ॥ पुनश्चरक्तांबरधृक्मायामोहोसितैक्षणः
अन्यानाहासुरान् गत्वामृद्वल्पमधुराक्षरं ॥ २ ॥ विज्ञानमयमेवैत
दशेषमवगच्छथ बुद्ध्यध्वं मेवचः सम्यग्बुधैरेवमुदीरितं ॥ ३ ॥ ज
गदेतदनाधारंभ्रांतिज्ञानार्थतत्परं रागादिदुष्टमत्यर्थं भ्राम्यते
भवसंकटे ॥ ४ ॥ स्वल्पेनैवहिकालेनमायामोहेनतेसुराः ॥मोहिताः
तत्यजुः सर्वाव्ययीमार्गाश्रितांकथां ॥५॥ केचिद्विनिंदावेदानां दे
वानामपरेद्विज यज्ञकर्मकलायस्यतथान्येचद्विजन्मनामित्यादिसं
क्षेप एव विस्तरोभविष्येपूर्वमपि प्रोक्तः तत्र जनानांरुचिस्तु

स्वस्वप्रकृतिसत्त्वानुसारेणैवेति तात्पर्यं यथाचलिंगपुराणे नच
 क्रांकांनशंखांकाः नचपद्मगदांकिनः लिंगांकाचभगांकाचत
 स्मान्माहेश्वरीप्रजेतिवदतांयावद्भक्तिस्तावदेवमेवप्रतिभातिभक्तः
 पाकदशावसानंयावदितिसंक्षेपः तेचोपासनातिश्रेणीस्यातदु
 परिसोपानेअवरुह्यवेत्स्यंतिसाचोदनानिश्रेणीकर्मभोगनिश्रेणी
 चश्रीभद्भागवताद्यष्टादशपुराणेषुप्रसिद्धा स्ततोवेदितव्याःविस्त
 रभयान्नेहप्रपंच्यतेइतिदिक् ॥ कुरुक्षेत्रैकेदेशस्यकमलाग्रामजन्म
 वान् श्रीमान्गोविंदशर्मेतिनाम्नाविख्यातकीर्तिमान् ॥ १ ॥
 श्रीपूर्वश्वेतरामोभूत्तत्सुतःसर्वशास्त्रवित् हेरर्नाम्नालक्षसंख्याप्र
 त्यहंजापकःसुधीः ॥ २ ॥ श्रीमद्गिरिध्रदासारस्यस्तत्सुतः स
 र्वशास्त्रवित् ॥ विशिष्टाद्वैतसिद्धांततत्त्वपारप्रदर्शकः ॥ ३ ॥ गीता
 रामोभवत्तज्जोविवेकंकर्मणांत्विदं ॥ कुर्वेकृत्वायथाशास्त्रंसीतारामप
 दार्पणं ॥ ४ ॥ रसवेदांकभूवर्षेशकेरुद्रधृतौतथा ॥ इषुमाससितेपूर्ण
 दशम्यांशुक्रवासरे ॥ ५ ॥ इतिश्रीकुरुक्षेत्रांतर्गतकमलाग्रामवासि
 श्रीगिरधरदासपुत्रगीतारामनिर्मितेकर्मविवेके सकलविरक्ताच्यु
 तगोत्रप्रभृतिकाषायधारिखट्वांगधारी तथाइंद्रनिर्मितनग्नरक्त
 पटादिपाषंडधारिणां उदाहरणं तरणोपायप्रकरणं ॥ अथपरीक्षा
 ध्याय आरभ्यते ॥ अथोपोद्घातः ॥ स्वानुभवोद्भवःप्रथमतः सहसा
 यं ग्रंथआरब्धः ततः किंचित्निर्माणानंतरं संदेह उत्पन्नः कितिमि
 चेत् मन्निर्मिते ग्रंथेविश्वासेन यदिकश्चित्पुरुषः एतदुक्तरीत्या स्व
 कृतपुण्यैः पापानिनिरस्य परलोकेगतः तत्रधर्मसभायां एतत्कृत
 स्यकर्मणो यदिसंमतिस्वीकारो नभविष्यति तदाविश्वासघात
 दोषो भविष्यति ममेति ततोमयातदर्थं तत्रानुमितियमसभास्था
 नं यथाभवेत् अमोघउपायआरब्धः तदुपायेमासेऽतीतेऽसाध्य
 मेतदित्युक्तं स्वप्नशकुनादिभिः ततः पुनरपितदेवारब्धं तदेवोक्त

रं जातं ततस्तृतीये पर्ययोकेचित्सहायसाध्यंचेत् धर्मसभाया म
 नुमतिर्भविष्यति तदनंतरमप्यनुष्ठाने प्रारब्धे परीक्षाध्याये परी
 क्षोक्तरीत्याहृदयंजातंचेत् यमोवैवस्वतो राजायस्तवैषहृदिस्थितः
 तेनचेदविवादश्चेन्मा गंगांमाकुरुन् गमेति वाक्यंश्रुतं तदातत्र
 धर्मसभायामपि अनुमतिर्भविष्यति सभास्थामुनर्योगीकरिष्यं
 तीत्युत्तरंजातं परिक्षाध्यायनिर्माणं कर्तव्यमवश्यमिति श्रुत्वानिः
 संदिग्धोहमेतत्परिक्षा प्रकरणनिर्माणमकरवं अथपरीक्षातत्र
 ममाजन्मकृतज्ञाताज्ञातपुण्यपापकर्मणां परस्परं पापापनोद
 नत्वे संकल्पिते साम्यतान्यतरस्य चाधिक्यंचेतिचेदुच्यते हारी
 तः स्वशिरसायवसमादाय गोभ्योदद्यात् यदितासर्वामुदिता
 गृह्येयुश्चेत्तृणं तदाकर्ता शुद्धः कतिपयग्रहणेत्रैराशिकं अन्य
 थापुनः प्रायश्चित्तंएवंसर्वत्र पापिषुपरीक्षा ॥ १ ॥ परीक्षांतरं
 यमः अवबोधः परित्यागः तपोदानानुकीर्तने विद्याभ्यासोह्यपां
 स्पर्शः सप्तांगं पापनाशनं अस्यार्थः अवबोधः पापस्य दुःखहेतु
 त्वेनग्लानिविषयः परित्यागो नपुनः क्रिया तपोदानेप्रसिद्धे अनु
 कीर्तनं पापस्यविद्यावेदस्तस्याभ्यासः अपांस्पर्शः सदातीर्थस्ना
 नं एतेषु सप्तसु सुतरां रुचिर्जाता चेच्छुद्धः ॥ २ ॥ परीक्षांतरं परा
 शरः प्रायश्चित्तेषु सर्वेषु कुर्याद्ब्राह्मणभोजनं शक्त्यावित्तानुसारेण
 प्रायश्चित्तानुरूपतः एवरुचिः पर्वसुसदैवसुतरामनिमित्तंजाता
 चेत्शुद्धः परीक्षांतरं आसहस्राच्चगायत्रीप्रणवमयुतं तथाप्रत्य
 हंजपनिष्ठः स्यादनिमित्तंसदारुचिः ॥ १ ॥ एवंचेत्सदारुचिनि
 ष्ठःशुद्धःस्यात् ॥ ४ ॥ परीक्षांतरंविष्णुःकृतेपापेनुतापोवैयस्यपुंसः
 प्रजायते प्रायश्चित्तं तुतस्योक्तंहरिसंस्मरणं परं ॥ १ ॥ प्रातर्नि
 शितथासंध्यामध्याह्नादिषुसंस्मरन् नारायणमवाप्नोतिसद्यःपा
 पक्षयान्नरः ॥ २ ॥ अनुतापाधिक्यं निरंतरमुत्तरोत्तरमधिकं

चेत् प्रत्यहंतदेकाग्रवृत्तिश्चेत् शुद्धः इत्येकः पक्षः ॥ हरिः संस्मरणं
 परं सर्वदा हरिः संस्मरणं मुत्पद्यते चेत् जिह्वाग्रेनामतिष्ठति चेत्
 स्वभावतः शुद्धो जात इति विवेचनीयं नापः पुनंति पापानि न शैला
 नापि चाशुगाः आत्मा पुनाति पापानि यदि पापानि वर्तते इत्युक्तेः ॥
 परीक्षांतरं मनुः कृत्वा पापान्यनेकानि सतप्य च पुनः पुनः नैवं कुर्यामि
 ति पुनर्निवृत्त्या पूयते तु सः इत्युक्त्या पुनस्तत्स्मरणे ग्लानिरुत्पद्यते
 चेच्छुद्धः परीक्षांतरं भविष्यत्पुराणे अपुनः करणात्पापात्स्याप
 नादनुचितनात् व्यपैति महदप्येनः प्रायश्चित्तैर्न केवलं ॥ परीक्षांतरं
 विष्णुधर्मोत्तरे ॥ ७ ॥ गवाविहकंदेवपूजावेदाभ्यासः सरित्प्लवः ना
 शयत्याशुपापा निमहापातकजान्यपि सदैवेयं प्रवृत्तिः स्वतएव जा
 ता चेत् शुद्धः परीक्षांतरं दयया सर्वभूतेषु संतुष्ट्या येन केन वा सर्वे
 न्द्रियोपशान्त्या च तुष्यत्याशु जनार्दनः ॥ ६ ॥ समुदितं त्रिकमुत्पद्य
 ते चेत् शुद्धो जात इति विवेचनीयं परं परीक्षांतरं यथा गेहे बालादि
 नाशुना मार्जारैर्णवामलोत्सर्गः कृतः तन्मलापकर्षणे कृतेऽपि यावद्भू
 मिलेपनं न करोति तावन्न शुद्धिर्जाता भवति एवं पापानां प्रायश्चित्तै
 र्नाशेऽपि भूमिस्थानं हृदयं न शुध्यति तावन्नाशुद्धिनाशः तदुक्तं
 प्रायश्चित्तान्यशेषाणितपः कर्मात्मकानि च ॥ यानि तेषामशेषाणां
 कृष्णानुस्मरणं परं ॥ ७ ॥ गुरूणां चलघूनां च गुरूणि चलघूनि च
 प्रायश्चित्तानि पापानां ज्ञात्वोक्तानि महर्षिभिः ॥ ८ ॥ तैस्तानद्या
 नि पूर्यते तपोदानजपादिभिः नाधर्मजं तद्दृढं तदपीशांघ्रिसे
 वया ॥ ९ ॥ अस्यार्थः पापान्येव नश्यंति वासना तु न नश्यति
 सैव पुनरुदैति यतोऽत्रोदेति चेत् शुद्धः साहृदयशुद्धिरेवापेक्षि
 ता सर्वत्रेति विवेचनीयं सा च कृष्णानुस्मरणे पौनः पुन्येनोत्पन्ना चे
 न्नाशुचित्वं कृष्णानुस्मरणं सर्वप्रायश्चित्तेषूत्कृष्टमित्यर्थः परी
 क्षांतरं श्रवणमननकीर्तनस्मरणादिष्वेकतमेऽपि सुतरामिति प्र

वृत्तिर्जाता चेतुः शुद्धः एते प्रयति शकला भक्ति शकला वासन्ति यद्वा
सर्वभूतहृदये ईश्वरस्थिति रस्तीति प्रतिभाति चेत् शुद्धः ॥ परीक्षांतरं
यदा पूर्वोक्त भक्तिशकलेषु स्मरणश्रवणकीर्तितेषु अन्यतमेपि एक
स्मिन्नपि अमृतवत् स्वादुतामनुभवति स्मरणकाले रोमोद्गमश्चे
द्भवति तदापि शुद्धः एतच्च सर्वपूर्वकृतपुण्यैः पापनिरसना र्थसंक
ल्पविधाय द्रष्टव्यं सर्वत्रेति तात्पर्यं अत्र पूर्वस्मात्किंचित् तारतम्यं
परीक्षांतरं सर्वेषामप्यधवतामिदमेव सुनिष्कृतं नाम व्याहरणं वि
ष्णोर्यतस्तद्विषयामतिः अत्र नाम व्याहरणेन सर्वपापानां नाशो भ
वति पुनस्तद्विषयामतिश्चेत् शुद्ध इति एतत् पादद्वयतात्पर्यं ४३
परीक्षांतरं भागवते चतुर्थे कर्माणि च यथाकालं यथादेशं यथाबलं
यथाचितं यथावित्तमकरोद्ब्रह्मसात्कृतं १ फलं ब्रह्मणिसंन्यस्य नि
र्विसंगः समाहितः कर्माध्यक्षं च मन्वान आत्मानं प्रकृतेः परं २ ए
तदनुष्ठाने स्थिरबुद्धिश्चेदचिरेणैव शुद्धिमेप्स्यति १४ परीक्षांतरं
पद्मपुराणे माघमाहात्म्ये यावज्जीवं कृते पापे प्रायश्चित्तमथाकरो
त् देवपूजारतो नित्यं नित्यं चा तिथिपूजकः पक्षे पक्षे च संप्राप्ते द्वा
दश्यामुपवसेत्तु यः शुचिरित्यर्थः १५ परीक्षांतरं तथा ब्रह्मादयो
पिकुर्वन्ति तुलसीवनपूजनं रोपणात्पालनात्सेकाद्दर्शनात्स्पर्श
नान्नृणां तुलसीदहते पापं वाङ्मनः कायसंचितं आचारोपसहस्रे
ण पिप्पलानां शतेन च यत्फलं हितदेकेन तुलसीविटपेन च वि
ष्णुपूजनसंसक्तस्तुलसीं यस्तु पूजयेत् युगायुतं दशैकं च रोपकोरम
तेदिवि एवं निष्ठश्चेत् शुद्धः ॥ १६ ॥ परीक्षांतरं अधर्मोऽष्टधा प्रकी
र्णकादिभेदेन तथा धर्मोऽपि दशधा शमोदमस्तपः शौचमित्यादि
नवविधः दशमस्तु निवृत्तारुह्यः सर्वोत्कृष्टोऽस्ति तत्र नवविधमनुति
ष्ठन् दशमे परानिष्ठाचेत् शुद्धो जात इति विवेचनीयं ॥ १७ ॥ प
रीक्षांतरं ब्राह्मणस्य शमोदम इत्यादि नवसंख्याको धर्मः क्षत्रिय

स्यशौर्यतेज इत्यादिसप्तविधं वैश्यस्य कृषिवाणिज्येति चतुर्वि
 धः शूद्रस्य सेवात्मको धर्म एकविधः स्त्रीणां सधवानां पतिसेवाशील
 रक्षणं विधवानां शीलरक्षणं धर्मनिष्ठात्मको द्विविधः तेषां तत्र तत्र
 परानिष्ठा परधर्मे पराग्लानिश्चेत् शुद्धोजात इति विवेचनी
 यम् परीक्षांतरं श्रवणमननकीर्तनस्मरणादिषुकृतेषु अंतःकरणम
 तिस्वादुतामनुभवति चेत् शुद्धोजातस्तदेव पुनः पुनश्चिकीर्षति
 अतीयेति च ॥ १९ ॥ परीक्षांतरं वासुदेवाश्रयो मर्त्यो वासुदे
 वपरायणः सर्वपापविशुद्धात्मा याति ब्रह्मसनातनं ॥ १ ॥ अत्रो
 पायद्वये एको नुष्ठितश्चेत् सर्वपापनाशः द्वितीये नुष्ठिते विशुद्धात्मा भव
 ति विशुद्धेति उभयतो न्वेति देहलीदीपकन्यायेन अर्थस्तु वासुदेवा
 श्रयो मर्त्यः सर्वपापविशुद्धो भवति स एव वासुदेवपरायणस्तु विशु
 द्धात्मा भवति मर्त्यस्य वासुदेवाश्रयत्वं तत्प्रपत्तिरेव अथ परायणश्चे
 ति शुद्धात्मा भवति अंतःकरणशुद्धिरपि भवतीत्यर्थः २० परीक्षांतरं
 अकृत्यं कर्तुं परमप्रेमेणाद्युक्तो नरस्तत्र दैवाद्यदिविघ्नं जायते गोपति
 वैश्यवत् एकवारं द्विवारं त्रिवारं चेद्भगवत्कटाक्षो वश्यं भावीति ज्ञेयः
 चित्रकेतुराजवत् तं भ्रंशयामि संपद्भ्यो यस्य चेच्छाम्यनुग्रहमित्युक्तेः
 पदकृत्यं कर्तुं मुद्युक्त परमप्रेम्णा तदेवास्य परमसंपद्रूपज्ञेयं यद्वासंप
 द्रयो असुरी संपद्भ्यो भ्रंशयामि दैवी संपत्तु प्रत्युत मोक्षयणवोक्ता गी
 तायामित्यर्थः परीक्षान्तरं न शरीरमलत्यागान्नरो भवति निर्मलः मा
 नसेतुमलेत्युक्ते भवत्यत्यंत निर्मलः ॥ १ ॥ जायंते च म्रियंते च जले ए
 व जलौकसः न च गच्छंति ते स्वर्गमविशुद्धमनोमलाः ॥ २ ॥ विष
 येष्वति संरागमानसो मल उच्यते तेष्वेव हि विरागोऽस्य नैर्मल्यं स
 मुदाहृतं ॥ ३ ॥ चित्तमंतर्गतं दुष्टं तीर्थस्नानान्न शुध्यति ॥ शतशोपि ज
 लैर्धौतं सुराभाण्डमिवाशुचिः ॥ ४ ॥ दानमिज्यातपः शौचं तीर्थसे
 वाश्रुतं तथा ॥ सर्वाण्येतान्यतीर्थानि यदि भावो न निर्मलः ॥ ५ ॥

निग्रहीतेंद्रियग्रामोयत्रैवसतेनरः तस्यतत्रकुरुक्षेत्रंनैमिषं पुष्कराणिच ॥ ६ ॥ एवंचेत्शुद्धः॥२१॥परीक्षांतरं नतथाह्यववानुराजन् युयेततपआदिभिः यथाकृष्णार्पितप्राणस्तत्पुरुषनिषेवया तज्जन्मतानि कर्माणि तदायुस्तन्मनोवचः॥नृणांयेनेहविश्वात्मा सेव्यते हरिरीश्वरः ॥ २ ॥ यथापाचकः पाकं सिद्धमसिद्धं वेतिपरीक्षते तथैवस्वजन्मपरीक्षणीयंममेदं जन्मअंतिमंवास्तिनवास्तीति यदामनसा सहितो दर्शेन्द्रियैः परमात्मनि प्रवणोभवति तदेवांतिमंजन्म अन्यथानेति पूर्वश्लोकात्पर्यं एवंचेत् शुद्धः ॥ २२॥ परीक्षांतरं तथाकायिकं त्रिविधं वाचिकं चतुर्विधंमानसं त्रिविधमिति दशविधपापकर्माणि कदापिस्नेहपूर्वकं मनसः प्रवृत्तिः स्मृतिर्वानभवेत् जुगुप्सयापूर्वमेव पश्येत्तदाशुद्धोजातः नापः पुनंतिपापानिनशैलानापिच शुगाः आत्मापुनाति पापानि यदिपापान्निवर्तते इत्युक्तः ॥ २३ ॥ परीक्षांतरं पिशुनताक्रूरता दंभो विषयात्मता शठता अहंकारः एषांयथा यथा हृदये ह्रासः तथा तथा शुद्धिर्विज्ञेया पाकपरीक्षावत् ॥ २४ ॥ परीक्षांतरं यज्ञदानतपःकर्मपावनानि मनीषिणां ॥ तत्रशास्त्रविधिनाजीवन्मृतेभ्योदानंयज्ञः देशकालयात्रादि विचारपूर्वकजीवद्भ्योदत्तदानं शास्त्रोक्तमार्गेणशरीरकाष्ठातपः त्रिष्वप्येतेषु यथायथाधिक्यं प्रवृत्तिस्तथातथाशुद्धिर्ज्ञेयासर्वमिदं स्वात्मनि एवस्वयं विचार्य पाकपरीक्षावत् ॥ २५ ॥ परीक्षांतरं सप्तर्षयोथमनवः प्रजानांपतयस्तथा सदाचारस्यवक्तारः कर्तारश्चमहीपते ॥ १ ॥ सतामाचरणं यत्तुसदाचारः सउच्यते भीताश्वासनकृत्साधुः स्वर्गस्तस्याल्पकफलं ॥ २ ॥ नोर्ध्वंनतिर्यगूर्ध्ववानिरीक्षन्पर्यटेहुधः युगमात्रंमहीपृष्ठं नरोगच्छेद्विलोकयन् ॥ ३ ॥ पापेप्यपापः पुरुषोह्यभिधत्तेप्रियाणियः मैत्रीद्रवांतःकरणस्तस्यमुक्तिः करोस्थि

ता ॥ ४ ॥ येकामक्रोध लोभानां वीतरागानगोचरो॥सदाचारस्थि
तास्तेषामनुभावस्थितामही ॥ ५ ॥ एवंनिष्ठाजाताचेत्शुद्धः॥२६
परीक्षांतरं वसतिहृदिसनातनेचतस्मिन् भवतिपुमान् जगतोस्य
सौम्यरूपः क्षितिरसमतिरम्यमात्मनोतः कथयतिचारुतयैव शा
लपोतः शालपोतोवालतरुः चारुतयासुकुमारतया रम्यंक्षितिरसं
स्वस्थांतर्यथाकथयति एवं सर्वभूतेषुसौम्यतया विष्णुभक्तो पि
विष्णुं स्वहृदिवसंतंसूचयतीत्यर्थः यावद्भ्रियेतजठरंतावत्सत्त्वं
हिदेहिनः अधिकंयोभिमन्येतसस्तेनोदंडमर्हति ॥ २ ॥ अत्युष्णा
न्सघृतादन्नादछिद्राच्चैववाससः अपरप्रेष्यभावाच्चभूयइच्छन्पत
त्यधः एवंनिष्ठानिष्ठितश्चेत्शुद्धः ॥ २१ ॥ परीक्षांतरं
यस्मिन्कामाः प्रविशंतिविषयेभ्योपसंहताः विषयान्नपुनर्याति स
कैवल्याश्रमेवसेत् ॥ २८ ॥ यस्मिन् क्रोधः समंयाति विफलः स
म्यगुक्तितः आकाशेसिर्यथाक्षिप्तः सकैवल्याश्रमेवसेत् ॥ २९ ॥
अतीतान्नस्मरेद्भोगान्नतथानागतानपि॥प्राप्तांश्चनाभिमन्येतसकै
वल्याश्रमेवसेत् ॥ ३१ ॥ संध्यास्नानंतपः शौचयंस्यरिक्तं चतुष्टयं
रमणंचाद्वितीयस्यसकैवल्याश्रमेवसेत् अंतःस्थानींद्रियाराण्यंतर्ब
हिष्ठान्विषयान्बहिः शक्नोतियः सदाकर्तुं सकैवल्याश्रमे वसेत्
॥ ३२ ॥ एवंसंन्यासाधिकारवत् यस्यांतःकरणंशुद्धं जातंचेतुशु
द्धाः इतिमनसिविवेचनं कार्यं॥२८॥ परीक्षांतरं यदासंहरतेपापं
कूर्मोंगानीवसर्वशः इंद्रियाणींद्रियार्थेभ्य इत्युक्तरीत्याजातश्चेत्शु
द्धः ॥ ३९ ॥ यश्चदुर्जनेरितवाक्यकंटकविद्धोहृदिनभवेत् सोपि
शुद्धइतिद्वितीयापरीक्षा ॥ ३० ॥ परीक्षांतरं यस्यसर्वेसमारंभाः
कामसंकल्पवर्जिताः त्यक्त्वाकर्मफलासंगं नित्यतृप्तो निराश्रयः
इतिप्रकारेणानुष्ठानवान्शुद्धः ॥३१॥ परीक्षांतरं भागवते यदा
स्यचित्तमर्थेषु सर्वेष्वेन्द्रियवृत्तिभिः नविगृह्णातिवैषम्यं प्रियमपि

यमित्युत ॥ १ ॥ सतदेवात्मनात्मानं निःसंगं तमदर्शनः हे
योगादेयरहितमालङ्कारदमीक्षते ॥ २ ॥ अन्त्यार्थः यदास्पचितं
प्रतिनिवृत्तं सदिन्द्रियवृत्तिभिरर्थेषु वैषम्यं न गृह्णाति तदा जा
त्मनास्वप्रकाशमात्मानमीक्षते एवं जातश्चेत् शुद्धः ॥ ३२ ॥ किंच ये
षां हृदयं जन्मत आरभ्यैवैतादृशं तेषां नेपथ्यपरीक्षा येषां तु पूर्वकल्मषौ
पेततासीत् ततः पुण्यैः पापनाशे संकल्पिते शुद्धं हृदयं जातं चेत्
परीक्षाज्ञेया येषां सर्वत्र विचार्य किंच पुण्यपापयोर्यथा विज्ञानं चेद्
व तितदैवतत्कलं यथा लिखितं उग्रत्वं च कुत्र विद्भवति अन्यथाने
ति सर्वधर्मशास्त्रतत्त्वसिद्धांतः सर्वत्रेति विवेचनीयं अत्र हृष्टांतः
पुण्यविषये तु उदाहरणद्वयं पूर्वमुक्तं हेमकांताख्यराज्ञस्तथा संकृति
गोत्रे मैत्रास्यद्विजस्य चेति पापविषये तु उदाहरणं यथा अज्ञा
ता गौर्ब्राह्मणस्य नृगराज्ञा संकल्पिता ॥ तत्र पापं सर्वपुण्येभ्यस्तस्य
बलिष्ठजातं कथमिति चेत् सार्गौः सीदत्कुटुंबस्य कनखलया
सिनो द्विजस्य ऋजुशीलस्यासीत् तथामधुरावासि सीदत्कुटुंबि
ने द्विजाय वाक् चतुराय दत्ता पुनश्च तौ द्विजावुभौ स्वसंतुष्टिर्धर्मसु संर
क्ष्य गतौ राज्ञा तु प्रमादाद्विवेको न कृतः स्वकर्मणोतः सर्वपुण्येभ्यो
बलिष्ठता जाता प्रथमं भुक्तिशरत्त्वरूपेति अथ पापे गृह्णद्विगणना
तद्यथा सीदत्कुटुंबस्य द्विजस्य १ एका गौर २ द्वितीयं अज्ञातहरणं ३
तृतीयं असीदत्कुटुंबिने दानं चतुर्थं ४ पुनः प्रत्यर्पणे ब्राह्मणस्य
अप्रसादः पंचमं ५ गोस्वामिने गां दत्त्वा प्रायश्चित्ताकरणं षष्ठं ६
गोस्वामिद्विजमुख्य आसीत् उत्तमं पात्रं सप्तमं ७ राजनीतिरपि
विरुद्धनीतिर्जाता उभयत्र द्वयं ८ सर्वमेलने पापं नवांगकं जातं नि
वारणमकृत्वा गतः सरथो जातः उग्रत्वाद्द्वङ्गयुक्तत्वाद्बलवत्त्वं जा
तं भोगे प्राथम्यं च जातं ॥ अथैद्रस्य तु वज्रलेपो जातो विश्वरूपहनने
न यथा ब्राह्मणहत्या ॥ १ ॥ गुरुहत्या ॥ २ ॥ दीक्षितावस्था ॥

ता ॥ ४ ॥ येकामक्रोध लोभानां वीतरागानगोचरे॥सदाचारस्थि
तास्तेषामनुभावस्थितामही ॥ ५ ॥ एवंनिष्ठाजाताचेत्शुद्धः॥२६॥
परीक्षांतरं वसतिहृदिसनातनेचतस्मिन् भवतिपुमान् जगतोस्य
सौम्यरूपः क्षितिरसमतिरम्यमात्मनोतः कथयतिचारुतयैव शा
लपोतः शालपोतोवालतरुः चारुतयासुकुमारतया रम्यंक्षितिरसं
स्वस्थांतर्यथाकथयति एवं सर्वभूतेषुसौम्यतया विष्णुभक्तो पि
विष्णुं स्वहृदिवसंतंसूचयतीत्यर्थः यावद्भ्रियेतजठरंतावत्सत्त्वं
हिदेहिनः अधिकंयोभिमन्येतसस्तेनोदंडमर्हति ॥ २ ॥ अत्युष्णा
न्सघृतादन्नादछिद्राच्चैववाससः अपरप्रेष्यभावाच्चभूयइच्छन्पत
त्यधः एवंनिष्ठानिष्ठितश्चेत्शुद्धः ॥ २१ ॥ परीक्षांतरं
यस्मिन्कामाः प्रविशंतिविषयेभ्योपसंहताः विषयान्नपुनर्याति स
कैवल्यश्रमेवसेत् ॥ २८ ॥ यस्मिन् क्रोधः समंयाति विफलः स
म्यगुक्तितः आकाशेसिर्यथाक्षिप्तः सकैवल्यश्रमेवसेत् ॥ २९ ॥
अतीतान्नस्मरेद्भोगान्नतथानागतानपि॥प्राप्तांश्चनाभिमन्येतसकै
वल्यश्रमेवसेत् ॥ ३१ ॥ संध्यास्नानंतपः शौचयंस्यरिक्तं चतुष्टयं
रमणंचाद्वितीयस्यसकैवल्यश्रमेवसेत् अंतःस्थानीन्द्रियाराण्यंतर्ब
हिष्ठानविषयान्बहिः शक्नोतियः सदाकर्तुं सकैवल्यश्रमे वसेत्
॥ ३२ ॥ एवंसंन्यासाधिकारवत् यस्यांतःकरणंशुद्धं जातंचेत्शु
द्धाः इतिमनसिविवेचनं कार्यं॥२८॥ परीक्षांतरं यदासंहर्ततेपापं
कूर्मोर्गानीवसर्वशः इंद्रियाणीन्द्रियार्थेभ्य इत्युक्तरीत्याजातश्चेत्शु
द्धः ॥ ३९ ॥ यश्चदुर्जनेरितवाक्यकंटकविद्धोहृदिनभवेत् सोपि
शुद्धइतिद्वितीयापरीक्षा ॥ ३० ॥ परीक्षांतरं यस्यसर्वेसमारंभाः
कामसंकल्पवर्जिताः त्यक्त्वाकर्मफलासंगं नित्यतृप्तो निराश्रयः
इतिप्रकारेणानुष्ठानवानशुद्धः ॥३१॥ परीक्षांतरं भागवते यदा
स्यचित्तमर्थेषु सर्वेष्वेन्द्रियवृत्तिभिः नविगृह्णातिवैषम्यं प्रियमप्रि

यमित्युत ॥ १ ॥ सतदेवात्मनात्मानं निःसर्गसमदर्शनः हे
 योपादेयर्हितमालुपदनीक्षते ॥ २ ॥ अम्यार्थः यदात्यचितं
 मयि नित्यं तदिन्द्रियवृत्तिभिर्येषु वेषम्यं नगृह्णाति तदा आ
 त्मनास्वप्रकाशमात्मानमीक्षते एवं जातश्चेत् शुद्धः ॥ ३ ॥ किंचि
 पादद्वयं जन्मत आरम्ये वैतादृशं तेषां नैव परीक्षा येषां तु पूर्वकल्मषा
 पेततासीत् ततः पुण्यैः पापनाशे संकल्पिते शुद्धहृदयं जातं चेत्
 परीक्षाज्ञेयायेषां सर्वत्र विचार्य किंच पुण्यपापयोर्यथा विज्ञानं चेद्
 वलितदेवतत्फलं यथालिखितं उग्रत्वं च कुत्रचिद्भवति अन्यथाने
 ति सर्वधर्मशास्त्रतत्त्वसिद्धांतः सर्वत्रेति विवेचनीयं अत्र दृष्टांतः
 पुण्यविषये तु उदाहरणद्वयं पूर्वमुक्तं हेमकांताख्य राज्ञस्तथा संकृति
 गोत्रे मैत्राख्य द्विजस्य चेति पापविषये तु उदाहरणं यथा जज्ञा
 ता गौर्ब्राह्मणस्य नृगराज्ञा संकल्पिता ॥ तत्र पापं सर्वपुण्येभ्यस्तस्य
 बलिष्ठं जातं कथमिति चेत् सा गौः सीदत्कुटुंबस्य कनखलया
 सिनो द्विजस्य ऋजुशीलस्यासीत् तथामधुरावासि सीदत्कुटुंबि
 ने द्विजाय वाक्चतुराय दत्ता पुनश्च तौ द्विजावुभौ स्वसंतुष्टिर्धर्मसु संर
 क्ष्य गतौ राज्ञा तु प्रमादाद्विवेको न कृतः स्वकर्मणोतः सर्वपुण्येभ्यो
 बलिष्ठता जाता प्रथमं भुक्तिशरत्त्वरूपेति अथ पापैर्गवद्विगणना
 त यथा सीदत्कुटुंबस्य द्विजस्य १ एका गौर २ द्वितीयं अज्ञातहरणं ३
 तृतीयं असीदत्कुटुंबिने दानं चतुर्थं ४ पुनः प्रत्यर्पणे ब्राह्मणस्य
 अप्रसादः पंचमं ५ गोस्वामिने गां दत्त्वा प्रायश्चित्ताकरणं षष्ठं ६
 गोस्वामिद्विजमुख्य आसीत् उत्तमं पात्रं सप्तमं ७ राजनीतिरपि
 विरुद्धनीतिर्जाता उभयत्र द्वयं ८ सर्वमेलने पापं न वांगकं जातं नि
 वारणमकृत्वा गतः सरठो जातः उग्रत्वाद्द्वङ्गयुक्तत्वाद्बलवत्त्वं जा
 तं भोगे प्राथम्यं च जातं ॥ अथैद्रस्य तु वज्रलेपो जातो विश्वरूपहनने
 न यथा ब्राह्मणहत्या ॥ १ ॥ गुरुहत्या ॥ २ ॥ दीक्षितावस्था ॥

३ ॥ शस्त्रेणवधः ॥ ४ ॥ भागदानकालेभोजनकालेवधः
 ॥ ५ ॥ स्वस्यऋणापकरणार्थत्वेनभागस्येत्यनपराधित्वं ॥ ६ ॥ इ
 तिवज्रलेपोजातः अन्यथामहापापंशतजन्मानुपायीफलदानेभव
 तीतिशास्त्रं इंद्रकृतपापस्येदानीमपिस्त्रीभूजलवृक्षादिषु अनुव
 र्तमानत्वात् वज्रलेपताजाता इतिविवेकः। तथाप्रथमतत् उग्रस्या
 धिक्यं अत्युग्रस्यच ततआधिक्यं वज्रलेपः सर्वतोधिकः तस्यै
 वाक्षयंपुण्यमितिनामातरं १ तच्चदेशकालपात्रकर्मसंपत्तौ भवति
 यद्वादेशकालपात्रकर्मश्रद्धात्मेतिषड्भिः संभवति यथाएकेनमहा
 पापं द्वाभ्यांयोगेउग्रत्वं त्रिभिरत्युग्रत्वं चतुर्भिर्वज्रलेपः इतितथा
 चकर्मदेशकालपात्रेतिचतुर्णां संयतौवज्रलेपः श्रद्धात्मेतिषण्णांवा
 भवति इतियोजना एवं देशाः पर्वाणिच तद्यथाकृच्छ्रपर्यंतं फल
 दाउग्रास्तत ऊर्ध्वंकृच्छ्रत्रयपर्यंतंफलदाअत्युग्राःततऊर्ध्वंषट्कृच्छ्र
 फलदा वज्रलेपफलदाः एतद्व्यतिरिक्ता यथारूपफलदाः एवंपर्व
 सुविचारणीयं तथाअन्नजलऔषधादितोभवतितदपीश्वरकृपयै
 वभवतिअन्यथानेतिवेद्यं गहनाकर्मणोगतिरितिशास्त्रात् तथाक
 र्मणाकर्मनिर्हारश्चअविद्वदधिकारेएवेतिपूर्वमहर्षिभिः सिद्धांतितं।
 अथसंक्षेपेणकलितरणोपायेषुतारतम्यमुच्यते तत्रमूलमानुष्यंभ
 वाब्धितरणेपूर्वतीरभूतंसर्वेश्वरोविष्णुरुत्तरतीरभूतः विष्णुःपरमो
 देवानामग्निरवमइतिश्रुतेः तस्यासाधारण नामानिवासुदेव ना
 रायणमधुसूदनेत्यादीनि तत्रवासुदेवः परागति रित्यादिषु स्पष्टं
 परत्वं तत्फलं मोक्षस्तत्कैकर्यं वा तत्रोपायः पाकदशापन्ना प्रप
 त्तिः तच्छकलावाश्रवणस्मरणकीर्तनादयोऽमोघरूपाः तत्ररु
 चिवासनाभ्यामुपायांतरत्यागश्चावश्यमपेक्षितस्तल्लेशस्वीकारे
 पिप्रपत्तिर्नश्यति ब्रह्मास्त्रवत्समाधिर्ज्ञेयाअयमुपायोऽत्युत्कृष्टोऽमो
 घरूपः प्रथमः सर्वेउपायाः प्रपत्तावंतर्भूताः ततोऽन्यूनः कर्मयोगः

कार्यमित्येवमस्त्वामगवति अपितोगहनः सुलभश्चमनोनिग्रहे त्रे
 तायुगधर्मः ततोऽन्यूनोभक्तियोगः पाकदशापन्नो द्वापरयुगधर्मः
 ततोऽन्यूनो ज्ञानयोगो बहुष्टिष्टकतुयुगधर्मः एते सर्वे स्वस्वयुगे प्र
 धाना एव अपरयुगे गौणाऽऽदिष्टाश्च ततोऽन्यूनो देवतांतरभक्तिरूपः
 यो यो यां यां तनुं भक्तः इति स्मृतेः येष्यन्यदेवताभक्तास्तेऽपि भक्ता
 जर्नादिने कालात्स नोऽन्यनित्यत्वादिलं बान्मोक्षभागिन इति न्यायात्
 सा च पाकदशापन्ना चेदुपास्य देवतालोके गत्वा तदैश्वर्यमल्पं वी
 क्ष्यतदुपरितनं विमानसुच्छृष्टं च वीक्ष्य तत्र रुचिं विधत्ते पुनरात्र
 ज्यतत्र भक्तिं करोति सा पाकदशापन्ना चेत्तल्लोके नयति तत्रापि पूर्वव
 दल्पमूर्ध्वस्थित विमानालोकाद्वा वीक्ष्य ततोऽपि विरक्तो भवाटव्या
 मागत्य तत्र भक्तिं विधत्ते ततस्तृतीयदेवताविषये पाकदशापन्ना
 चेत्तत्र नयति तत्रापि पूर्ववदुपरितनदेवतापेक्षयाऽल्पं वीक्ष्य विर
 कः सन् भवाटव्यामागत्य तदेवता विषये भक्तिं करोति एवं यावन्म
 धुसूदनप्रपन्नेषु न गच्छति तावद्भवाटव्यां परलोके च भ्रमति यनाज्ञा
 तव्रतिज्ञेयं येष्यन्यदेवता भक्ता इति स्मृतेः अविधिपूर्वकार्चनत्र
 भावादिति भावः भ्रमणं चेदं पाचकवत् श्वावद्वा बहुकालसाध्यज्ञेयं
 अनेकजन्मसंसिद्धः इति स्मृतेः अतोऽयं मार्गो बहुजन्मसाध्यो भ्र
 मणरूपोऽज्ञेयः यथा गंगासागरान्नौकामार्गेण हरिद्वारं नौकावाहक
 पुरुषैः प्रत्यहं गच्छन् योजनं गच्छति तद्वत् परंतु देवपूजारतो जा
 त इति प्रशस्यः ततोऽन्यूनः प्रयोजनांतरपरः स तु संसारी एव पुरुषः
 परंतु तस्याप्यास्तिकतां वीक्ष्य कलौ प्रशस्य एव अयमत्र संग्रहः क
 लौ पाकदशापन्नप्रपन्नः मुरूपः ततोऽन्यूना उपायांतरपराः कर्म
 ज्ञानभक्तियुगांतरधर्मपराः तेभ्योऽन्यूना देवतांतरपराः तेभ्योऽपि न्यू
 नाः प्रयोजनांतरपराः इषणात्रयप्रभृत्युपेताः संसारिण एव परंत्वेते
 सर्वेऽपि प्रशस्याः पूर्वोक्तरीत्या आस्तिकत्वात् एवं पूर्वोक्तरीत्या परी

क्षाविधायस्वात्मनिस्वयमे वेतिनिष्कर्षेणहीत्वेदं कुतोवापिस्त्रीपुं
 सांशतकर्णगं नकरोति द्विजोयावत्तावत्स्यादृणवान् मम इतिग्रं
 थनिर्माणक वाक्यं सप्तसप्ततिकोव्यस्तु रससप्ततिलक्षकाः सदा
 चारवतांनृणामेतेश्वासाः शताब्दिकाः २ तत्रापिबाल्यवार्धक्ये
 तथैवनिशिनिद्रया भागत्रयंस्वतोगच्छेत्तुर्यांशएवशिष्यते ३
 अथ कर्मविवेके उपपत्तिः तत्रप्रथमंपुण्यं ततःप्रबलं उग्रपुण्यं
 ततःप्रबलं अत्युग्रपुण्यं ततः प्रबलं वज्रलेपः तस्यैवाक्षयं पुण्य
 मितिनामांतरपर्यायःएवंप्रथमं पापं ततः प्रबलं उग्रपापं ततःप्र
 बलं अत्युग्रपापं ततःप्रबलं वज्रलेपपापं एतेसर्वेपि स्वस्ववि
 षये एकपाद द्विपाद त्रिपाद चतुष्पादभेदेन चतुर्विधा उत्तरोत्त
 रं प्रबला उभये इति योमध्येतत्तत्पापस्य निवारणं तत्समबलेन
 पुण्येन सम्यग्विचार्यकर्तुंशक्यते सश्रेयान् अन्यथासर्वेषां पर
 लोकेइहलोकेवा पृथक् पृथग्भोगः स्वस्वकाले एवतत्रपुण्यस्य
 नदीप्रवाहवत् परंपरामार्गेणोत्तरोत्तरमार्गेण वाभोगः उग्रस्यतु
 परलोकेसर्वेभ्यः प्रथमंनृगराजवत् अत्युग्रस्यइहलोके एवएक
 पादाद्यनुसारीबलेन प्रथमंप्रथमंभोगः यथारावणस्यात्युग्रंपापं
 एकपादंवर्षमध्ये एवभुक्तं यद्यपि हरणं परदाराणामत्यागोजीव
 हिंसनं राक्षसानांस्वभावविधितोधर्म एव तथापितादृशपा
 तिब्रतधर्मनिष्ठविषयेऽत्युग्रपादमितंजातं हिरण्यकशिपोस्तु
 यावच्चतुष्पादपूर्तिःपापस्यप्रल्हादविषये अपचारैर्न जातातावन्न
 हतः तस्मिन्नत्युग्रतपसाचतुष्पादपूर्तिरूपिणापापस्यबाधितत्वा
 त् यदाचतुष्पादपूर्तिरत्युग्रस्यपापस्यजातातदैवहतःएवंशिशुपा
 लविषये पिअत्युग्रस्यइहैवभोगः अत्युग्रात्प्राबल्यं वज्रलेपस्य
 यथाविश्वरूपहन नेइंद्रस्येतिपूर्वमुक्तमेव अतएवैद्रेणविभागःकृ
 तः तत्प्रायश्चित्तंतु कर्तुमशक्यं वज्रलेपत्वात्कुतइतिचेत् वज्रले-

पस्यप्रायश्चित्तं वज्रलेपपुण्येनैवकर्तुं शक्यते तच्चेश्वरपूर्णकृपांवि
नास्वेच्छयान सिद्धयति यथाकाकासुरविषये वज्रलेपपापस्यव
ज्रलेपपुण्येनइहैवनाशःएवंदुर्वाससोपिउक्तंचत्रिभिर्वषै स्त्रिभिर्मा
सैःत्रिभिःपक्षैस्त्रिभिर्दिनैःअत्युग्रपुण्यपापानामिहैवफलमश्नुते १
अत्रचत्वारोभेदाएकद्वित्रिपादादि विषयकपुण्यपापसूचितभेदज
निताश्लोकाउक्ताइतिवेद्यं अन्यत्रयादृशपुण्यस्यभोगकालेमरणे
तादृशलोकप्राप्तिः स्यात्प्ररब्धितत्वात्एवयादृशपापस्यभोगका
लेमरणेसति उग्रात्युग्रादिपापनुरोधेनतल्लोकप्राप्तिः तत्पापभोग
स्यप्रारब्धितत्वात् एवमुभयविषयेऽप्युक्तं अतःकारणादिहैवकर्म
विवेकोबुद्धिमताविचार्यकर्तव्यः गहनाकर्मणोगतिरित्युक्तत्वादि
तिदिक् कुरुक्षेत्रैकदेशस्थकमलाग्रामजन्मवान् श्रीमान्गोविंद
शर्मेति नाम्नाविख्यातकीर्तिवान् ॥ १ ॥ श्रीपूर्वश्चेतरामोभूत्
त्सुतः सवशास्त्रवित् हरेर्नाम्नालक्षसंख्यांप्रत्यहंजापकःसुधी ॥
॥ २ ॥ श्रीमद्भिरिध्रदासारूप्यस्तत्सुतोखिलशास्त्रवित् ॥ वि
शिष्टाद्वैतसिद्धांततत्त्वपारप्रदर्शकः॥३॥गीतारामोभवत्तज्जोगुरोर्दे
वकिनंदनात् लोकिकंवैदिकंज्ञानंसंप्राप्तोज्येष्ठसोदरात् ॥ ४ ॥
कृत्वाकर्मविवेकेतिनामतश्चार्थतोपिच॥यथाशास्त्रमहंकुर्वेसीतारा
मपदार्पणं॥५॥रसवेदांकभूवर्षेशकेरुद्रधृतौतथा इषुमाससितेपूर्ण
दशम्यांशुक्रवासरे॥६॥इतिश्रीकर्मविवेकेपरीक्षाप्रकरणं॥इतिश्री
कुरुक्षेत्रांतर्गतकमलाग्रामवासिश्रीगिरधारीदासपुत्रगीतारामनि
र्मितेकर्मविवेकेउपपत्तिप्रकरणंसमाप्तं ॥ शुभमस्तु ॥ श्रीरामः ॥

श्रीमहाभारत संस्कृतसटीक उत्तममोटा टाईपका अनुक्रमणिका सहित ॥

महापि श्रीवेदव्यास प्रणीत औ पंचमवेद संज्ञा होनेसे विशेष प्रशंसा करना निरर्थक है हां इतना जलबत्ते कह सकतेहैं कि जो १२ महीने पहिले ६० रु० और ८० रु० को दुर्लभया वही पुष्ट कागज और अक्षर नवीन उत्तम दयाही गणपतकृष्णा-जोके छापेका हमने सबका सब १००० पुस्तक लेलिपा है और ग्राहकगणोंके सुभोतिके लिये ४० रु० मूल्य डाकमहसूल ५॥ रु. रक्खा है बहुतपुस्तक बिकगई और बराबर बिकती चलीजाती है महाशय विद्वज्जन शीघ्रही ले लीजिये न हितो पूर्ववत् मूल्य हो जायगा.

श्रीमद्भागवत ब्रजभाषाटीका उत्तम दृष्टांतों और माहात्म्य व भाषाटीका सहित ॥

श्री वेदव्यासप्रणीत अठारहों पुराणोंमें श्रीमद्भागवत सबसे कठिन है और इसका प्रचार भारतखण्डमें सबसे अधिक है यह ग्रंथ छिष्टताके कारण सर्व साधारणको टोका होनेपरभी अच्छी रीतिसे समझना कठिनथा कोईस्थलमें बडे २ पण्डितोंकी भी बुद्धि चकरमें उडजातीथी इसलिये विना संस्कृत पढे सर्व साधारण पंडित व स्वल्प विद्या जाननेवाले भगवद्भक्तोंके लाभार्थसंस्कृत मूल व अतिप्रिय ब्रजभाषाटीका और संबंधित कथाओंसे अधिक उत्तमोत्तम भक्ति ज्ञानमार्गी दृष्टांत देकर उत्तम टाईपके अक्षरोंमें विलायती बढिया कागज देकर हमने छपायाहै सबके सुगमार्थ मूल्य १५ पंद्रही रुपैया रक्खाहै.

मछले अक्षरकी समावण

अब नये चाकरी समावण अभी हमारे यहाँ ऊपर लिखे अनुसार परमोत्तम छपी है जो अन्य किसी स्थानमें नहीं छपी इसमें अत्यंत बलवान् सुख उपजावन पावन नये नये प्रसंग बढाये गये हैं जैसेकि दोहा—(शशि गुरु त्रिव गामी नहुष, चढे धमिसु स्थाना लोक वेदते विमुख ना, अवमकी वेनुसमान) पुनः (चढ़ विनलहि दीन दुख इत्यादि) तो चन्द्र, बुध, शुक, कद, विनल-का पूर्ण प्रसंग सुखे अक्षरोंमें नीचे नोटानुसार लिखा गया है ऐ-सही सम्पूर्ण कथा सम्बन्धित इतिहास गद्यार्थ शेषक कथा शो-कार्थ, छन्दार्थ, शब्दार्थ, आदि लिखे गये हैं, मूल्य एकमात्र २५ रु० व चिकनेका २५ रु० व डकमहसूल आठ आना

वाग्भट अर्थात् अष्टाङ्गहृदय

संस्कृत मूल भाषाटीका ॥

सर्व गृहस्थमात्रके लिये अत्यंत प्रयोजनीय आयुर्वेदका सार है ऐसा परमोत्तम अनुभविक समवाण औषध है कि, कलियुगमें साधियोंके रोग दूर करनेको कल्पतरु है और केवल इस ही ग्रन्थके पढ़नेसे वैद्य प्रमाणिक गिना जाता है एक एक पुस्तक सर्वगृहस्थमात्रको अवश्य लेना चाहिये की १० रु०

शुकसागर अर्थात् श्रीमद्भा० भाषावारहोस्करं य यद्यपि भाषा भागवत कई एक सुकवियोंने बनाई है परंतु मूलसे मिलानेमें यथार्थ मिलती नहीं इसलिये हमने ब्रजबोलीमें सं-स्कृत भागवतका भाषा श्लोकानुवाद कराके अत्यंत शुद्धतापूर्वक पंडितोंसे बनवायेके उत्तम अक्षर कागजमें छापा है और बिलाय-ता कपड़ेकी उत्तम जिल्द बंधी हुई है महाशय पाठकगण इसको एक बार भ्रमणकर देखना जिस श्लोकके अर्थको चाहिये मूलसे मिला लेना मूल्य ७ रु० मात्र है

इति
कर्मविवेक

अर्थात्

धर्मराजका लेखा

समाप्त ।

